

[டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன்] [1984 மார்ச் 2³
(முற்பகல் 10-50).

8. அறிவிப்புகள்

(அ) துணை மானியக் கோரிக்கைகள். 1983-84, வெட்டுத் தீர்மானங்கள்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : 1983-84ஆம் ஆண்டுக் கான மிகைச் செலவு குறித்த துணை நிதிநிலை அறிக்கையில் கண்டுள்ள மானியக் கோரிக்கைகள் மீது வெட்டுத் தீர்மானம் கொடுக்க விரும்பும் உறுப்பினர்கள் பேரவை விதி 205-ன் கீழ் 24-3-1984 மாலை 3 மணிக்குள் செயலாள்ரிடம் சமர்ப்பிக்க வேண்டும்.

9. வரவு-செலவுத் திட்டம் 1984-85 வாக்கெடுப்பு—
(தொடர்ச்சி).

(அ). கோரிக்கை எண் 22—கால்நடை வளர்ப்பு.

மாண்புமிகு திருமதி கோமதி சினிவாசன் : தலைவர் அவர்களே, நான் கீழ்க்கண்ட தீர்மானத்தை மொழிகிறேன் :

“மானியக் கோரிக்கை எண். 22—கால்நடை வளர்ப்பு என்ற தலைப்பின் கீழ் ரூ. 23,97,66,000-க்கு மேற்படாத தொகை அரசுக்கு வழங்கப்பெறவேண்டும்”.

THIRU N. S. V. CHITHAN : Sir, to discuss policy, I move—

“That the allotment of Rs. 23,97,66,000 under Demand No. 22—Animal Husbandry be reduced by Rs. 100.”

திரு. சு. பாலன் : தலைவர் அவர்களே, சென்னை போன்ற பெரு நகரங்களில் பாதுகாப்பற்ற முறையில் மாடுகள் வெளியில் திரிந்து கொண்டிருப்பதைத் தடுத்து நிறுத்தவும், அவைகளை அரசே காப்பாற்ற பண்ணை அமைக்கவும் நடவடிக்கை எடுக்காதது குறித்து விவாதிக்க, நான் கீழ்க்கண்ட வெட்டுத் தீர்மானத்தை மொழிகிறேன்.

“மானியக் கோரிக்கை எண். 22—கால்நடை வளர்ப்பு என்ற தலைப்பின் கீழ் ஒதுக்கப்பெறுகின்ற ரூ. 23,97,66,000-ல் ரூ. 100 குறைக்க வேண்டும்.”

1984 மார்ச் 23]

திரு. டி. மணி: தலைவர் அவர்களே, குமரி மாவட்டத்தில் கால்நடை (பசு) வளர்ப்புப் பண்ணை ஆரம்பிக்கக் கோரி விவாதிக்க நான் கீழ்க்கண்ட வெட்டுத் தீர்மானத்தை மொழிகிறேன்:

“மானியக் கோரிக்கை எண் 22—கால்நடை வளர்ப்பு என்ற தலைப்பின் கீழ் ஒதுக்கப்பெறுகின்ற ரூ. 23,97,66,000-ல் ரூ. 100 குறைக்க வேண்டும்.”

திரு. தி. கா. நல்லப்பன்: தலைவர் அவர்களே, பெருந்துறை பேரூராட்சி வேட்டுபாளையத்தில் கால்நடை கிளை ஆரம்பிப்பது பற்றி விவாதிக்க, நான் கீழ்க்கண்ட வெட்டுத் தீர்மானத்தை மொழிகிறேன்:

“மானியக் கோரிக்கை எண் 22—கால்நடை வளர்ப்பு என்ற தலைப்பின் கீழ் ஒதுக்கப்பெறுகின்ற ரூ. 23,97,66,000-ல் ரூ. 100 குறைக்க வேண்டும்”.

ஐ(ஆ) கோரிக்கை எண். 30—சமூக நலன்.

மாண்புமிகு திருமதி கோமதி சினிவாசன்: தலைவர் அவர்களே, நான் கீழ்க்கண்ட தீர்மானத்தை மொழிகிறேன்:

“மானியக் கோரிக்கை எண் 30—சமூக நலன் என்ற தலைப்பின் கீழ் ரூ. 68,66,90,000-க்கு மேற்படாத தொகை அரசுக்கு வழங்கப் பெற வேண்டும்.”

THIRU N. S. V. CHITHAN: Sir, to discuss policy, I move—

“That the allotment of Rs. 68,66,90,000 under Demand No. 30—Social Welfare be reduced by Rs. 100”.

திரு. சு. பாலன்: தலைவர் அவர்களே, சமூக நலத்துறை மூலம் நடத்தப்படும் பாதுகாப்புப் பள்ளிகளில் தங்கிப் படிக்கும் மாணவிகளுக்கும், குழந்தைகளுக்கும் மாதச் செலவுக்காக தற்போது கொடுக்கும் தொகை மிகக் குறைவாக உள்ளதால் அதனை உயர்த்த நடவடிக்கை எடுக்காதது, குறித்து விவாதிக்க, நான் கீழ்க்கண்ட வெட்டுத் தீர்மானத்தை மொழிகிறேன்:

“மானியக் கோரிக்கை எண் 30—சமூக நலன் என்ற தலைப்பின் கீழ் ஒதுக்கப்பெறுகின்ற ரூ. 68,66,90,000-ல் ரூ. 100 குறைக்க வேண்டும்”.

[1984 மார்ச் 23]

திரு. ரா. கிருஷ்ணன்: தலைவர் அவர்களே, முதியோர் உதவித் தொகை தகுதி படைத்த அனைவருக்கும் வழங்கப்படவேண்டியதன் அவசியம் பற்றி விவாதிக்க, நான் கீழ்க்கண்ட வெட்டுத் தீர்மானத்தை மொழிகிறேன்:

“மானியக் கோரிக்கை எண் 30—சமூக நலன் என்ற தலைப்பின் கீழ் ஒதுக்கப்பெறுகின்ற ரூ. 68,66,90,000-ல் ரூ. 100 குறைக்க வேண்டும்.”

திரு. மு. அப்பாதுரை: தலைவர் அவர்களே, தகுதி பெற்ற அனைத்து ஊனமுற்றோர், விதவை ஆகியோருக்கு உதவித் தொகை வழங்கப்பட வேண்டும் என்பது பற்றி விவாதிக்க, நான் கீழ்க்கண்ட வெட்டுத் தீர்மானத்தை மொழிகிறேன்;

“மானியக் கோரிக்கை எண் 30—சமூக நலன் என்ற தலைப்பின் கீழ் ஒதுக்கப்பெறுகின்ற ரூ. 68,66,90,000-ல் ரூ. 100 குறைக்க வேண்டும்.”

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: மானியக் கோரிக்கைகளும் வெட்டுத் தீர்மானங்களும் பேரவை முன் விவாதத்திற்கு வைக்கப்பெறுகின்றன. மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் முன்னுரையாக ஏதாவது கூற விரும்பினால் கூறலாம்.

மாண்புமிகு திருமதி டோமதி சீனிவாசன்: மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, கால்நடை வளர்ப்பு, சமூக நலன் ஆகிய மானியக் கோரிக்கைகள் மீதான கொள்கை விளக்கக் குறிப்புகள் ** புத்தகமாக அச்சிடப்பெற்று, அவைமுன் வைக்கப்பெற்றுள்ளன. அவற்றில் குறிப்பிட்டுள்ள கருத்துகளை நான் இந்த அவையில் ஆற்றிய உரையாக ஏற்றுக்கொண்டு, மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் தங்கள் கருத்துக்களைத் தெரிவித்த பிறகு, கடைசியாக என்னுடைய உரையைக் கூறுகிறேன் என்று தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

* திருமதி தா. இராசம்பாள்: மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, சமூக நலன் கால்நடை வளர்ப்பு ஆகிய மானியக் கோரிக்கைகள் மீது இந்திய தேசிய காங்கிரஸின் சார்பாக என்னுடைய கருத்துக்கள் சிலவற்றைக் கூற விரும்புகிறேன்.

மாநில சமூக நல வாரியத்தில் 30 உறுப்பினர்கள் கொண்ட ஒரு போர்டு அமைக்கப்பட்டுள்ளது. ஆனால் தற்போது அந்த போர்டு ‘ரீ கான்ஸ்டிடியூட்’ செய்யப்படாமல் 15 நபர்களை வைத்துக்கொண்டு சரியாக இயங்காமல் இருக்கிறது. உடனடியாக எல்லா உறுப்பினர்களையும் அதிலே நியமித்து, முழுமையான கமிட்டியாக அதை அமைத்து, அதை நல்லமுறையில் செயல்படுத்த வேண்டிய நடவடிக்கைகளை எடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

** 201-230, 231-276-ம் பக்கங்களில் இணைப்புகள் V V I ஆக அச்சிடப்பெற்றுள்ளன.

1984 மார்ச் 23]

சமூக நல வாரியத்தின் கீழ் பிளாக் லெவலில், ஊராட்சி ஒன்றியத்திற்கு 30 மாதர் சங்கங்கள் அமைக்கப்பட்டு, செயல்படுகின்றன. ஆனால் தற்போது அவை அனைத்தும் இயங்காமல் உள்ளன அடிப்படையான அந்தச் சங்கங்களை நல்லமுறையில் முடுக்கிவிட்டு இயங்க வைத்தால் நீங்கள் இந்தக் கொள்கை விளக்கக் குறிப்பில் கூறியுள்ள அத்தனை காரியங்களையும் நல்ல முறையில் செய்ய முடியும் என்ற, கருத்தை நான் இங்கே குறிப்பிட விரும்புகிறேன்.

(மாண்புமிகு மாற்றுத் தலைவர் தலைமை)

மாதர் சங்கத்தில் நல்லமுறையில் குழந்தைகளுக்கு பாடம் சொல்லிக் கொடுக்க வேண்டும்; கிராமத் தொழில்களை கற்றுக் கொடுக்க வேண்டும்; மாதர்களால் செய்யப்படுகின்ற அனைத்துக் காரியங்களுக்காகவும் உதவியாக இருக்க வேண்டும். ஆனால் இன்றைய தினம் அந்த மாதர் சங்கங்கள் பதிவு செய்யப்படாமல், நல்ல முறையில் காரியங்கள் செய்யப்படாமல் சரியாக இயங்காமல் இருக்கின்றன. அவைகளை நல்லமுறையில் செயல்படுத்த வேண்டிய நடவடிக்கைகளை எடுக்க அமைச்சரவர்கள் முன்வர வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

பழங்குடி மக்கள் வாழும் பகுதிகளில் தையல் பயிற்சி நிலையங்கள் அமைக்கப்படவில்லை. என்னுடைய தொகுதியில் பச்சமலை பகுதி இருக்கிறது. அங்கே 32 கிராமங்கள் இருக்கின்றன. படித்த பெண்களும் அதிகமாக இருக்கிறார்கள். அவர்களுக்கு தையல் பயிற்சியும் அளிக்கப்படவில்லை; தையல் இயந்திரமும் கொடுக்கப்படவில்லை. இந்தத் தொழில் செய்வதற்கு அவர்கள் நல்ல ஆர்வமாக இருக்கிற காரணத்தால் அங்கே தையல் நிலையத்தை ஏற்படுத்தி, நல்ல முறையில் பயிற்சி அளிக்க ஏற்பாடு செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

சேவை இல்லங்களைப் பொறுத்த வரையில், 1984-85 ஆம் ஆண்டிலே ஆரம்பிக்க இருப்பதாகக் கொள்கை விளக்கக் குறிப்பில் கூறப்பட்டுள்ளது. அதைப் பின் தங்கிய பகுதியாக இருக்கிற ஆத்தூர் தாலுகாவில் ஆத்தூரில் அமைத்துத் தர வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

சோஷியல் எக்ஸ்டன்ஷன் ஆபீசர் என்று அலுவலர்கள் பிளாக் லெவலில் போடப்பட்டிருக்கிறார்கள். அவர்கள், இருக்கிறார்களா இல்லையா என்ற தகவல் மக்களுக்குத் தெரிவிக்கப்படவில்லை. அவர்களுடைய பணி என்ன, அவர்கள் என்னென்ன செய்ய வேண்டும் என்பது என்னைப் போன்ற சட்டமன்ற உறுப்பினர்களுக்கே கூட தெரியாத சூழ்நிலை இருக்கிறது. அவர்களை நல்ல முறையில் பணியில் ஈடுபடுத்த வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

[திருமதி தா. இராசாம்பாள்]

[1984 மார்ச் 23]

மேலும் அந்தப் பணியிலே நியமனம் செய்யப்படும்போது தாழ்த்தப்பட்ட மக்களுக்கு 18 சதவீதம் ஒதுக்கப்படுகிறதா, 18 சதவீதம் பூர்த்தி செய்யப்படுகிறதா என்பதையும் சற்று கவனித்துக் கொள்ளவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

சிலோனிலிருந்து அகதிகளாக நிறைய பேர் வந்திருக்கிறார்கள். அகதிகளாக வந்த ஆண்களுக்கு 3,000 ரூபாய் கொடுக்கப்பட்டது. ஆனால் அங்கேயிருந்து வந்த விதவைகளுக்கு கொடுக்கப்படாமல் இருக்கிறது. மற்றவர்களுக்குக் கொடுக்கப்பட்டும் கூட அவர்களுக்கு கொடுக்க வழிவகை இல்லை. அந்த விதவைகள் வாழ வழியில்லாமல் இருக்கிறார்கள். அவர்களுக்கு வாழ வழிவகைச் செய்ய வேண்டும், உதவி செய்ய வேண்டுமென்று ஏற்பாடுகள் இருந்தாலும் கூட அவர்கள் அந்த உதவியைப் பெறுவதற்கு வழியில்லாமல் இருக்கிறார்கள். அதிலே பல்வேறு சிரமங்கள் இருக்கின்றன.

விதவைகள் மறுமணம் செய்து கொண்டால், அந்தத் தொகுதி சட்டமன்ற உறுப்பினர் அல்லது பாராளுமன்ற உறுப்பினர் அல்லது ரெவின்யூ அதிகாரிகள் கொடுக்கின்ற சான்றிதழை வைத்துக் கொண்டு அவர்களுக்கு உரிய தொகையை வழங்க வேண்டும்.

விதவையின் மகள் திருமணத்திற்கு ஆயிரம் ரூபாய் கொடுக்கப்படுகிறது. ஆனால் அவர்கள் அந்தப் பணத்தை வாங்குவதற்கு 1,500 ரூபாய் செலவு செய்ய வேண்டியிருக்கிறது. இதை நானே கண்டிருக்கிறேன். அவர்களுக்கு மாங்கல்யம் செய்வதற்கு தொகை கொடுக்கப்பட வேண்டுமென்று உத்தரவு பிறப்பிக்கப் பட்டவுடன் ரசீது பெற்றுவர வேண்டுமென்று சொல்கிறார்கள். அவர்கள் ரெஜிஸ்டர் செய்தவர்களிடமிருந்து ரசீது வாங்க வேண்டுமென்று சொல்வதால், அதைப் பெறுவதிலே பல சிரமங்கள் ஏற்படுகின்றன. அதற்கே 1,500 ரூபாய் செலவாகிவிடக் கூடிய சூழ்நிலை இருக்கிறது. அதைக் கவனித்து தக்க எளிமையான ஏற்பாடுகளைச் செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

இன்னொன்று, இங்கே மாண்புமிகு அமைச்சரவர்கள் சத்துணவு மையங்களில் பாடம் சொல்லிக் கொடுக்கப்படுகிறது என்று பலமுறை சொல்லியிருக்கிறார்கள். தமிழிலும் ஆங்கிலத்திலும் பாடம் சொல்லிக் கொடுக்கிறார்கள் என்று பதில் சொல்லியிருக்கிறார்கள். நீண்ட நாட்களாக நான் இல்லை என்று சொல்லி வருகிறேன். மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. பழனிவேல் அவர்களும் அடிக்கடி இதைக் கூறினார்கள். நாங்கள் கிராமப்புறங்களிலிருந்து வருகிறோம். அதனால் அந்த மையங்கள் எப்படிச் செயல்படுகின்றன என்பது எங்களுக்கு நன்றாகத் தெரியும். நாங்கள் கண்டறிந்த தகவலைக் கொடுக்கிறோம் அதை நீங்கள்

1984 மார்ச் 23] [திருமதி தா. இராசாம்பாள்]

ஏற்று, பரிசீலனை செய்ய வேண்டும். பிள்ளைகள் அதிகமாக வரவில்லை. ஆனால் சாப்பாடு போடும்போது 100 குழந்தைகள், 150 குழந்தைகள் என்று கணக்கு எழுதி வைத்துக் கொள்கிறார்கள். நான் இப்படிச் சொல்வதால் ஏதோ சத்துணவுத் திட்டத்தை குறை கூறுகிறேன் என்று நினைத்துக் கொள்ள வேண்டாம். கிராமப்புற மக்கள் முழுமையாகப் பயன் பெற வேண்டும். அங்கே பிள்ளைகளுக்கு பாடம் சொல்லிக் கொடுக்கப்பட வேண்டும். நீங்கள் சுற்றுப் பயணம் செல்லும்போது, மற்ற நடவடிக்கைகளில் கலந்து கொள்ளச் செல்லும்போது நீங்கள் செல்லும் இடங்களில் இந்த மையங்கள் சரியாக நடைபெறுகின்றனவா என்பதைக் கண்காணித்துப் பாருங்கள். குறைகளை நிவர்த்தி செய்ய தகுந்த நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

(முற்பகல் 11-00)

சத்துணவு மையத்தில் வேலைசெய்கின்ற அமைப்பாளர்களுக்கு கொடுக்கப்படும் சம்பளம் மிகக் குறைவானது. அவர்கள் சத்துணவு அலுவலகத்திற்கு சம்பளப் பட்டியலை எடுத்துக் கொண்டு நான்கைந்து முறை செல்லவேண்டிய சூழ்நிலை இருக்கிறது. இதற்காக அவர்களுக்கு பயணப் படிசூழ்நிலை இருக்கவில்லை. மாதச் சம்பளமான ரூ. 150-ல் அவர்கள் வாழ்க்கையை நடத்தமுடியாத சூழ்நிலையில், பல தவறுகள் செய்வதற்கு ஆளாக்கப்படுகிறார்கள். அந்தத் தவறுகளைச் செய்வதற்கு அரசாங்கமும் ஒரு காரணமாக இருக்கிறது என்ற நிலை இல்லாமல் இருப்பதற்கு அவர்களுடைய சம்பளத்தை உயர்த்தித் தருமாறு கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்து, கிராமப்புறங்களில் நூற்பு மையம் ஏற்படுத்தும் சூழ்நிலை இருக்கிறது. அந்தத் திட்டத்திலே என்னுடைய தொகுதியில் அடங்கியுள்ள ஆத்தூர் தாலுக்காவில் அதை அமைக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து, திண்டிவனம் தொகுதி மரக்காணம் பஞ்சாயத்து யூனியன் வரகுபட்டி கிராமத்தில் போதிய குழந்தைகள் இருந்தும் குழந்தைகள் சத்துணவுத் திட்டம் அமுலாக்கப்படவில்லை. அதை உடனே அமுலாக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். அதே யூனியனைச் சேர்ந்த வைரம்பேட்டையில் சிறார்களைல்லாம் தொலை தூரம் சென்று உணவு பெற வேண்டிய நிலை இருக்கிறது. அந்த நிலையை மாற்றி, வைரம்பேட்டை கிராமத்தில் குழந்தைகள் சத்துணவுத் திட்டத்தை துவக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

[திருமதி தா. இராசாம்பாள்]

[1984 மார்ச் 23]

அடுத்து, கண் இழந்தோருக்கு பல திட்டங்கள் தீட்டப்பட்டிருந்தும், அது அவர்களுக்கு சரியான முறையில் சென்று அடையவில்லை. அவர்கள் அதற்காக பதிவு செய்து கொண்டால், அரசுப் பயன்கள் அனைத்தும் அதாவது சலுகைகள் அனைத்தும் அவர்களுக்கு கொடுக்கப்பட வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அதேபோல் ஐ.ஆர்.டி.பி யில் — எல்லா உறுப்பினர்களும் அதைப் பற்றி அதிகமாகப் பேசினார்கள். அதை உண்மையாகச் சொல்ல வேண்டுமென்றால் — அங்கே உள்ள ஆணையர்களும், கிராம ஊழியர்களும் தான் அதை அனுபவித்திருக்கிறார்கள். அவர்கள் மூலமாகச் சான்றிதழ்கள் பெற்று வங்கிகளில் கடன் கேட்டால் கூட பலம் உள்ளவர்கள், வசதி பெற்றவர்கள் தான் பெற முடிகிறதே தவிர, அரசு நினைப்பது போல், சாதாரண மக்கள், கீழ்த்தட்டிலே உள்ள மக்கள், வறுமைக் கோட்டிற்குக் கீழே உள்ள அந்த மக்கள் ஆகியவர்களுக்கு கண்டிப்பாகச் சென்றடையவில்லை என்பதை உறுதியாகச் சொல்ல விரும்புகிறேன். அதையும் சற்றுத் திருத்தி அமைத்து, ஊராட்சி ஒன்றியத்திலிருந்து சப்ஸிடியை பாங்கிற்கு அனுப்பி, அவர்களுக்கு உடனடியாகக் கிடைப்பதற்கு ஆவன செய்ய வேண்டும்.

மறு வாழ்வு இல்லம் ஒன்று தலைவாசல் ஊராட்சி ஒன்றியத்தில் இருக்கிறது. அங்கு, 50, 60 ஏக்கர் நிலம் உள்ளது. அந்த மறு வாழ்வு இல்லத்தில் 40, 50 பேர் இருக்கிறார்கள். அந்த 40, 50 பேரை வேறு இல்லங்களுக்கு அனுப்பி விட்டு, எங்களுக்கு பாலிடெக்னிக் ஒன்றை அமைத்துக் கொடுக்குமாறு மாண்புமிகு சமூக நலத்துறை அமைச்சர் அவர்களை அன்போடு கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

சேலத்தில் ஒரே ஒரு பாலிடெக்னிக்கு தான் இருக்கிறது. சேலம் ஜில்லாவில் உள்ள மாணவர்கள் மற்ற இடங்களுக்குச் செல்லும்போது, அவர்கள் ஜில்லாவில் உள்ளவர்களுக்குத்தான் முன்னுரிமை என்று சொல்கிறார்கள். மேலும் மற்ற ஜில்லாக்களில் உள்ள மாணவர்களுடன், மதிப்பெண் பெற்று, போட்டி போட்டு படிக்கக் கூடிய சூழ்நிலை இல்லாமல் இருக்கிறது. நீண்ட தூரம் சென்று படிப்பதற்கு பொருளாதாரச் சிக்கல் வருகிறது என்ற காரணத்தினால், அதில் தனிக் கவனம் செலுத்தி, மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் நேரடிப்பார்வையில் எங்களுக்கு ஒரு பாலிடெக்னிக் அமைத்துக் கொடுப்பதற்கு உறுதுணையாக இருக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

1984 மார்ச் 23] [திருமதி தா. இராசாம்பாள்]

ஒட்டுமொத்தமாக சமூக நலன் என்று சொன்னால், பெண்களின் முன்னேற்றம் என்பதைக் கருத்தில் கொண்டு அமைக்கப்பட்டது. ஆனால் இன்றைக்கு அந்தப் பெண்களுக்கு கொடுத்திருக்கிற அந்த வசதிகள் அனைத்தும் கிடைப்பதற்கு, என்னைப் போல் பெண்களை அணுகுவதற்குக் கூட அவர்கள் சக்தியற்றவர்களாக இருக்கிறார்கள். ஆகவே சமூக நல அதிகாரிகளுக்கு ஒரு சட்டம் போட்டாலும், அரசு ஆணையானது, 1-4-1984 முதல் நடைமுறைப்படுத்தவேண்டுமென்று நீங்கள் போட்டாலும் கூட, இந்தத் தேதிக்குள் இந்தச் சட்டம் அமுல்படுத்தப்படவேண்டும் என்றும், எவ்வளவு பேர்கள் இதனால் பலன் அடைந்தார்கள் என்றும் ஒரு ரிப்போர்டை அரசு தரப்பிலே இருந்து கேட்கவேண்டும். அப்படியில்லையென்றால், அரசாணை போட்டும் கூட 1, 2, 4 ஆண்டுகள் ஆனாலும் கூட நடைமுறைப்படுத்த முடியாது. 1982-லே போட்ட அந்த அரசாணையை 1984 வரையில் நடைமுறைப்படுத்தாத சூழ்நிலை இன்று இருக்கிறது. நாம் இங்கே சட்டமன்றத்தில் நடைமுறைப்படுத்தக்கூடிய சூழ்நிலையை உருவாக்கிவிட்டோம் என்ற திருப்தி இருந்தால் போதாது. ஆக அந்த நலன்கள் அவர்களுக்குச் சென்று அடையவில்லை என்பதை கூறிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

கால்நடைப் பராமரிப்பிற்காக மருந்துகள் கொடுக்கப்படுகிறது. அந்த மருந்துகளை வாங்கும்போது, கால்நடை மருந்தகங்களில் கொட்டேஷன் மூலமாக மருந்துகளை வாங்குகிறார்கள். அப்படி வாங்குகிறபோது, அது நல்ல தரமுள்ளதாகவோ, நல்ல விளைவுகளை உண்டுபண்ணக்கூடிய அளவிலோ இருப்பதில்லை. நேர்மையான வழிகளிலும் வாங்கப்படுவதில்லை. ஆகவே அப்படிப்பட்ட சூழ்நிலையில் சென்னை மத்திய மருந்துக் கிடங்கு மூலமாக வாங்கித் தரவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். கொட்டேஷன் மூலம் வாங்குவதை நிறுத்திவிட வேண்டும் என்றும் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

மேலும், ஒரு மருந்தகத்தில் உள்ள மருந்துகளை அதில்தான் பறிவாற்றும் டாக்டர்கள் தனியான பிராக்டிஸின்போது பயன்படுத்திக் கொள்ளலாம் என்று அரசு ஆணை இருக்கிறது. ஆனால் அப்படிப் பயன்படுத்திய மருந்தின் விலையை சலான் மூலமாக திருப்பிக் கொடுக்க வேண்டும் என்கிற நிலை

[திருமதி தா. இராசாம்பாள்] [1984 மார்ச் 23]

இருந்தும் கூட எனக்குத் தெரிந்த வரையில் ஒரு 5 ரூபாய் கூட இந்த வகையில் அரசுக்கு வந்திருக்காது என்று கூறக் கடிமைப்பட்டிருக்கிறேன். இதுவரையில் மருந்துகள்

எதுவுமே எடுக்கப்படவில்லையா அல்லது தனியாக பிராக்டீஸ் செய்யும் டாக்டர்கள் இதை உபயோகப்படுத்தவே யில்லையா? அங்கு எவ்வளவு மருந்து கொடுக்கப்பட்டது, எவ்வளவு வினியோகிக்கப்பட்டது, மீதம் இருப்பது எவ்வளவு என்று இந்த நிலைகளையெல்லாம் கண்டு பிடித்து ஒழுங்கு செய்யவேண்டும்.

அடுத்து, கால்நடைகளுக்கு இன்ஷ்யூரன்ஸ் செய்யும் திட்டம். இதில் அந்த கால்நடைகள் இறந்தால், அதை போஸ்ட் மார்ட்டம் செய்ததற்கு சான்றுகள் வாங்கிக் கொடுக்க வேண்டும். அப்படிக் கொடுப்பதற்கு 20 ரூபாய் டாக்டர்களுக்கு கொடுத்தால்தான் போஸ்ட்மார்ட்டம் சர்ட்டிபிகேட் அவர்கள் கொடுக்கிறார்கள். ஆனால் இந்த சர்ட்டிபிகேட் கொடுத்தால்தான் இன்ஷ்யூரன்ஸ் பணம் கிடைக்கும் என்ற நிலை பாவம் அந்த ஏழை கிராமவாசி என்ன செய்வான். ஆயிரம் ரூபாய் இரண்டாயிரம் ரூபாய் பெறுமான கால்நடை இறந்து விட்டபோது அவன் என்ன செய்யமுடியும். அப்போது அவனிடம் ரூபாய் 20 கொடுக்க முடியாத சூழ்நிலை இருக்கும். போஸ்ட்மார்ட்டம் சர்ட்டிபிகேட் வாங்க உடனடிாக பணத்திற்கு! எங்கு போவான்; 20 ரூபாயை கொடுக்க முடியாதா என்று நீங்கள் சொல்லலாம். ஆனால் ஆயிரம் இரண்டாயிரத்திற்கு நிலத்தை அடகு வைத்து செலவு செய்கிற அந்த ஏழை விவசாயிக் சில நேரம் ஒரு ரூபாய் கூட கிடைக்க முடியாத இயல்பான சூழ்நிலை ஏற்படும். ஆகவே நீங்கள் இந்தத் துறையின் மூலம் இன்ஷ்யூர் செய்யும்போது, டாக்டர்களுடைய கட்டணச் சான்றுக்கு பணம் தரப்படுகிறது. இந்த போஸ்ட்மார்ட்டத்திற்கான பணத்தை அந்த இன்ஷ்யூரன்ஸ் கம்பெனியிடமிருந்தே வாங்கும் வழியை உருவாக்கி, அவன் அந்த கால்நடைகளுக்காக மரணச் சான்றிதழ் பெறும்போது அவனிடமிருந்து எந்தவித பணமும் பெறாமல் டாக்டர்கள் அவனுக்கு சான்றிதழ்களை கொடுக்க வேண்டும் என்ற அந்த வகையில் இந்த அரசு ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

1984 மார்ச் 23]

[திருமதி தா. இராசாம்பாள்]

அடுத்து, இந்த கால்நடை மருந்தகங்களில் பி. வி. எஸ்.சி படித்த டாக்டர்கள் இருக்கிறார்கள். அவர்களுக்கு எம்.பி. பி.எஸ். டாக்டர்களுக்கு அளிக்கும் சம்பளத்தை விட குறைவாக இருக்கிறது. மிக வித்தியாசமாக இருக்கிறது. அவர்களுக்கு முதல் பே கமிஷனிலே 50 ரூபாய் வித்தியாசம் இருந்தது. இரண்டாவது பே கமிஷனில் 100 ரூபாய், மூன்றாவது பே கமிஷனில் 150 ரூபாய் என்று வித்தியாசம் அதிகமாகிக்கொண்டே போகிறது. இப்போது 4-வது பே கமிஷன் வரப்போகிறது. அதிலாவது இந்த வித்தியாசத்தைப் போக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அதேபோல சிலவகை எம். பி. பி. எஸ். டாக்டர்களுக்கு ரிஸ்க் அலவன்ஸ் கொடுக்கிறார்கள். அவர்களுக்கு காலரா மலேரியா போன்ற தொற்று நோய்கள் வராமல் இருக்கவும், வருவதற்கு முன் அவர்கள் முன் ஜாக்கிரதையாக தடுப்பு நடவடிக்கைகள் எடுத்துக் கொள்ளவும் ரிஸ்க் அலவன்ஸ் கொடுக்கிறார்கள். அந்த அலவன்ஸை கால்நடை மருத்துவர்களுக்கும் கொடுக்கவேண்டும். ஏனென்று சொன்னால், அவர்களைவிட மிக அதிகமாக இவர்கள் கொடிய நோயுள்ள கால்நடைகளுடன் பழகுகிறார்கள். ஆகவே இவர்களுக்கும் அந்த தொற்று நோய் வருவதற்கான ஆபத்து இருக்கிறது. இல்லை என்று சொல்ல முடியாது. நான் கேட்டது டாக்டர்களுக்கு மட்டும் அல்ல, அந்த டிபார்ட்மென்டில் பணி புரியக் கூடிய டாக்டர்கள் மற்றும் லைஃப் ஸ்டாக் அசிஸ்டென்ட்ஸ் ஆகிய அனைவருக்குமே இந்த ரிஸ்க் அலவன்ஸ் கொடுக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

தாலுக்கா அளவில் உள்ள பெரிய டிஸ்பென்சரிகளில் மூத்த டாக்டர்களை பதவி உயர்வு தந்து நியமித்து, கால்நடைகளின் வைத்தியத்தை தரமுள்ளதாக ஆக்கவேண்டும். இல்லை என்று சொன்னால், நடைமுறையில் வைத்தியம் செய்யும்போது பல சிக்கல்கள், நிறைய புகார்களும் வருகின்றன. ஆகவே, அந்த வகையில் இந்த வைத்தியத்தின் தரத்தை உயர்த்தவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்து, கேந்திர கிராமத்திட்டம் என்ற பெயராலே ஒரு திட்டம் அறிவிக்கப்பட்டுள்ளது. அதை நான் வரவேற்கிறேன். முதல்நிலை கால்நடை ஆய்வாளர்களை வெளி மாவட்டங்களில் பணிபுரிய வைத்து இடம் மாற்றி அமைப்பது நல்லது என்று ஒரு வகையில் பார்த்தாலும் பல இடங்களில் உள்ள துணை நிலையங்கள் அதனால் மூடப்பட்டன. குறிப்பாக சேலம் மாவட்டத்தில் உள்ள பல இடங்களில் அங்குள்ள ஆய்வாளர் மாற்றப்பட்டுவிட்டதால் சேலம் மாவட்டத்தில் நிறைய கிராமங்களில் துணை நிலையங்கள் மூடிக்கிடக்கின்றன.

[திருமதி தா. இராசாம்பாள்] [1984 மார்ச் 23]

உதாரணத்திற்கு என்னுடைய தொகுதியில் கூட இலுப் பாநத்தம் என்ற ஊரில் மூடப்பட்டு விட்டது. அப்படி மூடப்பட்ட டிஸ்பன்ஸரியை 6 மாதத்திற்குள் திறக்க வேண்டும் இல்லையென்றால் அரசு ஆணை பெற்றுத்தான் அதை மீண்டும் திறக்க முடியும் என்று இருக்கிறது. இந்தக் சூழ்நிலையில் கேந்திர கிராமத்திட்டம் ஆரம்பிக்க வேண்டும் என்ற நிலை இருக்கும்போது, பயிற்சியாளர்களுக்கு பயிற்சிகளை அளித்த பிறகு முதநிலை கால்நடை ஆய்வாளர்களை டாக்டர்களை அங்கே அனுப்பி இருக்கவேண்டும் அவர்களை மாற்றி அனுப்பியபிறகு வேண்டுமானால்கூட பயிற்சியாளர்களை அங்கே அந்த இடத்திலேயே நியமிக்கலாம். ஆனால் எந்தவகையிலும் இல்லாமல் துணை நிலையங்களையே மூடிவிடுவதால், அங்கே உள்ள ஏழை உழவர்கள் மிகவும் கஷ்டப்படுகிறார்கள். அவர்கள் கால்நடைகளை ஒட்டி வந்து வைத்தியம் செய்து கொண்டிருந்த அந்த நிலைக்கு பெரிய சோதனை தடை வந்துவிடுகிறது. கால்நடை ஆய்வாளர்களுக்கு சூப்பர்வைசர் பிரமோஷன் கொடுக்கிறார்கள். பல நேரங்களில் நிர்வாகத்தில் உள்ளவைகளை

(முற்பகல் 11.10).

சட்டமன்றத்திலே பேசவேண்டுமென்று சொன்னால் என் போன்றவர்களுக்கு மிகவும் கஷ்டமாக இருக்கிறது. இருந்த போதிலும் இவைகள் எல்லாம் விடப்படுகின்றன. இந்தக் கோரிக்கை அரசுக்கு வரவில்லையா? ஏன் நடவடிக்கை எடுக்கப் படவில்லை என்ற கேள்வி எழுகிறது. அவர்களுக்கு சூப்பர் வைசர் பதவி கொடுக்க வேண்டும். பட்டதாரிகளை கால்நடை விரிவாக்க அலுவலர்களாக அவசர நேரத்திலே நியமித்ததன் விளைவாக சுமார் 200 கால்நடை மருந்தகங்கள் காலியாக விடப்பட்ட நிலையில் இருக்கின்றன. அந்தப் பகுதியிலே உள்ள கறவை மாடுகள், ஆட்டு மந்தைகள், உழவு மாடுகள் பராமரிப்பு என்பது மிகவும் பாதிக்கப்பட்டு கிராமப்புறங்களிலே பொருளாதாரமே சீர்குலைந்த நிலைமை இருக்கிறது. ஆகவே இந்த நிலையை எடுக்கும்போது மிகவும் ஜாக்கிரதையாக கிராமத்திலே உள்ள மக்கள் அரசாங்கத்தை எந்தவிதத்திலும் சாடுகின்ற சூழ்நிலை இல்லாமல் பார்த்துக் கொள்ளவேண்டும். தடுப்பு ஊசியாளர்கள் சுமார் 300 பேர்கள் பணியாற்றிக்கொண்டு வருகிறார்கள். அவர்களில் 100 பேர்களை மட்டும் பொறுக்கியெடுத்து பணிக்காலத்தை கணக்கில் எடுக்காமல், முன்பின் சேர்ந்தவர்கள் என்ற நிலைமை இல்லாமல், அவர்களுக்கு பயிற்சி அளிக்கப்பட்டு வருகிறது. மற்ற 200 பேர்களுக்கு இதுவரையில் பயிற்சி அளிக்கப்படவில்லை. இடங்கள் காலியாக இருந்தும் கூட பலர் வேலையில்லாமல் இருந்தும் கூட பரமோஷன் கவனிக்கப்படாமல் இருக்கிற ஒரு சூழ்நிலை இருக்கிறது.

1984 மார்ச் 23]

[திருமதி த. இராசாம்பாள்]

என் தொகுதிக்கு அருகாமையிலே சின்ன சேலத்தில் ஒரு பண்ணை இருக்கிறது. அதிலே ஒங்கோல் மாடுகள் வைத்து நல்ல முறையிலே பராமரித்துக் கொண்டு வருகிறார்கள். அங்கே இருக்கிற சிரமம் தண்ணீர் பற்றாக்குறை. தண்ணீர்ப் பற்றாக்குறை நிலை வரும்போதெல்லாம் இங்கே பணியாற்றக்கூடியவர்களை வேலை நீக்கம் செய்து விடுகிறார்கள். அந்தப் பகுதி பிற்படுத்தப்பட்ட பகுதியாக இருப்பதால் இந்தப் பண்ணையில் பலர் வேலை செய்து பிழைக்கிறார்கள். தண்ணீர் பற்றாக்குறை இருப்பதால் அடிக்கடி அவர்கள் வேலைநீக்கம் செய்யப்படுகிறார்கள். அந்தப் பண்ணை மூலமாக பிற்படுத்தப்பட்ட—தாழ்த்தப்பட்ட மக்கள் பெரிதும் பலன் அடைகிறார்கள். ஆகவே தண்ணீர்ப் பற்றாக்குறையைப் போக்க நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

தஞ்சாவூர் மாவட்டத்திலே வெள்ளம் ஏற்பட்டு பாதிக்கப்பட்ட பகுதிகளுக்கு மாட்டுத் தீவனம் 50 சதவீதம் மானிய விலையில் கொடுப்பதாக இந்த கொள்கை விளக்க ஏட்டில் இருக்கிறது. தஞ்சாவூர் மாவட்டம் மட்டுமல்ல, எல்லாத் தொகுதிகளிலேயும் குறிப்பாக ஆத்தூர் தாலுகாவிலே என்னுடைய தலைவாசல் தொகுதியிலே வெள்ளப் பாதிப்பு கடுமையாக ஏற்பட்டு நெற்பயிர் சேதம் அடைந்து விட்டது. அதனால் தீவனம் இந்த ஆண்டு கடுமையான சோதனையாக இருக்கும்போல் தெரிகிறது. 15 ஆண்டுகளாக வறட்சியால் வாடிய அந்த மக்களுக்கு இன்றைக்கு வெள்ளச் சேதம் ஏற்பட்டு தீவனம் கிடைக்காத நிலைமை ஏற்பட்டிருக்கிறது. எங்களுக்கும் மாட்டுத் தீவனம் மானிய விலையில் கிடைக்க அமைச்சர் அவர்கள் ஆவன செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

திண்டிவனம் தொகுதியில் எள்ளியூர் அல்லது மாரம்பேட்டையில் புதிய கால்நடை மருந்தகம் தொடங்க வேண்டுமென்று நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன். பல இடங்களிலே சத்துணவு மையங்கள் புதிதாக ஆரம்பிக்கப்பட்டன. ஆனால் என்னுடைய தொகுதியில் தியாகனூர் தெற்குப் பகுதியில் தாழ்த்தப்பட்ட மக்கள் அதிகமாக வாழும் பகுதியில் சத்துணவு மையம் ஏற்படுத்தப்படவில்லை. அங்கே அது ஏற்படுத்தப்பட வேண்டுமென்று பலமுறை விண்ணப்பம் கொடுத்தும் கிடைக்கவில்லை. புதிதாக சத்துணவு மையங்கள் திறக்க இயலாது என்று சொல்லி விட்டதாகத் தெரிகிறது. ஒரு இடத்திலிருந்து இன்னொரு இடத்திற்கு மாற்ற முடியுமே தவிர புதியதாகத் திறக்க முடியாது என்று சொன்னதாக கேள்விப்படுகிறேன். அவசரம் அவசரமாக சத்துணவு மையங்கள் திறக்கப்பட்ட காரணத்தினால் சில இடங்கள் விடுபட்டுப் போயிருக்கின்றன. ஆகவே தாழ்த்தப்பட்ட மக்கள் வாழும் அந்தப் பகுதியில் சத்துணவு மையம் ஏற்படுத்த வேண்டுமாய் கேட்டுக் கொண்டு வாய்ப்பு அளித்தமைக்கு நன்றி கூறி முடித்துக் கொள்கிறேன்.

[1984 மார்ச் 23]

டாக்டர் கே. பி. இராமலிங்கம் : மாண்புமிகு பேரவையின் மாற்றுத் தலைவர் அவர்களே, பலவீனத்தின் பள்ளத்தாக்கிலே வீழ்ந்து கிடக்கும், ஏரெடுத்து பாடுபட்டு இந்த நாட்டிற்குச் சோறு தரும் விவசாயப் பெருங்குடி மக்கள் ஒருபுறம் வறட்சி யாலும், மறுபுறம் வெள்ளத்தாலும் பாதிக்கப்படும் நேரங்களில் எல்லாம் அவர்களுக்கு சோறு தருகின்ற துறையாக இருக்கின்ற கால்நடை வளர்ப்புத் துறைக்கு 23 கோடியே 97 இலட்ச ரூபாய் மானியத் தொகையை வழங்குகின்ற இந்தக் கோரிக்கையின் மீது சில கருத்துக்களை இங்கே சொல்ல விழைகிறேன். முதலாவதாக கடந்த 3 ஆண்டுக் காலமாக தமிழகத்தினுடைய முதல்வர் இதய தெய்வம் டாக்டர் புரட்சித் தலைவர் எம்.ஜி.ஆர். அவர்கள்—இந்தத் துறையைப் பொறுத்தவரையில் பல்வேறு அரசுகள் பாராமுகமாக இருந்தபோது—இன்றைக்கு அதையெல்லாம் சீர்ப் படுத்தி பல்வேறு நன்மைகளைச் செய்திருக்கிறார்கள். அதற் காக நான் அவர்களைப் பாராட்டிக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். முதலாவதாக ஊராட்சி ஒன்றியங்களிலே கால்நடை உதவி மருத்துவர்களை விரிவாக்க பணியாளர்களாக நியமித்தது. இரண்டாவதாக கால்நடை பராமரிப்புத் துறை இயக்குநராக அந்தத் துறையைச் சார்ந்த மருத்துவம் படித்த ஒருவரை விஞ்ஞான அறிவு படைத்த ஒருவரை நியமித்தது. அப்படி நியமித் ததன் மூலம் வெட்டர்னரி கவுன்சிலுக்கு தலைவராக இருப்பதற்கு தகுதி படைத்தவராக உள்ள ஒருவரை அந்தப் பதவியில் நிய மித்தது சாலச் சிறந்ததாகும். இதுபோன்று பல்வேறு திட்டங் களைக் கொண்டு வந்திருக்கிறபோது நான் என்னுடைய கருத்துக் களைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். இன்றைக்கு தமிழகத்திலே 3 ஆண்டுகள் கழித்து துவங்கப்பட்ட வேளாண்மைக் கல்லூரி—தமிழகத்தைப் பொறுத்தவரை கால்நடைக் கல்லூரி 1903 ஆவது ஆண்டிலே தொடங்கப்பட்டது. அதற்கு மூன்று ஆண்டு களுக்குப் பின்னர் 1906 ஆவது ஆண்டுதான் வேளாண்மைக் கல்லூரி தொடங்கப்பட்டது—ஆனால் என்ன காரணத் தாலோ வேளாண்மை பல்கலைக் கழகம் என்று பல்கலைக் கழகத்தை உருவாக்கி கால்நடை பராமரிப்புத் துறையை கால்நடை மருத்துவத் துறைக்கு அதைப் பின் நோக்கி தள்ளுகின்ற சூழ்நிலையை இதை ஏற்படுத்தியவர்கள் கடந்த முறை இந்த மாமன்றத்தில் அமர்ந்து இருந்த எதிர்க்கட்சி துணைத் தலைவர் மதிப்பிற்குரிய அன்பழகன் அவர்கள் அதை ஒப்புக் கொண்டார்கள். வேளாண்மை பல்கலைக் கழகத்தோடு கால்நடை பராமரிப்புத் துறையை கால்நடை மருத்துவக் கல் லூரியை சேர்த்தது தவறுதான் என்று இந்த மாமன்றத்தில் அவராக ஒப்புக் கொண்டார்கள். ஆனால் இந்த நிலையில் நான் கேட்பது எல்லாம் மீண்டும் அதை பிரித்து தனியாக உருவாக்க வேண்டும் என்பது அல்ல. இன்றைக்கு மறைந்து வருகின்ற இந்த சூழ்நிலையில் மீண்டும் ஒரு கூடுதலான கால்நடை மருத்துவ கல்லூரி உருவாக்கப் போவதாக வேளாண்மைத் துறை அமைச்சு

1984 மார்ச் 23] [டாக்டர் கே. பி. இராமலிங்கம்]

சர் அவர்கள் இங்கே சொல்லியிருக்கிறார்கள். கால்நடை பராமரிப்புத் துறையோடு சம்பந்தப்பட்டு இருக்கின்ற காரணத்தால் இந்த மானியக் கோரிக்கையில் நான் அந்தக் கருத்தைச் சொல்கிறேன். இரண்டாவது கல்லூரி ஆரம்பிக்கும்போது பல்வேறு ஆராய்ச்சி நிறுவனங்களை உள்ளடக்கிக் கொண்டு இருக்கின்றன. அந்தக் கால்நடை மருத்துவக் கல்லூரியை இரண்டாவது கல்லூரியையும் சேர்த்து இன்னும் பல்வேறு துணை டிப்ளமோ கோர்ஸ் என்று சொல்லப்படுகின்ற அதாவது பால் பண்ணை என்று தனியாக ஒரு டிப்ளமோ கோர்ஸையும் கோழி வளர்ச்சி துறைக்கு ஒரு தனியாக டிப்ளமோ கோர்ஸையும் அதேபோல் ஆடு வளர்ப்புக்கு டிப்ளமோ கோர்ஸையும் உருவாக்கி வெட்டர்னரிக்கு என்று கால்நடை மருத்துவத்துக்கு என்று தனியாக ஒரு பல்கலைக் கழகம் உருவாக்கவேண்டும் என்று இந்த நேரத்தில் தமிழக முதலமைச்சர் அவர்களையும், தமிழக அரசையும் கேட்டுக் கொள்கிறேன். மருத்துவத் துறைக்கு என்று தனியாக பல்கலைக்கழகம் உருவாக்கித் தர இருக்கின்ற மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள் இந்தத் துறைக்கு என்று தனியாக ஒரு பல்கலைக் கழகம் உருவாக்கித் தர வேண்டும் என்று இந்த நேரத்தில் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அதேபோல் இன்றைக்கு இந்தியத் துணைக் கண்டத்திலே 2 ஆவது ஆக பம்பாயில் இருக்கின்ற இறைச்சிக் கழகத்திற்கு அடுத்தபடியாக தமிழகத்தில் உருவாக்கப் போகிறோம் என்று சொல்லி அதற்கான திட்டங்கள் வகுக்கப்பட்டு இருக்கின்றன. 2 ஆண்டுகளாக முனைப்போடு திட்டங்கள் போடப்பட்டு நடைபெற்றுக் கொண்டிருக்கின்றன. இந்த இறைச்சிக் கூடம் கட்டி முடிக்கப்பட்டு அது முறையாகச் செயல்படும்போது இங்கே நமக்கு அதற்கு அறுப்பதற்கு வேண்டிய ஆடுகள் இருக்கிறதா, மாடுகள் இருக்கின்றதா என்று கணக்கிட்டுப் பார்க்கும்போது வேறு மாநிலங்களில் இருந்து இங்கே கொண்டு வர வேண்டிய சூழ்நிலை ஏற்படுகிறது. அப்படி கொண்டு வரும்போது அந்த மாநில அரசுகள் அதற்கு தடை விதிக்குமானால் நாம் அதற்கு என்ன செய்யப் போகிறோம் என்ற ஒரு நிச்சயம் அற்ற சூழ்நிலை இருக்கிறது. ஆகவே இந்த முறைகளை எல்லாம் மாற்றி அமைப்பதற்காக தமிழகத்தில் ஆடு வளர்ச்சியை ஊக்குவிக்க இன்றைக்கு உலக வங்கி மூலமாகவும், பல்வேறு நிதி நிறுவனங்கள் மூலமாகவும் அதை உருவாக்கப் போவதாக சொல்லியிருக்கிறார்கள் இந்த நிதிநிலை அறிக்கையில். நான் இவைகளை எல்லாம் வரவேற்கும்போது என்னுடைய கருத்தைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். ஒவ்வொரு மாவட்டத்திற்கும் ஒரு ஆட்டுப் பண்ணை அதாவது மேச்சேரி, மாணடியா போன்ற இனங்களைக் கொண்ட ஆட்டுப் பண்ணை உருவாக்கி அந்த ஆடுகளை நேரிடையாக நாமே வளர்த்து அதை ஆதி திராவிட மக்களாக இருந்தாலும், ஏழை எளிய விவசாய பெருங்குடி மக்களாக இருந்தாலும்,

[டாக்டர் கே. பி. இராமலிங்கம்] [1984 மார்ச் 23]

ஆட்டுப் பண்ணை வைக்க வேண்டும் என்ற ஆர்வத்தில் வருகின்ற பட்டதாரி இளைஞர்களாக இருந்தாலும் அல்லது வேறு நிறுவனத்தைச் சேர்ந்தவர்களாக இருந்தாலும் அவர்களுக்கு ஆட்டை நேரிடையாகத் தருகின்ற சூழ்நிலையை உருவாக்கித் தர வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். நாம் இங்கே சப்சிடி ரேட் என்று ஐ.ஆர்.டீ.பி.யில் கொடுக்கிறோம். மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரும்பி இரர்சாம்பாள் அவர்கள் இங்கே கூறினார்கள். ஒரு சந்தையில் வாங்கப்படுகின்ற ஆடுகள், மாடுகள் திரும்பத் திரும்ப அதே சந்தைக்கு வந்து விற்கப்படுகின்றன, வாங்கப்படுகின்றன என்ற சூழ்நிலைதான் இருக்கிறது. அந்த நிலைமையை மாற்றும் வகையில் புள்ளிவிவரங்களை எடுப்பதன் மூலம், கூடுதலான மாடுகளையும், ஆடுகளையும் பெருக்குவதற்குத் திட்டங்களை வகுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

(முற்பகல் 11-20)

கோழி வளர்ப்புத் துறையைப் பொறுத்தவரையில் ஒன்று சொல்ல விரும்புகிறேன். கால்நடைப் பராமரிப்புப் படிப்பைப் பொறுத்த வரையிலும் ஒன்றைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். இன்றைக்கு தமிழக முதல்வர் புரட்சித் தலைவர் அவர்கள் தொழிற் கல்வியைக் கொண்டு வருவதாக அறிவித்திருக்கிறார்கள். பள்ளிகளிலேயிருந்து இளைஞர்களுக்கு தொழிற் கல்வியைக் கொண்டு வருவதாக அறிவித்தார்கள். விவசாயப் பெருங்குடி மக்களுக்குப் பெரிதும் உதவுகின்ற வகையில் கோழி வளர்ப்பு, ஆடு வளர்ப்பு, பன்றி வளர்ப்பு போன்றவைகளை தொழிற் கல்வியில் பாடமாக வைக்க வேண்டுமென்று இந்த மாமன்றத்தின் வாயிலாகத் தமிழக அரசைக் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

கோழி வளர்ப்பைப் பொறுத்த வரையில் தமிழகத்தின் கடந்த நிதிநிலை அறிக்கையில் குறிப்பிட்டபொழுது அந்தக் கோழித் தீவனங்களுக்கு வரிகளை நீக்கியிருப்பதும், மின்சாரக் கட்டணச் சலுகை அளித்திருப்பதும் விவசாயப் பெருங்குடி மக்கள் கோழி வளர்ப்பில் தீவிரமாக ஈடுபட்டு புதிய திட்டங்களை உருவாக்கிக் கொள்வதற்குச் சாதகமாக இருக்கிறது.

நான் கடந்த சட்டமன்றத்திலேயும் குறிப்பிட்டேன். இந்த முறையும் திரும்பவும் சொல்ல நினைக்கிறேன். விவசாயப் பெருங்குடி மக்கள் தனியாக வைத்திருக்கின்ற கோழிப் பண்ணைகள் இலாபகரமாகச் செயல்படுகின்றன. அவர்களுக்கு உதவியாக இருக்கும் வகையில் கோழி வளர்ப்புத் துறை ரெகுலேட்டட் மார்க்கெட்டிங் என்ற முறையில், முறைப்படுத்தப்பட்ட முறையில், முட்டை இந்த விலைக்குத்தான் விற்கப்படுகிறது; இந்த விலைக்குத்தான் உற்பத்தியாளர்களிடம் வாங்கலாம், நுகர்வோர்களுக்கு இந்த விலைக்குத்தான் விற்கலாம் என்ற முறை

1984 மார்ச் 23] [டாக்டர் கே. பி. இராமலிங்கம்]

இருந்தால்தான் சென்னையைப் போன்ற பெரு நகரங்களில் வாங்கிச் சாப்பிடுகின்றவர்களுக்கு இலாபகரமாக இருக்கும், அதைப் போலவே உற்பத்தியாளர்களுக்கும் சாதகமாக அமையும். எனவே, ரெகுலேட்டட் மார்க்கெட்டிங்கை இந்த ஆண்டாவது உருவாக்க வேண்டுமென்று மாண்புமிகு அமைச்சரவர்களைக் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

கால்நடைப் பராமரிப்புத் துறையைப் பொறுத்தவரையில் இதற்காகத் தனியாக மானிய கோரிக்கையை வைத்தாலும்கூட இது ஏதோ வேளாண்மைத் துறையின் துணை மானியமாக இருப்பதைப் போலத்தான் தெரிகிறது. இதற்கு என்று வேளாண்மைத்துறையில் அடிஷனல் செக்ரட்டரீஸ் இருக்கிறார்கள். கால்நடைப் பராமரிப்புத் துறைக்குத் தனியாக செயலாளரை நியமிக்க வேண்டும். அதற்குக் கூடுதலாகச் செலவு ஏற்படும் என்றால், அடிஷனல் செக்ரட்டரீஸ் போன்றவர்களை இதற்காகத் தனியாக ஒதுக்கித் தரவேண்டும் என்று மாண்புமிகு அமைச்சரவர்களைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன். அவ்வாறு செய்வது பல்வேறு விதங்களில் உதவிகரமாக இருக்கும். காரணம், அப்படிப்பட்டவர்கள் இந்தவொரு துறையில் மட்டும் முழுத் திறனையும் காட்டுவதற்கு ஏதுவாக இருக்கும். எனவே, இந்த ஆலோசனையை அரசு பரிசீலிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

கால்நடைப் பராமரிப்பு உதவியாளர்களாக இருக்கின்ற அட்டென்டென்ட்ஸ் என்பவர்கள் பத்து வருடங்களாக வேலை செய்கிறார்கள். ஆனால், அவர்களை இன்னமும் பல்வேறு மருத்துவ மனைகளில் நிரந்தரமாக்காமல் தற்காலிகமாகவே வைத்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். அவர்களை நிரந்தரமாக்க வேண்டுமென்று, அரசைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

கால்நடை உதவி மருத்துவர்கள் இருபது வருடங்களாகப் பணிபுரிந்திருந்தாலும்கூட அவர்கள் துணை இயக்குநர்களாக வருவதற்கான வரம்பு இல்லாமல் இருக்கிறது. ஃட்டுமொத்தமாக 1,500 பேர்கள்தான் இருக்கிறார்கள். 15 ஆண்டுகள், 10 ஆண்டுகள் பணி செய்திருந்தாலும் அவர்களைத் துணை இயக்குநர்களாகப் போடலாம் என்று மற்றத் துறைகளில் இருப்பதைப் போல இதற்கும் கொண்டு வர வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

ஆறு மாதங்களுக்கு முன்பு ஈடுசெய்யும் விடுப்பு என்ற வகையில் பல்வறு ஹாலிடேஸ் விடப்பட்டிருந்தது. அதைச் சில இடங்களில், சில மாவட்டங்களில் அமுல்படுத்துகிறார்கள்; பல மாவட்டங்களில் அமுல்படுத்தத் தயங்குகிறார்கள். இதை முறைப்படுத்தி, தமிழகம் முழுவதும் ஒழுங்குபடுத்த வேண்டுமென்று அமைச்சரவர்களைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

[டாக்டர் கே. பி. இராமலிங்கம்]

[1984 மார்ச் 23]

1976-இல் 300 தடுப்பூசியாளர்கள் (வேக்சினேட்டர்ஸ்) தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். அதில் 100 பேர்களுக்குக் கால்நடை ஆய்வாளர்களுக்கான பயிற்சி அளிக்கப்பட்டு விட்டது. அவர்கள் வேலையில் அமர்த்தப்பட்டிருக்கிறார்கள். எஞ்சியுள்ள 200 தடுப்பூசியாளர்கள் (வேக்சினேட்டர்ஸ்) இருக்கிறார்கள். அந்த 200 பேர்களுக்கும் பயிற்சி அளித்து கால்நடை ஆய்வாளர்களாகப் பதவி உயர்வு செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அப்படி அந்த 200 பேர் பதவி உயர்வு பெற்றுச் செல்லும் போது இன்றைக்குத் தமிழகத்திலே பல்வேறு நோய்கள் இருக்கின்றன என்பதால் அதற்காக வேக்ஸினேட்டர் தேவை என்பதால் அந்த இடத்திலே புதிதாக வேக்ஸினேட்டர்களைத் தேர்ந்தெடுக்க வேண்டும்.

அடுத்து, ஒரு மிகப் பெரிய பிரச்சினை. 1972 ஆம் ஆண்டு தமிழகத்தில் செங்கற்பட்டு மாவட்டத்தில் மதுராந்தகம் தாலுக்காவில் புக்கத்துறை என்ற இடத்திலே கால்நடை மருத்துவமனைக் கட்டிடம் கட்டுவதற்காக ஒப்பந்தம் விடப்பட்டு அந்த ஒப்பந்தத்தை எடுத்தவர் கடந்த 12 ஆண்டுகாலமாக அந்தக் கட்டிடத்தைக் கட்டி முடிக்கவில்லை. அதை அரசுக்கும் ஒப்படைக்கவில்லை. *** **

இன்னும் அங்கே மருத்துவமனை செயல்படவில்லை. கட்டிடம் கட்டித்தரப்படவில்லை. ஆகவே, அந்த நபர் மீது உடனடியாக நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும். ஒன்று அவர் அந்த மருத்துவமனையைக் கட்டித்தர வேண்டும். இல்லை என்றால் மற்றவருக்கு அந்த ஒப்பந்தத்தைத் தந்து அந்தக் கட்டிடத்தைக் கட்டி முடிக்க வேண்டும். *** **

திரு. சு. பாலன் : மாண்புமிகு மாற்றுத் தலைவர் அவர்களே, இந்த மன்றத்திலே பேசுகின்றபோது மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள் இப்படிப்பட்ட பிரமுகர்கள் எல்லாக் கட்சியிலும்தான் இருக்கிறார்கள். ஆகவே, அவர்களுடைய பெயரைச் சொல்லக்கூடாது என்று சொல்லி இருக்கிறார்கள். ஆனால், இங்கே மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் இன்ன கட்சியைச் சேர்ந்தவர் என்று பெயர் சொல்கிறார்கள். அவையில் இல்லாதவர்களைப் பற்றிச் சொல்வது சரியல்ல. அதை அவைக்குறிப்பிலிருந்து நீக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு மாற்றுத் தலைவர் (திரு. வே. இரா. ஜெயராமன்) : அவையில் இல்லாதவர்களைப் பற்றியும் அவர்களுடைய பெயரையும் குறிப்பிடக்கூடாது. பொதுவாக ஒப்பந்தக் காரர்கள் என்று சொல்லுங்கள், குறிப்பிட்டுச் சொன்ன பெயர் நீக்கப் பெறுகிறது.

[1984 மார்ச் 23]

மாண்புமிகு திரு. ப. குழந்தைவேலு: மாற்றுத் தலைவர் அவர்களே, இங்கே மாண்புமிகு உறுப்பினர் டாக்டர் இராமலிங்கம் அவர்கள் ஒரு குறிப்பிட்ட குற்றச்சாட்டைக் கூறினார்கள். அதாவது 12 ஆண்டுகளுக்கு முன்பு ஒரு கான்ட்ராக்டர் ஒரு ஒப்பந்தத்தை எடுத்தார்; அவர் அந்த வேலையைச் செய்து முடிக்கவில்லை என்று சொல்லி இருக்கிறார். * * * ஆகவே, மாண்புமிகு உறுப்பினர் ஸ்பெசிபிக்காக குறிப்பிட்டுச் சொல்லியிருப்பது அவைக்குறிப்பிலே இருக்க வேண்டும் என்று நான் பணிவோடு கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

(மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர்—
தலைமை)

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர்: ஏற்கெனவே, அவையில் இல்லாதவர்களைப் பற்றிப் பேசக்கூடாது. என்றும் அலிகேஷன் இருந்தால் அதற்கான ஆதாரத்தைக் கொடுத்துவிட்டுத்தான் பேசவேண்டும் என்றும் தீர்ப்பளிக்கப் பெற்றுள்ளது. எனவே, அவர் குறிப்பிட்ட பெயர், மற்றவை நீக்கப்படுகிறது.

(முற்பகல் 11-30)

டாக்டர் கே. பி. இராமலிங்கம்: இப்பொழுது செங்கற்பட்டு மாவட்டமும் இருக்கிறது, மதுராந்தகம் தாலுகாவும் இருக்கிறது, புக்கத்திஹை ஊரும் இருக்கிறது. அந்தப் புக்கத்திஹையிலே ஊட்டி முடிக்கப்படாத கால்நடை மருத்திவமணையும் இருக்கிறது. அதற்கு வாங்கிய பணத்தைப் பொறுத்தவரை அதற்கான தஸ்தாவேஜிகளும் இருக்கின்றன. ஆகவே, பெயரை மட்டும் விட்டுவிடுகிறேன். 1972லே யார் ஆட்சிப் பொறுப்பிலே இருந்தார்கள் என்பது இந்த நாட்டுக்குத் தெரியும். இந்த நாட்டு மக்களுக்கும் தெரியும். ஆகவே, இங்கே அதற்காக வரிந்துகட்டிக் கொள்வதால், அந்தப் பெயரை மறைத்து விடுவதால் ஒன்றும் ஆகப்போவதில்லை என்பதை மட்டும் சொல்லி, இப்படிப்பட்ட நிகழ்ச்சிகளிலே இருந்தவர் ஸ்தான், இந்தச் சமுதாயத்தைப் பழித்தவர்கள் தான், இந்தச் சமுதாயத்திலே வாழத் தகுதியற்றவர்களாக இருப்பவர்கள்தான் மற்றவர்களைப் பார்த்து ஏசுகின்ற சூழ்நிலையில் இந்த மன்றத்திலே அமர்ந்திருக்கிறார்கள். ஆனால் என்னைப் பொறுத்தவரையில் நான் ஒன்றைக் குறிப்பிட விரும்புகிறேன், இந்தத் தமிழகத்தினுடைய ஆட்சிப்பொறுப்பிலே இருக்கிற புரட்சித் தலைவர் எம்.ஜி.ஆர். அவர்கள் இந்த நாட்டுக் காகவும் நாட்டு மக்களுக்காகவும் நாட்டிலே வாழ்கின்ற, குடிசையிலே பிறந்தவர்கள் வளர வேண்டுமென்பதற்காகவும் பல்வேறு நல்ல பல திட்டங்களைக் கொண்டு வந்து இருக்கிறார்கள்.

***மாண்புமிகு பேரவைத் மாற்றுத் தலைவரின் ஆணைக் கிணங்க அகற்றப்பெற்றது.

[டாக்டர் கே. பி. இராமலிங்கம்]

[1984 மார்ச் 23]

கால்நடைப் பராமரிப்புத் துறையைப் பொறுத்தவரை, புதிய புதிய திட்டங்களைக் கொண்டு வந்து இன்றைக்கு இறைச்சிக் கழகம் போன்றவைகளையெல்லாம் உருவாக்குவதன் மூலமாக, சமுதாயத்தை வெற்றிகரமான ஒரு விவசாய சமுதாயத்தை உரு வாக்குவதற்கான அடித்தளத்தை இன்றைக்குத் தமிழக முதல்வர் அவர்கள் உருவாக்கி இருக்கிறார்கள் என்பதை மட்டும் சொல்லி, வாய்ப்பளித்த அத்தனை பேர்களுக்கும் நன்றி கூறி விடைபெறு கிறேன், நன்றி, வணக்கம்.

திரு.பெ.சு. திருவேங்கடம் : பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, இன்றையதினம் கால்நடை, சமூகநலன் மானியக் கோரிக்கைகள் மீது, திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தின் சார்பிலே கொடுக்கப்பட்டிருக்கிற வெட்டுத் தீர்மானங்களை ஆதரித்து சில கருத்துக்களை நான் கூற விரும்புகிறேன். நம்முடைய அமைச்சர் அவர்களே கூட, கொடுத்திருக்கின்ற குறிப்புக்குடைய முன்னுரையிலே கால்நடைப் பராமரிப்புத் திட்டங்கள் அனைத்தும் கிராமப்புற மக்கள் குறிப்பாக, சிறு விவசாயிகள், குறுநில விவசாயிகள், வேளாண் தொழிலாளர்கள், தாழ்த்தப்பட்ட வகுப் பினர் மற்றும் பழங்குடி மக்கள் போன்ற சமுதாயத்தின் நலிந்த பிரிவினரின் பொருளாதார நிலைமையை அதிகரிக்கச்செய்யும் நோக்குடன் அரசினால் செயல்படுத்தப்படுகின்றன என்று சொல்லி யிருக்கிறார்கள். அதில் தவறில்லை. ஆனால், இன்றையதினம் இந்த இரண்டு மானியக் கோரிக்கைகளுமே சமுதாயத்திலே மிக அடித்தட்டிலே இருக்கிற நலிந்தபிரிவினரை, பொருளாதாரத்திலே கை தூக்கி விடுகின்றன என்பதை நான் மறுக்கவில்லை. சென்ற ஆண்டுக் கூட நாங்கள் எல்லாம் இந்த மானியக் கோரிக்கையிலே பேசினோம். ஆனால், நம்முடைய அமைச்சர் அவர்கள் இந்த ஆண்டு நாங்கள் சொல்கின்ற சில குறைபாடுகளை மனதிலே இருத்தி செய்யவேண்டும். அதிலும் குறிப்பாக, இன்றையதினம் இந்த கால்நடை இலாகாவினுடைய இயக்குநராக வந்திருக்கிற வர், இந்த இலாகாவினுடைய அடிமட்டத்திலேயிருந்து உயர்ந்து வந்திருக்கிறார். இந்தக் காலக்கட்டத்தில் இந்த இலாகா இன் னும் செம்மையாகச் செயல்பட வேண்டுமென்று நாங்கள் எல்லாம் விரும்புகிறோம். அதுவும் கிராமப்புறத்திலே இருந்து வந்திருக் கிற விவசாயிகளாகிய எங்களைப் போன்ற சட்டமன்ற உறுப் பினர்கள் கால்நடை, விவசாயிகளுக்கு மிகவும் இன்றியமையாத ஒன்று என்பதை நன்கு அறிவோம். பல நேரங்களில் விவசாயி களுடைய கால்நடைகள் நோய்வாய்ப்பட்டு இறந்து விடுமே யானால், விவசாயக் குடும்பங்கள் பெரிதும் பாதிக்கப்பட்ட குடும் பங்கள்—பொருளாதாரத்திலே மிக நலிவுற்ற அவர்களுடைய வாழ்க்கைத்தரம் மிகவும் பாதிக்கப்படுகின்றன என்பதை நாம் எல்லாம் நன்கு அறிவோம்.

1984 மார்ச் 23]

[திரு. பெ. சு. திருவேங்கடம்]

இங்கே கூட நான் ஏற்கனவே ஒரு கவன ஈர்ப்புத் தீர்மானத் திலே சொன்னபோது, வட ஆற்காடு மாவட்டத்திலே இந்த ஆண்டு கோமாரி நோயினாலே கால்நடைகள் பெரிதும் பாதிக்கப் பட்டன. இந்தக் கிராமத்திலேதான் வந்தது, இந்தக் கிராமத் திலே இல்லை என்று இல்லை. மாவட்ட முழுவதுமே—கோமாரி நோய்—எல்லா கிராமங்களிலேயும் பரவி, ஏர் உழ பயன்படுத்து கின்ற காளை மாடுகளானாலும் சரி, பசுவானாலும் சரி, கன்று களானாலும் சரி, இந்தக் கால்கோமாரி, வாய்கோமாரி நோயி னால் பாதிக்கப்பட்டு, விவசாயமே எங்களுடைய மாவட்டத் திலே ஸ்தம்பித்துப் போய்விட்ட ஒரு நிலைமை இந்த ஆண்டு ஏற்பட்டுவிட்டது என்றேன். அமைச்சர் அவர்கள் கூட அந்த நேரத்திலே பதில் அளித்த பொழுது அதிகமான உயிர்ச் சேதம் இல்லையென்று சொன்னார்கள். அதிகாரிகள் எல்லா வற்றையுமே, சரியான புள்ளிவிவரத்தோடு எடுத்துச் சொல்லி யிருக்க முடியாது. பசவுக்கு அந்த நோய் பீடிக்கப்படுமே யானால், அந்தப் பாலை அருந்துகின்ற கன்றுகள் உடனே இறந்து விடுகின்ற தன்மையை நாம் எல்லாம் கண்கூடாகப் பார்த்தோம். அதைக் காப்பாற்றவே முடியவில்லை. அதிலும் ஊரக வளர்ச் சித் திட்டத்தின் கீழ் இன்றையதினம் மத்திய அரசானாலும், மாநில அரசானாலும்—வங்கிகளின் மூலமாக ஏராளமான விவசாயிகளுக்கு அந்தக் கறவை மாடுகள், கன்றுகள் இறந்து விடுமேயானால் அவர்கள் எப்படி அந்தக் கடனைத் திருப்பிச் செலுத்த முடியும்? நாம் எந்த நோக்கத்திற்காகக் கொடுத் தோமோ அந்த நோக்கம் சரிவர நிறைவேறவில்லையென்பதை நான் இந்த நேரத்திலே நினைவு கூர விரும்புகிறேன். காரணம் அதற்குச் சரியான மருந்து இருக்கிறதா என்று எங்களைப் போன்ற வர்களுக்கு அந்த அதிகாரிகளால் சொல்ல முடியவில்லை. நம்மு டைய சத்துணவுத் திட்ட அமைச்சர் அவர்கள் சித்த வைத்தியத் திலே மிக்க ஆர்வம் உள்ளவர்கள். அந்த நேரத்திலே எங்களுக்கு சொன்ன பதிலில் அவர்கள் வேப்பெண்ணெய் தடவுங்கள் என்று சொன்னார்கள். பல விவசாயிகள் அந்த நேரத்தில் நோய்வாய்ப் பட்ட கால்நடைகளுக்கு வேப்பெண்ணெய் தடவினார்கள் என் பது தான் உண்மையான நிலைமை. ஒரு காலகட்டம் வரையில் அந்த நோய் இருந்து பிறகு அது குணமாகி அந்த கால்நடைகள் பழைய நிலைமைக்கு வர பல மாதங்கள் ஆகின்றன. ஒவ்வொரு ஆண்டும் அதிகமாக கோடை இருந்தாலும் இந்த வியாதி வருகிறது; அதிகமாக மழை இருந்தாலும் இந்த வியாதி வருகிறது. இதைப் போக்குவதற்கு நிரந்தரமாக ஒரு திட்டத் தத்தை அரசாங்கம் செயல்படுத்த வேண்டும். நம்முடைய அமைச்சர் அவர்கள் கூட இங்கே அடிக்கடி சொல்வார்கள். சில மாவட்டங்களில் கோமாரி நோய்க்கு மருந்தை மானிய விலை யில் தருகிறோம்; சில மாவட்டங்களில் மருந்தை அப்படி தருவ தில்லை என்று சொல்வார்கள். இதிலே சிறிய விவசாயிகள், பெரிய விவசாயிகள் என்பதில்லை. கால்நடைகளுக்கு நோய் என்று சொன்னால் அரசாங்கம் மானிய விலை தருகிறோம் என்று

[திரு.பெ.சு. திருவேங்கடம்]

[1984 மார்ச் 23]

சொல்வது கூட தவறு. இலவசமாகவே எல்லாக்கால்நடைகளுக்கும் இந்தத் தடுப்பு ஊசியை போட வேண்டும். அப்படிப் போடவில்லையென்றால், சிறிய விவசாயிகளுக்கு மட்டுமே போடுவோமேயானால் பெரிய விவசாயிகள் அல்லது நடுத்தர குடும்பங்களில் இருக்கிற விவசாயிகளுக்கு அந்த வாய்ப்பு இல்லையென்று சொல்கிறபோது அந்த வியாதி மற்ற கால்நடைகளுக்கும் தொத்துகிற சூழ்நிலை இன்றையதினம் இருந்து வருகிறது. இதை அரசாங்கம் உணரவேண்டும். இன்றைக்கு கால்நடைகள் ஆடானாலும், மாடானாலும் அவைகள் நல்லமுறையில் வளர்வதற்கு நாம் ஊக்கம் அளிக்கிறோம். பத்து ஆண்டுகளுக்கு முன்னதாக இருந்த மேய்ச்சல் நிலங்கள் இன்றைய தினம் கிராமப்பகுதிகளில் இருக்கிறதா என்றால் இல்லை. அந்த விவசாயிகள் கால்நடைகளை எங்கே கொண்டுபோய் மேய்க்க இயலும் என்பதை அரசாங்கம் கவனிக்க வேண்டும். ஏற்கெனவே, பழைய காலங்களில் மேய்ச்சல் நிலங்கள் என்று புறம்போக்கு நிலங்கள் ஒதுக்கப்பட்டிருந்தன. அவைகள் எல்லாம் தனியார் ஆக்கிரமிப்பிலே வராத அளவிற்கு சட்டம் இயற்றி அதைப் பாதுகாக்கிற ஒரு தலையாய கடமை அரசாங்கத்திற்கு உண்டு என்பதை இந்த நேரத்தில் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

(மாண்புமிகு மாற்றுத் தலைவர் தலைமை)

1977 ஆம் ஆண்டிலிருந்து 1984 ஆம் ஆண்டு வரையில் கால்நடைகளுடைய இனவிருத்தி 2.7 சதவீதம்தான் இருப்பதாக இந்த அறிக்கையிலே சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. அது ஒரு பெரிய அதிகரிப்பு என்று நாம் ஏற்றுக்கொள்ள முடியவில்லை. சாரணம் இதற்கு அளிக்கப்படுகிற கடன்கள் அல்லது மானிய விலையில் கொடுக்கிற கடன்கள் முதலியவற்றை இன்னும் சரியான முறையில் இந்த இலாக்காவிலே கண்காணித்து இருப்போமேயானால் இன்னும் அதிகமான அளவிலே கால்நடைகள் அபிவிருத்தி அடைந்திருக்கக்கூடும். கொடுத்திருக்கிற புள்ளி விவரங்கள் அதிகமாக இனவிருத்தி இல்லையென்பதைத்தான் காட்டுகிறது என்பதையும் உங்கள் மூலமாகத் தெரிவிக்க விரும்புகிறேன். இன்றைய தினம் பொதுவாக சமுதாயத்தில் ஆடானாலும், மாடானாலும் அல்லது கோழியானாலும் அசைவ உணவாக இருக்கின்றன. ஒரு காலத்தில் சைவம் சாப்பிடுபவர்கள் அதிகமாக இருந்தாலும், இன்றைய தினம் சைவத்தை விட அசைவம் சாப்பிடுகிறவர்கள் தான் அதிகம் என்ற வகையில் சமுதாயத்தில் நிலைமைகள் வளர்ந்து வருகின்றன. பலபேர்களுடைய இல்லங்களில் அசைவம் செய்யமாட்டார்கள். அவர்கள் ஒட்டல்களில்தான் அசைவம் சாப்பிடுகிற சூழ்நிலை இருந்து வருகிறது. இன்றைய தினம் ஆட்டு இறைச்சியோ மாட்டு இறைச்சியோ, அல்லது கோழி இறைச்சியோ அதனுடைய விலைகள் மிக அதிகமான அளவில் ஏறிக்கொண்டே போகிறது. கோழி வளர்ப்பதற்கென்று நம்முடைய வாரியங்கள் இருக்கின்றன. ஆடு, மாடு, கோழி

1984 மார்ச் 23] (திரு.பெ.சு. திருவேங்கடம்)

முதலியவற்றை அதிகமான அளவில் அபிவிருத்தி செய்வதற்கு அரசாங்கம் தக்க நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும். அதே நேரத்தில் மக்களுக்கு இந்த உணவுகள் நியாய விலையில் கிடைக்க வேண்டும். இவ்வளவு விலை ஏறி இருக்கிறபோது, ஆடோ, மாடோ, கோழியோ அவற்றை வளர்க்கிறவர்களுக்கு அந்தப் பணம் போய் சேர்கிறதா என்றால் இல்லை; வியாபாரிகளிடத்தில் அதிகமாகப் பணம்போய் சேர்கிற சூழ்நிலை இன்றைய தினம் இருந்து வருகிறது. இதைப் போக்குவதற்கு அரசாங்கம் தக்க நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். அதேபோல ஆட்டுப் பண்ணை, மாட்டுப் பண்ணை முதலியவற்றை அரசாங்கம் பல இடங்களில் நடத்துகிறது. வட ஆற்காடு மாவட்டத்தில் ஜவ்வாது, ஏலகிரி மலைப் பகுதிகளில் ஏராளமான மேய்ச்சல் நிலங்கள் இருக்கின்றன. அவை தரைக்காடுகள்; அங்கே நம்முடைய அரசாங்கம் ஆட்டுப் பண்ணையோ, மாட்டுப் பண்ணையோ அமைப்பதற்கு நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்ளவேண்டும்.

[முற்பகல் 11-40]

என்னுடைய தொகுதியைச் சேர்ந்த ஒரு டாக்டர் அவர்கள் குஜராத் மாநிலத்தில் பணியாற்றுகிறார்கள். அவர்கள் என்னைச் சந்தித்துப் பேசியபோது சொன்னார்கள். குஜராத் மாநிலத்தில் பால்பண்ணைக் கூட்டுறவுச் சங்கங்களிலேயே நம்முடைய கால்நடை டாக்டர்களைப் போட்டு, அவர்களுக்கு அங்கே வேலைவாய்ப்பு கொடுத்து, அங்கேயிருக்கிற கால்நடைகளுக்கு ஏதேனும் நோய் ஏற்படுமானால் உடனடியாக அதைப் போக்கும் பணியில் குஜராத் மாநிலத்தில் செய்து வருகிறார்கள். அந்த வகையிலே நம்முடைய பால்பண்ணைகளிலே இத்தகைய முறையைக் கொண்டுவருவதற்காக இங்கே இருந்த அதிகாரிகளை குஜராத் மாநிலத்திற்கு அனுப்பி அந்தத் திட்டத்தின் செயல்பாட்டை அறிந்து வந்து இங்கே நிறைவேற்றுவதற்கும் ஏற்பாடு செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

சத்துணவுத் திட்டமும் சமூக நலத்தில் வருகிறது. நான்கூட சத்துணவுத் திட்ட அமைச்சரிடத்தில் பேசுகிறபோது சொன்னேன். இந்தத் திட்டம் நல்ல திட்டம் என்பதைப்பற்றி கருத்து வேறுபாடு இல்லை. ஏற்கனவே இருந்த குழந்தை

(திரு.பெ.சு திருவேங்கடம்)

[1984 மார்ச் 23]

காப்பகங்கள், அதேபோன்று பல்வேறு இலாக்காக்களின்கீழ் நடைபெற்று வந்த உணவுக்கூடங்களையும் ஒன்றாகச் சேர்த்து முதலமைச்சர் குழந்தைகள் சத்துணவுத் திட்டம் நிறைவேற்றப்பட்டு வருவதைப் பாராட்டுகிறேன். ஆனால், இது முறையாகக் கொடுக்கப்படுகிறது என்றால் நிச்சயமாக அது நல்ல பலனை அளிக்கும். ஆனால், அப்படி இல்லை என்கிற நிலைமையை எங்களைப் போன்ற சட்டமன்ற உறுப்பினர்கள் கிராமங்களில் செல்கிறபோது நேரடியாகப் பார்த்து அறிந்த விவரங்கள் மூலம் சொல்ல முடியும். அது சரிவர நடைபெற வேண்டுமென்பதற்காக அமைச்சரின் கவனத்திற்கு நான் இதைக் குறிப்பாகக் கொண்டு வர விரும்புகிறேன்.

நாங்கள் பல கிராமங்களுக்குச் செல்கிறபோது பார்த்திருக்கிறோம். இந்தக் குறிப்பிலே கொடுக்கப்பட்டிருக்கிற அளவிற்கு அங்கே சத்துணவு கொடுக்கப்படுவதில்லை. காரணம் அதைக் கண்காணிக்க சரியான அதிகாரிகள் இல்லை. அவர்கள் மீது நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டும் என்று சொன்னால் மாவட்ட ஆட்சித் தலைவர்தான் நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டும். ஏனென்றால், அந்தத் திட்டம் அவரின் நேரடிப் பார்வையில் செயல்படுத்தப்படுகிறது. ஆகவே உணவு கொடுப்பவர்கள் அதிகாரிகளையும் மதிப்பதில்லை. சில கிராமங்களில் கமிட்டி போட்டிருக்கிறார்கள். அந்தக் கமிட்டித் தலைவர் சொன்னால்கூட அவர்கள் சரிவரக் கொடுப்பதில்லை. ஏதாவது சொன்னால் அங்கே இருக்கின்ற அமைப்பாளர்கள் நீங்கள் யார் என்னைக் கேட்க, வெளியேறுங்கள் என்று சொல்லும் நிலைமை இருக்கிறது. மாவட்ட ஆட்சித் தலைவர் அவர்களிடத்தில் சொன்னோம். இவைகளையெல்லாம் மாற்றியமைக்க வேண்டும் என்று சொன்னோம். இந்தத் திட்டம் நல்ல முறையில் செயல்படுத்தப்பட வேண்டும் என்று சொன்னால், இந்தத் திட்டத்திற்காக அரசால் ஒதுக்கப்படுகின்ற பணம் சமுதாயத்தில் அடித்தட்டில் உள்ள ஏழை எளியவர்களின் குழந்தைகளுக்குப் போய்ச் சேர வேண்டும் என்று சொன்னால், அது சரியாக நடைபெறுகிறதா என்று கண்காணிக்கக்கூடிய கடமை அரசுக்கு இருக்கிறது. ஆகவே, அதற்குத் தகுந்த ஏற்பாடுகளைச் செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

ஏற்கனவே அங்கே பணியாற்றும் அமைப்பாளர்களுக்கு மாதம் 150 ரூபாய்தான் தரப்படுகிறது. மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள்கூட அது முழு நேர வேலையில்லை, ஆகவே, 150 ரூபாய்க்கு மேலே அதிகப்படுத்திக் கொடுக்க இயலாது என்று சொன்னார்கள். என்னுடைய தொகுதியில் காய்கறி வாங்க, விறகு வாங்க, மற்றவைகள் வாங்க பணம் 4 மாதத்திற்கு ஒரு முறைதான் கொடுக்கப்படுகிறது என்று சொன்னார்கள். அவர்கள் வாங்குகிற 150 ரூபாய் சம்பளத்தில்

1984 மார்ச் 23] (திரு.பெ.சு. திருவேங்கடம்)

இவைகளையெல்லாம் எப்படி அவர்கள் முன்பணம் போட்டு வாங்கிக்கொள்ள முடியும்? இது அமைச்சர் அவர்களுக்கும் தெரியும், ஆகவே, அவற்றை வாங்குவதற்கு அமைப்பாளர்களுக்கு உடனடியாகப் பணம் கொடுக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். என்னுடைய தொகுதியில் உள்ள துரிஞ்சாபுரத்தில் இப்படிப்பட்ட நிலையிருக்கிறது. தற்போதுள்ள நிலைவாசியில் அமைப்பாளர்களால் முன்பணம் போட்டு இவற்றை வாங்க முடியாது. இதை மாவட்ட ஆட்சித்தலைவரின் கவனத்திற்கும் ஈர்த்திருக்கிறோம். ஆகவே, இதற்காக அவர்களுக்கு உடனடியாக ரூபாய் வழங்குவதற்கான ஏற்பாடுகளைச் செய்யவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

ஆதரவற்ற விதவைகள், முதியோர், விவசாயிகள் ஆகியோருக்கு உதவித் தொகை ரூ. 35 வழங்கப்படுகிறது. அவர்களுக்கு மத்தியான வேளையில் சத்துணவும் போடப்படுகிறது. இது எல்லோருக்கும் கொடுக்கப்படவில்லை. ஆளும் கட்சி சட்டமன்ற உறுப்பினர்கள்கூட சொன்னார்கள். என்னுடைய தொகுதியில் ஏராளமான விண்ணப்பங்கள் அளிக்கப்பட்டு, அவைகள் அதிகாரிகளிடம் கொடுக்கப்பட்டு, அவைகள் எல்லாம் பரிசீலிக்கப்பட்டு, அந்த விண்ணப்பங்கள் எல்லாம் நியாயமானவைதான், ஏற்றுக்கொண்டு உதவித் தொகை அளிக்கலாம் என்று சிபார்சு செய்யப்பட்டு, கோட்டாட்சித் தலைவரின் அலுவலகத்திற்கு அனுப்பி வைக்கப்பட்டு இருக்கின்றன. உடனே அங்கே 2,000 பேர், 3,000 பேர் என்று நோட்டுப் புத்தகத்தில் சாங்ஷன் செய்து எழுதி வைத்துக்கொள்கிறார்கள். என்னைப் போன்ற சட்டமன்ற உறுப்பினர்கள் கிராமங்களுக்குச் செல்லும் போது அவர்களுக்கு உதவி கிடைக்காமல் இருக்கிறது என்று குறைகளை எடுத்துச் சொல்கிறார்கள். நாங்கள் சம்பந்தப்பட்ட அதிகாரிகளைக் கேட்டால், நிதிப்பற்றாக்குறை, அதிக நிதி ஒதுக்கினால்தான் கொடுக்க முடியும், நாங்கள் என்ன செய்வது என்று சொல்கிறார்கள். தகுதி பெற்ற அத்தனை பேர்களுக்கும் உதவி கிடைக்கக்கூடிய அளவுக்கு நிதி ஒதுக்கீடு செய்து, அவர்களுக்கு உதவி செய்ய ஏற்பாடு செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். (மணியடிக்கப்பெற்றது).

நேரம் இல்லாததால் சுருக்கமாகச் சொல்லி முடித்துக் கொள்கிறேன். நம்முடைய சர்வீஸ் சென்டர்களில் பணம் செலவிடுகிறார்கள். அந்தக் குழந்தைகளுக்கு அது போதுமானதல்ல. இன்றைக்கு அதிக அளவில் விலைவாசி ஏறியிருக்கிறது. துணிகளுக்கு 35 ரூபாய், உணவுக்கு 35 அல்லது 36 ரூபாய் என்று கொடுக்கிறீர்கள். இன்றைக்கு இருக்கிற விலைவாசியில் இந்தப் பணம் போதுமா என்றால் நிச்சயமாகப் போதாது, ஆகவே அவர்களுக்கு அளிக்கப்படும் இந்தத் தொகையை உயர்த்திக் கொடுக்கவேண்டும்.

(திரு.பெ.சு. திருவேங்கடம்)

[1984 மார்ச் 2]

மறுவாழ்வு இல்லங்களைப்பற்றி ஒன்றும் சொல்லப்படவில்லை. வேறு ஒரு இலாகாவில் வரும் என்று சொல்கிறார்கள். இருந்தபோதிலும் இப்போதே சொல்கிறேன், அதற்கும் தொகையை உயர்த்த வேண்டும். தொழுநோய் மறுவாழ்வு இல்லங்களில் இப்போது மோர் வழங்கப்படுவதில்லை, நிறுத்தி விட்டார்கள். விலைவாசி ஏறிவிட்டதால் மோர் வழங்க முடியவில்லை என்று சொல்கிறார்கள் அதிகாரிகள். எனவே, மோர் வழங்குவதை நிறுத்தக்கூடாது, மீண்டும் கொடுக்க தொகையை உயர்த்திக்கொடுக்க வேண்டும்.

அடுத்து, வேலைவாய்ப்புப் பிரச்சனை. கண் தெரியாது, சமுதாயத்தில் ஊனமுற்றவர்கள், காது கேளாதவர்கள், கைகால் ஊனமுற்றவர்கள் நிறையபேர் இருக்கிறார்கள். அவர்களுக்கு ஏற்கனவே திராவிட முன்னேற்றக் கழக ஆட்சியில் சைக்கிள் வண்டி தருவது, காது கேளாதவர்களுக்கு அதற்கான கருவி வாங்கித் தருவது போன்ற திட்டங்களைச் செயல்படுத்தியிருக்கிறார்கள். அது இப்போது குறைவாகத்தான் நடக்கிறது. தேவை அதிகமாக இருக்கிறது. ஆகவே, அதிகமான அளவுக்கு அவற்றை வாங்கிக்கொடுக்க ஏற்பாடு செய்யவேண்டும்.

சென்னை மாநகரில் கண் தெரியாத படித்த பட்டதாரிகள் நிறையபேர் இருக்கிறார்கள். அவர்களுக்கு படிப்புக்குத் தகுந்த வேலை கிடைக்கவில்லை. நன்றாகப் பார்வை உள்ள பட்டதாரிகள் நிறையபேர்களுக்கு வேலை கிடைக்காமல் இருப்பது ஒருபக்கம். பார்வையற்ற பட்டதாரிகளுக்கு வேலை கிடைக்காத நிலை இன்னொரு பக்கம் இருக்கிறது. தங்களுக்கு வேலை கொடுக்க வேண்டுமென்று சென்னை மாநகரில்கூட ஊர்வலம், உண்ணா விரதம் இருந்து, மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்களைச் சந்தித்து முதலமைச்சர் அலுவலகத்திலிருந்து உறுதிமொழி எல்லாம் கொடுத்தார்கள். அவர்களுடைய கோரிக்கை இதுவரை நிறைவேற்றப்படவில்லை. அவர்களுடைய முக்கிய கோரிக்கை, எல்லாவிதமான வேலைகளையும் நாங்கள் செய்வோம், எங்களுக்கு எல்லா வேலைகளிலும் ஒரு சதவீதம் ஒதுக்கித்தர வேண்டும் என்பது. அரசாங்கம் அதை ஏற்று, இந்த ஒரு சதவீதம் வேலைவாய்ப்பை சட்டப்பூர்வமாக ஆக்கி, ஒதுக்கீடு செய்து கொடுக்கும்படி கேட்டு, என்னுடைய உரையை முடித்துக் கொள்ளேன். நன்றி வணக்கம்.

திரு. கு. அ. செங்கோட்டையன் : மாண்புமிகு மாற்றுத் தலைவர் அவர்களே, சமூக நலன் மற்றும் கால்நடை வளர்ப்புத் துறை மானியக் கோரிக்கைகள்மீது என்னுடைய கருத்துக்கள் சிலவற்றைச் சொல்ல வாய்ப்பளித்ததற்காக முதலில் நன்றி தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

1984 மார்ச் 23] (திரு. கு. அ. செங்கோட்டையன்)

அருமை அண்ணன் திருவேங்கடம் அவர்கள் பேசும்போது கோமாரி நோய்த் தடுப்புத் திட்டம் பற்றியும், இந்த நோயினால் கால்நடைகளை இழந்த மக்கள் பெரிதும் பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள் என்றும் இங்கே ஒரு கருத்தை எடுத்துச் சொன்னார்கள். மாண்புமிகு முதலமைச்சர் டாக்டர் புரட்சித்தலைவர் அவர்கள் இந்த நோயைத் தடுக்கின்ற வகையில் நீலகிரி மாவட்டத்தில் அந்த மாவட்டம் முழுவதிலும் தடுப்பூசி போட்டு, சிகிச்சை அளிக்க ஏற்பாடு செய்திருக்கிறார்கள். நீலகிரி மாவட்டத்தில் இந்த கோமாரி நோயைத் தடுப்பதற்காக ஓராண்டு காலத்தில் சுமார் ஒரு கோடி ரூபாய் செலவு செய்து இந்த நோய் வரக்கூடாது என்று சொல்லி, இந்த நோயைத் தடுத்து நிறுத்தியிருக்கிறார்கள் மாண்புமிகு புரட்சித் தலைவர் ஆட்சியில்.

அதைப்போன்று இந்த ஆண்டு பெரியார் மாவட்டம், கோவை மாவட்டம், சேலம் மாவட்டம், திருச்சி மாவட்டம் போன்ற மாவட்டங்களில் இந்த நோயைத் தடுப்பதற்கு இந்த அரசு 1983-84 ஆம் ஆண்டுக்கு ஏறத்தாழ 1,99,00,000 ரூபாய் ஒதுக்கீடு செய்து, அக்கரையோடு செயல்பட்டிருக்கிறது. அதைப்போன்று பல்வேறு திட்டங்களை ஏழை எளிய விவசாயிகள், கால்நடை வைத்திருக்கிற விவசாயிகள் நலம் பெறுவதற்காக அதிக அக்கறை எடுத்து, இந்த அரசு பணியாற்றிக் கொண்டிருக்கிறது. அந்த அடிப்படையில் இன விருத்தி கண்களை உற்பத்தி செய்கின்ற இந்தத் திட்டத்தின் கீழ், புதிய ரகக் கால்நடைகளை உற்பத்தி செய்வதன் மூலம், ஏழை எளிய மக்களின் வாழ்க்கைத் தரத்தை உயர்த்தி, அவர்களுடைய வாழ்க்கையில் ஒரு மறுமலர்ச்சியை உருவாக்கியிருக்கிறது இந்த அரசு.

(முற்பகல் 11-50)

வேறு மாநிலங்களிலுள்ள கால்நடைகளின் விந்துகளைச் சேகரித்து, அதன்மூலம் இங்கே இருக்கின்ற கால்நடைகளின் உற்பத்தியைப் பெருக்குவதோடு, பால் உற்பத்தியையும் அதிகமாக்குகிற அளவிற்கு நம்முடைய அரசு செயலாற்றிக்கொண்டிருக்கிறது. அந்த அடிப்படையில், கோவை, சேலம் ஆகிய மாவட்டங்களில் கன்று வளர்ப்புத் திட்டம் சி. ஆர். எஸ். ஸ்கீம் என்ற அடிப்படையில் ஒரு மாவட்டத்திற்கு 5,000 கன்றுகளை வழங்கும் திட்டத்தின் அடிப்படையில் அந்த மாவட்டங்களில் செயலாற்றும்போது, பெரியார் மாவட்டத்திற்கு 500 கன்றுகளை வளர்ப்பதற்கு மான்யத்தைத் தந்திருக்கிறார்கள், சேலம், கோவை ஆகிய மாவட்டங்களுக்கு 5,000 இன விருத்திக்கன்றுகளை உற்பத்தி செய்ய மான்யம் அளித்ததுபோல, பெரியார் மாவட்டத்திலுள்ள விவசாயிகளின் வாழ்க்கையிலே மறுமலர்ச்சியை உருவாக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். நம்முடைய அரசுத் துறைச் செயலாளர்கூட இங்கே வந்திருக்கிறார்கள். அவர்கள் வருகின்ற ஆண்டிலாவது அதைக் கொடுக்கவேண்டுமென்று

(திரு. கு. அ. செங்கோட்டையன் [1984 மார்ச் 23]

கேட்டுக்கொள்கிறேன். அப்படிச் செய்து பெரியார் மாவட்டத்திலும் பால் உற்பத்தியில் ஓரளவிற்கு மறுமலர்ச்சியை உண்டாக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

குஜராத் மாவட்டத்தில் உள்ள ஆனந்த் திட்டத்தைப்போல் பெரியார் மாவட்டத்திலும் ரூ. 1,50,000 செலவில் 50 இலட்சம் லிட்டர் பால் பெறுகின்ற அளவிற்கு பால் பெருக்குத் திட்டம் ஒன்றை உருவாக்கி, விவசாயிகள் தங்கள் வாழ்க்கையிலே ஒரு மறுமலர்ச்சியை அடையும் விதத்தில் இந்த அரசு செயலாற்றிக் கொண்டிருக்கிறது. எனவே கன்று வளர்ப்புத் திட்டத்தில் அந்த மாவட்டத்திற்கு 5,000 கன்றுகளைக் கொடுப்பதன் மூலம் அங்குள்ள விவசாயிகள் தங்களுடைய வாழ்க்கைத்தரத்தை ஓரளவிற்கு உயர்த்துகின்ற அளவிற்கு இந்தத் திட்டத்தைச் செயல்படுத்தவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து நம்முடைய முதலமைச்சர் அவர்களுடைய சத்துணவுத் திட்டத்தைப்பற்றிக் குறிப்பிடும்போது, மாண்புமிகு அண்ணாள் கூறும்போது ஒரு கருத்தினை இங்கே சொன்னார்கள். சத்துணவுத் திட்டத்தில் ஊழல் நடந்திருக்கிறது, குறைபாடு இருக்கிறது என்று சொல்கிறார்கள். கோடிக்கணக்கான ரூபாய்களை செலவு செய்யும் பொழுது ஒரே இடங்களில் குறைபாடுகள் இருக்கத்தான் செய்யும். அந்தக் குறைபாடுகளைக் களையும் விதத்தில் கமிட்டி அமைத்து, அங்கே சட்டமன்ற உறுப்பினர்களையும் மற்ற முகாம்களிலே இருப்பவர்களையும், அங்கத்தினர்களாக ஆக்கி, அவர்கள் சென்று பார்வையிடலாம். தவறு இருக்குமேயானால் அதிகாரிகளிடத்திலே சுட்டிக்காட்டலாம் என்ற கருத்தைப் புரட்சித் தலைவர் அவர்களுடைய அரசு தெரிவித்திருக்கிறது.

2 வயது முதல் 4 வயது வரையிலுள்ள குழந்தைகளுக்கு ஊட்டச் சத்துக் குறைந்து விட்டதால், அவர்கள் முன்னேற முடியாத நிலை இருக்கிறது. நல்ல அறிவு பெறமுடியவில்லை. எனவே அவர்கள் ஓரளவு கல்வி அறிவைப் பெறவேண்டுமென்ற அடிப்படையில், சத்துணவுத் திட்டத்தை உருவாக்கித் தந்திருக்கிறார்கள். அதுமட்டுமல்லாமல் 10 வயது வரையிலுள்ள குழந்தைகள் நல்ல சத்துணவைப் பெறுவதன் காரணமாக அறிவைப் பெருக்குகிறார்கள். அந்த வகையில் இன்றைய தினம் ஏழைக் குழந்தைகளுக்கு, ஏங்கித் தவிக்கும் குழந்தைகளுக்கு நாம் சத்துணவு அளிக்கிறோம். இந்தியத் துணைக்கண்டத்திலே மட்டுமல்ல, உலகத்திலேயுள்ள அனைத்து நாடுகளும் போற்றுகின்ற வகையில் இந்த திட்டத்தை உருவாக்கியிருக்கிறார்கள். அன்னை தெரசா கூட இதைப் போற்றி புகழ்ந்திருக்கிறார்கள். அந்த வகையில் இந்த சத்துணவுத் திட்டம் இன்றையதினம் திகழ்ந்து கொண்டிருக்கிறது.

1984 மார்ச் 23] (திரு. கு. ஐ. அ. செங்கோட்டையன்)

அதேபோல் குழந்தைகள் நலனுக்காக 1982 டிசம்பர் வரையில், குழந்தைகள் காப்பகத்திற்காக ரூ. 50 இலட்சம் செலவு செய்யப்பட்டுள்ளது. குழந்தைகளின் வாழ்க்கைத் தரத்தை உயர்த்தவேண்டும், ஏழைக் குழந்தைகள் கல்வியறிவு பெறவேண்டும் என்ற நோக்கத்தோடு, புரட்சித் தலைவருடைய அரசு செயலாற்றிக் கொண்டு வருகிறது என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

குழந்தைகளுக்குச் சத்துணவு அளிக்கின்ற அதே நேரத்தில், முதியோருக்கும் முன்னாள் இராணுவத்தினருக்கும், ஏறத்தாழ 1,53,000 பேர்களுக்கு சத்துணவு வழங்கும் திட்டத்தைப் புரட்சித் தலைவர் அவர்கள் உருவாக்கியிருக்கிறார்கள். ஏன் பதைப் பாராட்டக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். அந்த அடிப்படையில் இராணுவத்திலே பணியாற்றிவிட்டு, பின்னர் அவர்கள் ரிடையர் ஆகிச் செல்லுகின்ற நேரத்தில், அவர்களுடைய வாழ்க்கையில் மறுமலர்ச்சியை உருவாக்குகின்ற வகையில் இந்தத் திட்டத்தை இந்த அரசு செயல்படுத்தியிருக்கிறார்கள். அந்த அடிப்படையில் புரட்சித் தலைவர் அவர்கள் பாடுபட்டுக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அந்த அளவிற்கு ஏழை மக்களுக்காக பல்வேறு திட்டங்களை உருவாக்குகின்ற வகையில் இன்றைய தினம் நிறைவேற்றிக் கொண்டிருக்கிறார்கள்.

அதே போல் ஈரோட்டில் கோழி நோய்க் கண்டறியும் ஆய்வுக் கூடம் ஒன்று இயங்க ஆரம்பித்துள்ளது. ஏழைத் தொழிலாளர்கள் தங்களுடைய வாழ்க்கையில் ஒரு மறு மலர்ச்சியை அடைய வேண்டும் என்ற வகையில், இறைச்சி பெரும் அளவிற்குக் கிடைக்கும் வகையில், கோழி உற்பத்தியை அதிகமாகச் செய்ய வேண்டுமென்று இந்த ஆராய்ச்சிப் பண்ணையின் மூலமாக, ஒவ்வொரு மாதமும் 50 முதல் 75 கிராமங்கள் வரை போய்ப் பார்த்து, கோழிகளுக்கு வருகின்ற நோயைத் தடுக்கின்ற வகையில், தனியார் வைத்திருக்கின்ற கோழிப் பண்ணைகளிலுள்ள கோழிகளுக்கு என்ன நோய் ஏற்பட்டாலும், அதையும் தடுக்கின்ற வகையில் இந்த ஆராய்ச்சிக் கூடம் இன்றைய தினம் விளங்கிக் கொண்டிருக்கிறது.

உண்மையிலே இது பாராட்டத் தகுந்த ஒன்றாகும். அதைப் போல் 1983-84 ஆம் ஆண்டு, ஆதி திராவிட மக்களுடைய நலனைக் கருதி இந்த அரசு இந்த ஆண்டு மட்டும் 5 லட்சத்து 28 ஆயிரம் ரூபாய் செலவு செய்து, கோழிஎளர்ப்பு, பசு இனங்கள் வளர்ப்பு, ஆடுகள் வளர்ப்பு போன்றவைகளுக்காக பல்வேறு திட்டங்களை உருவாக்கியும் அதற்குத் தீவனங்களை உற்பத்தி செய்து அவர்களுக்கு இலவசமாகத் தரவேண்டும் என்று ஒரு திட்டத்தின் அடிப்படையில் இந்த அரசு செயலாற்றிக் கொண்டு வருகிறது. அந்த அடிப்படையிலே இந்த அரசைப்

(திரு.கு. அ. செங்கோட்டையன்) [1984 மார்ச் 23]

பொறுத்த வரையிலும், கால்நடையாக இருந்தாலும், கோழி வளர்ப்புத் திட்டங்களாக இருந்தாலும், பால் உற்பத்தி செய்கின்ற திட்டங்களாக இருந்தாலும், அவைகள் நல்ல முறையில் செயல்பட வேண்டும் என்ற முறையில், இன்று நடவடிக்கைகளை எடுத்துச் செயலாற்றிக் கொண்டு வருகிறது. கால்நடை மருத்துவர்களைப் பொறுத்தவரையில் 'மொபைல் வேன்' இருக்கிறது. ஆனால் இது ஒரு டிவிஷனுக்கு ஒன்று என்ற வகையில்தான் இருக்கிறது. ஒரு டிவிஷனிலே இருக்கின்ற மொபைல் வேன் 9 ஊராட்சி ஒன்றியங்களுக்குச் சென்று செயலாற்ற வேண்டியிருக்கிறது. ஒரு ஒன்றியத்திலே 200, 250 கிராமங்கள் இருக்கின்றன. இந்தச் சூழ்நிலையில் ஒரு நாளைக்கு அவர்களால் 10 கிராமங்களுக்கு மட்டும்தான் சென்று சிகிச்சை அளிக்க முடிகின்றது. எனவே, இந்த நிலைமையை மாற்றி, கால்நடை மருத்துவர்களுக்கு மொபைல் வேன், 1½ லட்சம் செலவு செய்து வாங்கிக் கொடுப்பதைக் காட்டிலும், மோட்டார் பைக் ஒன்றை, ரூ. 10 ஆயிரம் செலவானாலும் பரவாயில்லை என்று வாங்கிக் கொடுத்தால், அவர்கள் ஒவ்வொரு ஊராட்சி ஒன்றியத்திலும் உள்ள அத்தனை கிராமங்களுக்கும் ஒரே வாரத்தில் சென்று, அங்கே உள்ள கால்நடைகளுக்கு சிகிச்சை அளிக்கவும், அங்குள்ள அவசரத் தேவைகளைப் பூர்த்தி செய்கின்ற வகையில் அது உதவியாக இருக்கும். எனவே, அரசு இதைப் பரிசீலிக்க வேண்டும் என்று இந்த நேரத்தில் நான் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அதேபோல், தாளவாடிப் பகுதியிலே இருக்கின்ற மக்கள் மலைகளில் வாழ்ந்து கொண்டிருக்கிற மக்களுக்கு பசுமைப் புரட்சியை உருவாக்க வேண்டும் என்ற திட்டத்தின் அடிப்படையில் புரட்சித் தலைவர் அவர்கள் அத்தனை பகுதிகளிலும், பாதை வசதிகளைச் செய்து விட்டார்கள். பாதை வசதிகளைச் செய்து விட்டாலும், அங்கே இருக்கிற கால்நடைகளுக்கும், மக்களுக்கும் சிகிச்சை அளிக்க முடிகிறதா என்றால், இல்லை. ஆகவே அங்கே இருக்கின்ற கால்நடைகளுக்கும் மக்களுக்கும் சிகிச்சை அளிக்கின்ற வகையில், அங்கே நடமாடும் கால்நடை மருத்துவ மனைகளை உருவாக்கித் தர வேண்டும் என்று, அங்கே உள்ள இணை இயக்குநரிடமிருந்து அரசுக்குப் பரிந்துரை செய்யப்பட்டிருக்கிறது. எனவே, இந்த ஆண்டே அங்கே நடமாடும் மருத்துவ மனையை உருவாக்கி, அங்கே இருக்கின்ற அந்த மலைவாழ் மக்கள், பின்தங்கிய மக்கள் ஆகியோருக்குப் பயன் அளிக்கின்ற வகையில், நடமாடும் மருத்துவமனையை, மருந்தகத்தை உருவாக்கித் தர வேண்டும் என்று நான் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

1984 மார்ச் 23] (திரு. கு. அ. செங்கோட்டையன்)

அதே போல் பெரியார் மாவட்டத்தைப் பொறுத்த வரையில் அங்கே காங்கேயம் போன்ற பகுதிகளில் நல்ல இன விருத்திக் கன்றுகளை உற்பத்தி செய்கின்ற பகுதியாக அது இருக்கிறது. நல்ல காளைகளை உற்பத்தி செய்கின்ற இடமாக இருக்கிறது. அதே போல் பவானி போன்ற பகுதியில் அங்கே விவசாயப் பண்ணை இருந்து கொண்டிருந்த நிலையை மாற்றி, இன்றைய தினம் அது பவானிசாகருக்கு மாற்றப்பட்டிருக்கிறது. அங்கே 100 ஏக்கர் நிலங்கள் அரசாங்கத்திற்குச் சொந்தமானவை இருக்கின்றன. அதே போல் பெரியார் மாவட்டம் பால் உற்பத்தி யாளர் ஒன்றியத்தில்-தமிழ்நாட்டின் இணையத்திலேயிருந்து- போடிக்காளையிலேயிருந்து உர விந்துகள் தயாரிக்கின்ற நிலைமை அங்கே உருவாக்கப்பட இருக்கிறது. ஆகவே, பெரியார் மாவட் டத்தில் கால்நடை மருத்துவமனைக் கல்லூரியை உருவாக்கினால் இது மையத்திலே இருக்கின்ற காரணத்தால், திருச்சி, சேலம், கோவை, நீலகிரி போன்ற மாவட்டங்களில் இருப்பவர்களுக்குப் பயன் அளிக்கும் வகையில் அதை அங்கே உருவாக்கித்தர வேண் டும் என்று இந்த நேரத்திலே நான் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அதோடு அங்கே கால்நடை மருத்துவக் கல்லூரியை உரு வாக்குவதற்கு வேண்டிய வசதிகளும், வாய்ப்புகளும் இருக்கிந் தன. எனவே, அதை உருவாக்கித் தரவேண்டும் என்று நான் கேட்டுக் கொள்கிறேன். அதேபோல் பவானி சாகரிலே இருப் பவர்கள், பின்தங்கிய மக்களாக இருக்கிறவர்கள், அந்தப் பகுதி ஓரளவிற்கு மலைப் பகுதியாக இருந்தாலும், அந்தப் பகுதியிலே கால்நடைகளை நிறைய உற்பத்தி செய்யக்கூடிய அளவிற்கு அவர்கள் உற்பத்தித் திறனை உருவாக்கிக் கொண்டிருக்கிறார் கள். ஆகவே அங்கே இருப்பவர்களுக்கு மேய்ச்சல் நிலங்கள் இல்லை. அவர்கள் பாரஸ்ட் இடங்களிலே 1 ரூபாய், 2 ரூபாய் செலவு செய்து 6 மாதத்திற்கு ஒருமுறை வரி போல் கட்டியதற்குப் பிறகுதான், அவர்கள் தங்களுடைய கால்நடைகளை அந்த மேய்ச் சல் நிலங்களில், பவானிசாகரில் உள்ள பாரஸ்ட் நிலங்களில் மேய்ப்பதற்கு அனுமதிக்கப்படுகிற நிலைமைகள் அங்கே இருக் கின்றன. ஆகவே, அந்தப் பகுதியில் கூட இன விருத்திக் கன்று களை உற்பத்தி செய்கின்ற முறையில், அந்த விவசாயிகள் தங்களுடைய வாழ்க்கைத் தரத்தை உயர்த்துகின்ற முறையில் இதை உருவாக்கித் தரவேண்டும் என்று நான் கேட்டுக் கொள் கிறேன்.

அதேபோல், சமூகநலத் துறையைப் பொறுத்த வரையில், பல்வேறு மாவட்டங்களில், இந்தத் துறையின் மூலமாக, ஊன முற்றவர்கள், கண்ணற்றவர்கள், கை, கால் இல்லாதவர்கள், இப்படிப்பட்ட பல்வேறு துறைகளிலே இருப்பவர்களுக்கு பள்ளி கள் நிறுவப்பட இருக்கின்றன. அதைப் பெரியார் மாவட்டத் திலே உருவாக்கினால், கோவை, பெரியார் மாவட்டத்திலே இருப்

(திரு. கு. அ. செங்கோட்டையன் [1984 மார்ச் 23]

பவர்களும், சேலத்திலே இருப்பவர்களும், அதை ஒரு மையமாகக் கருதி, அங்கே தங்களுடைய குழந்தைகளைச் சேர்த்து, அவர்களுடைய கல்வி அறிவைப் பெருக்குவதற்கு ஒரு நல்ல வழிவகை இருக்கும் என்று நான் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

கால்நடைகளைப் பொறுத்த வரையில், புரட்சித் தலைவர் அவர்கள் ஆட்சி வந்ததற்குப் பிறகுதான் டென்மார்க் போன்று, இன்றைய தினம் மறுமலர்ச்சியை உருவாக்க வேண்டும் என்று செயலாற்றிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். 32 ஆண்டுகளுக்குப் பிறகு இன்றைய தினம் தான் ஓரளவிற்கு இந்தியாவிலே முன்னேறியிருக்கிறது என்று சொன்னால், எட்டே எட்டு ஆண்டுக் காலத்தில் பால் வளத்தைப் பெருக்குகின்ற வகையில் தமிழகத்தில் அத்தனை இடங்களிலும், பால் உற்பத்தியாளர்கள் ஒன்றியங்களை உருவாக்கியுள்ளார்கள். அங்கேயே பால் பவுடர் தொழிற்சாலைகளை உருவாக்குவதன் மூலமாக கால்நடைகளுக்கு நல்ல முறையில் பயன் அளித்து, அந்தக் கால்நடைகளால் வருகின்ற பல்வேறு பயன்களைப் பெறுகின்ற அளவிற்கு, விவசாயிகள் இன்றைய தினம் எண்ணிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அந்த நிலைமையை அமைக்கிற வகையில் அரசு பல்வேறு திட்டங்களை அந்தப் பகுதியிலே உருவாக்கித் தர வேண்டும் என்று கேட்டு வாய்ப்பு அளித்தமைக்கு நன்றி கூறி முடிக்கிறேன், வணக்கம்.

(நண்பகல் 12-00)

*திரு. பி. சுப்பரமூர்த்தி என்கிற சொரணம் : பேரவை மாற்றுத் தலைவர் அவர்களே, இந்த சமூக நலம், கால்நடைப் பராமரிப்பு ஆகிய மானியக் கோரிக்கைகளின் மீது மார்க்கிஸ்ட் கம்யூனிஸ்ட் கட்சியின் சார்பிலே சில கருத்துக்களைக் கூறுவதற்காக நான் முன் வருகிறேன். ஏற்கனவே அரசுத் தரப்பிலே இந்த மானியக் கோரிக்கைகள் பற்றிய அறிக்கைகளை நமது மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் கொடுத்திருக்கிறார்கள். ரோம்ப சிரமப்பட்டு அறிக்கை தயாரித்திருக்கிறார்கள். உண்மையிலேயே பாராட்டுகிறேன். பேசிய நண்பர்கள் கூட அதுபற்றி ஏதாவது சொல்வார்கள் என்று நினைத்தேன். நான் அதைப் பாராட்டுகின்ற அதே நேரத்திலே, சொந்த ஆண்டு அதாவது 1983-84லே இந்த முதியோர்களுக்கான உதவித் தொகைக்கு 16.70 கோடி என்று ஒதுக்கீடு செய்யப்பட்டிருந்தது.

நடப்பு ஆண்டிற்கு ஒதுக்கப்பட்ட தொகை, -விலைவாசி ஏறியிருக்கிறது. இன்னும் கொஞ்சம் அதிகமான ஆட்களுக்குக் கொடுக்க வேண்டும் என்று அடிக்கடி இந்த மன்றத்திலே நண்பர்கள், உறுப்பினர்கள் கேட்டிருக்கிறார்களே, ஆகவே அதிகமாக அறிவித்திருக்கிறார்களா என்று எதிர்பார்த்தேன். ஆனால் இந்த அறிக்கை என்ன சொல்கிறது என்று சொன்னால், -11.20 கோடி ரூபாய்தான் ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது என்று சொல்கிறது.

1984 மார்ச் 23] (திரு. பி. சஸ்வரமூர்த்தி என்கிற சொரணம்)

இதனாலே, முன்னாலே நாம் எவ்வளவு ஆட்களுக்கு காடுத்துக் கொண்டு வந்தோமோ அவர்களில் மூன்றிலே இரண்டு பர்களுக்கு மட்டும் தான் கொடுக்க முடியும். ஒருவருக்கு டைக்காது. அதிகப்படுத்தப்பட வேண்டியது குறைக்கப்பட்டிருக்கிறதே, இது ஏன்? சபாநாயகருடைய முடிவுக்கே விட்டு விடுகிறேன். கிட்டத்தட்ட 16.70 கோடியிலே, 5.50 கோடி குறைக்கப்பட்டிருக்கிறது. இதிலே சொல்லும்போது என்ன வருகிறது? மத்திய அரசாங்கத்திடமிருந்து, இதற்காக ஒதுக்கியதில் ஒரு சதவீதம்தான் நீங்கள் செய்யலாம் என்று சொல்லுகிறார்கள் என்று வருகிறது. அந்த ஒரு சதவீதம் எனபது எங்கே? எதிலே? மொத்த ஜனத் தொகையில் ஒரு சதவீதமா அல்லது இருக்கிற முதியோர்களின் எண்ணிக்கையில் ஒரு சதவீதமா என்பது தெளிவாக இல்லை. பொதுவாக சொல்லியிருக்கிறார்கள். அம்மையாரும் கூட, மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் கூட போன தடவை இதற்குப் பதில் சொல்லுகையில் போகிற போக்கிலே சொல்லிவிட்டுப் போய் விட்டார்கள் என்று நினைக்கிறேன்.

அந்த ஒரு சதவீதம் கணக்குப்படி பார்த்தால் 42 ஆயிரம் தான் வருகிறது. நாங்கள் ஒன்றும் மத்திய சர்க்கார் சொல்வதை கேட்கிற ஆட்கள் இல்லை. நாங்கள் 1 இலட்சத்து 99 ஆயிரத்து அறு நூற்று சொச்சம் கொடுக்கிறோம் என்று சொல்லுகிறார்கள். வரவேற்கிறோம். இவ்வளவும் எதிலிருந்து அந்தக் கணக்கு வருகிறது? முதியோர்கள், இளம் விதவை, வயோதிகர்கள் அவர்களிலேயே ஊனமுற்றவர்கள், இப்படி பல ஐட்டங்களும் சேர்ந்து இந்த ஒரு இலட்சத்து 99 ஆயிரத்து சொச்சம் வருகிறது. அதில் விவசாயக் கூலியும் சேர்ந்து வருகிறது.

இவ்வளவும் சேர்ந்து வந்ததற்குப் பிறகு, 5.50 கோடி கட ஆனால், இறந்து போனவர்களுக்கு பதிலாக வேறு ஒருவருக்கு கொடுப்பீர்களே உதவிப் பணம், அதற்கு கூட ஆபத்தான நிலைமை வந்து நிற்கிறது என்று நான் கருதுகிறேன். இது ஒரு ஐட்டம். இன்னொரு ஐட்டம், வேடிக்கையான விஷயம் என்னவென்றால், மத்திய சர்க்காருக்கு ஏற்கனவே ரொம்ப கருமித்தனம். நண்பர்கள் யாருமே இல்லை என்று நினைக்கிறேன். இருந்திருந்தால், கூப்பாடு போட்டிருப்பார்கள். (குறுக்கீடு) இருக்கிறார்களா? பரவாயில்லை. நாம் அரிசி ஒரு லட்சம் டன் கேட்டால் 20 ஆயிரம் கொல்கிறார்கள், அவ்வளவு கருமித்தனம் பண்ணக்கூடிய மத்திய சர்க்கார் கூட, ஒரு நபருக்கு 60 ரூபாய் கொடுக்கலாம் என்று சொல்லியிருக்கிறது. நாம் கொடுப்பது எவ்வளவு? 35 ரூபாய்தான். அந்த 25 ரூபாய் இல்லையா என்று கேட்டபோது, மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் போகிற போக்கிலே, ஒடுகிற ஓட்டத்திலே அப்படியே கொல்லி விட்டு போகிறார்கள். ஏனென்றால் அவர்கள் பேசிய பிற, எங்களுக்குப் பேச சந்தர்ப்பம் இருக்காதே. அப்போது என்ன சொன்னார்கள் தெரியுமா?

(திரு. பி. ஈஸ்வரமூர்த்தி என்கிற சொரணம்) [1984 மார்ச் 23]

ஐயா 35 ரூபாய் கொடுக்கிறோம். அவர்களுக்கு மத்தியானம் சாப்பாடு வேறு கொடுக்கிறோம். கொடுக்கிற சாப்பாட்டுக்கு இது இத்தனை கிராம், அது இத்தனை கிராம் என்று ஒரு கணக்கு வேறு போட்டு, இதெல்லாம் ஒரு 90 பைசா. இதோடவா விட்டோம்? அவர்களுடைய மானத்தைக் காக்க வேட்டி சேலைகள் கொடுக்கிறோம். ஆமா. அப்ப இதையெல்லாம் சேர்த்துக் கூட்டினால் அது 71 ரூபாய்க்கு மேலே போயிடறது. ஆகவே மத்திய சர்க்காரை விட ஜாஸ்தியாகவே கொடுக்கிறோம் என்று சொல்றீங்க. உண்மைதான்.

(மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் தலைமை)

நீங்கள் வேஷ்டி சேலைகள் கொடுக்கிறது எல்லாம் உண்மை தான். இல்லை என்று மறுக்கவில்லை. சாப்பாடு போடுவதும் ஓரளவிற்கு உண்மைதான். ஆனால் எவ்வளவு பேர்கள் போய் வாங்குகிறார்கள் என்பது வேறு விஷயம். இப்ப அதற்குள்ளே போனால், மற்ற விஷயங்களுக்குள் போக முடியாது. அதனாலே போகவில்லை. நான் என்ன சொல்றேன் என்றால், சாப்பாடு எல்லாம் போடுவதைவிட, மொத்தமாகவே அந்த 70 ரூபாயைக் கையிலே கொடுத்து விடுங்கள். அவனே வேஷ்டி எடுத்துக் கொள்வான். தேவையானதை வாங்கிக் கொள்வான். அதையாவது முதலிலே செய்யுங்களேன். அப்படி செய்தால்தான் ஓரவசூரி யாக இருக்கும். ஏனென்றால் சாப்பாட்டிலே சிக்கல்கள் இருக்கு. வேஷ்டியிலே பல விஷயம் இருக்கு.

** ஆகவே அந்தப் பிரச்சினையை ஒட்டிய அந்த வாசகங்கள், பேச்சுக்கள் அத்தனையும் நீக்கப்படுகின்றன.

(கூச்சல், குழப்பம்)

* * * * *

(மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் தலைமை)

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : எல்லோரும் அமைதியாக உட்காருங்கள். நான் என் அறையில் இருந்து கொண்டே எல்லா வற்றையும் கேட்டுக்கொண்டிருந்தேன் (குறுக்கீடுகள்).

திரு. என். சங்கரய்யா : சபாநாயகர் அவர்களே, முக்கால் மணி நேரம் நடைபெற்ற விவாதத்தை எல்லாம் எக்ஸ்பஞ்ச் செய்ய வேண்டுமென்று துணைச் சபாநாயகர் தீர்ப்பளித்துள்ளார். அது சரியல்ல. (குறுக்கீடுகள்).

** மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவரின் ஆணைக் கிணங்க அகற்றப்பெற்றது.

1984 மார்ச் 23]

(பிற்பகல் 12-40)

திரு. சோ. அழகர்சாமி : நாங்கள் சொல்வது, அவர்கள் மறுத்தது, இடையிலே நடந்த விவாதம் எல்லாம் இருக்கட்டும். (குறுக்கீடுகள்).

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : எல்லோரும் அமைதியாக உட்கார வேண்டும். திரு. சொரணம் அவர்கள் பேசும்போது

** என்று சொல்லி * * என்று சொல்லி இந்தப் பிரச்சினையைச் சொன்னதனால் தான் தேவையற்ற இந்தச் சர்ச்சை எழுந்தது. ** என்று சொல்லாமல் அந்த விபரங்களைச் சொல்லி இருந்தால் இந்தப் பிரச்சினை எழுந்திருக்காது. இந்த ஒரு சிறு பிரச்சினை வெளியே போய், நம்மைப் பற்றி ஒரு தவறான கருத்தை ஏற்படுத்திவிடக்கூடாது என்பதற்காகத் தான் துணைச் சபாநாயகர் அதை எக்ஸ்ப்ளஸ் செய்திருக்கிறார். அதில் ஒன்றும் தவறு இல்லை. (குறுக்கீடுகள்).

திரு. என். சங்கரய்யா : ** என்ற வார்த்தை இருந்தால் நீக்குங்கள் ; ஆட்சேபணை இல்லை. மற்றவை எல்லாம் இருக்க வேண்டும்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : மற்றவை எல்லாம் அதையொட்டி எழுந்த தேவையற்ற விவாதங்கள்தான். தயவுசெய்து மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் உட்கார வேண்டும். இது ஒரு சின்ன விஷயம். இதை ஒரு பெரிய பிரச்சினையாக ஆக்காதீர்கள்.

திரு. என். சங்கரய்யா : எல்லாவற்றையும் நீக்கியதை நாங்கள் ஏற்றுக்கொள்ள முடியாது.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : திரு. சொரணம் பேசியது எல்லாவற்றையும் நீக்கவில்லை. அவர் ** என்று குறிப்பிட்டுச் சொன்னது முதல் இதுவரை நடந்த தேவையற்ற சர்ச்சைகள் அனைத்தும் நீக்கப்பெறுகின்றன (குறுக்கீடு). திரு. சொரணம் தொடர்ந்து பேசலாம் (குறுக்கீடு). தனிப்பட்டவர் மீது குற்றச்சாட்டு கூற வேண்டுமென்றால் முன்னுமதி பெற்று விதிமுறைப்படிதான் அவைமுன் பேச வேண்டும், திரு. சொரணம் *** என்று குறிப்பிட்டுப் பேசியதை திரு. சங்கரய்யா அவர்கள் கேட்டிருக்கமாட்டார்கள் என்று நினைக்கிறேன். வேண்டுமென்றால் நடவடிக்கைக் குறிப்பையே காட்டுகிறேன் (குறுக்கீடு).

** மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவரின் ஆணைக்கிணங்கி பிற்பகல் 12.05 முதல் 12.43 மணி வரை நடந்த நிகழ்ச்சிகள் அனைத்தும் நீக்கப்பெற்றன.

[1984 மார்ச் 23]

திரு. என். சங்கரய்யா : பொதுவாக மக்கள் பிரச்சினையைப் பேசுகிறபோது, எங்களுடைய பேச்சுரிமை பாதிக்கப்படுகிறது. அதைச் சண்டித்து நாங்கள் வெளிநடப்புச் செய்கிறோம்.

இந்தியக் கம்யூனிஸ்டு கட்சி (மார்க்சிஸ்டு) உறுப்பினர்கள் வெளிநடப்புச் செய்தனர்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : யாருடைய பேச்சுரிமையும் தடுக்கப்பெறவில்லை. யாரும் பேச்சுரிமையைத் தவறாகப் பயன்படுத்திக் கொள்வதை நான் ஏற்றுக்கொள்ள மாட்டேன். (குறுக்கீடுகள்).

(திராவிட முன்னேற்றக் கழக உறுப்பினர்கள் வெளிநடப்புச் செய்தனர்).

(இந்தியக் கம்யூனிஸ்டு கட்சி உறுப்பினர்கள் வெளிநடப்புச் செய்தனர்).

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : வெளிநடப்பு செய்ய வேண்டுமென்று முடிவு எடுத்திருந்தால், அதை நான் தடுக்க வில்லை. முன் அறிவிப்பின்றி தனிப்பட்டவர் மீது எப்போது வேண்டுமானாலும் குற்றம் சாட்டலாம் என நினைப்பது தவறு. அதை நான் ஏற்றுக்கொள்ள மாட்டேன். இப்பிரச்சனை இதோடு முடிகிறது. அடுத்து, திரு. பாலகிருஷ்ணன் பேசுவார்.

திரு. ச. பாலகிருஷ்ணன் : : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, சமூகநலத் துறை அமைச்சர் அவர்களால் கொண்டு வரப்பட்டிருக்கின்ற சமூகநலன—கால்நடை பராமரிப்பு பற்றிய மான்யக் கோரிக்கையை வரவேற்று, என்னுடைய கருத்துக் களைச் சொல்வதற்கு வாய்ப்பளித்த உங்களுக்கு நன்றி கூறி, என்னுடைய உரையைத் தொடர்கிறேன்.

மாண்புமிகு தமிழக முதல்வர் அவர்கள், இதய தெய்வம் டாக்டர் புரட்சித் தலைவர் அவர்கள், அண்ணாவின் அரசு, சமூகத்திலே எண்ணற்ற, ஆதரவற்ற அனாதைகளுக்கு, விதவைகளுக்கு, உடல் ஊனமுற்றவர்களுக்கு, முதியவர்களுக்கு ஆக்க பூர்வமான உதவிகளைச் செய்வதைத் தன்னுடைய கடமையாக ஏற்றுக்கொண்டு, அதைச் செயல்படுத்துவதிலே தன்னை முழுமையாக ஈடுபடுத்தி, செயலாற்றிக்கொண்டு வருகிறது. விதவைகளுடைய குழந்தைகளுக்கு இலவசப் பாடப் புத்தகங்கள், நோட்டுப் புத்தகங்கள் வழங்கி, விதவைகளுடைய மகளுக்கு திருமணம் செய்ய, பல உதவிகளை இந்த அரசு செய்து

1984 மார்ச் 23] (திரு. ச. பாலகிருஷ்ணன்)

வருகிறது. விதவைகளுடைய மறுமணத்திற்கு ஊக்கம் அளித்து, அவர்களுக்குப் பல உதவிகளை இந்த அரசு செய்து கொண்டு வருகிறது. ஏழைகளுக்கு உதவுவதில், புரட்சித் தலைவர் அரசு தன்னை அதிலே ஈடுபடுத்திக் கொண்டு, அக்கறை கொண்டு செயலாற்றிக் கொண்டு வருகிறது. அதற்கு எடுத்துக் காட்டாக, பல சமூகநலத் திட்டங்களில், சத்துணவுத் திட்டம் மிகவும் ஒரு உன்னதமான திட்டமாகும். அந்தத் திட்டத்தின் மூலம், அடித்தளத்திலே இருக்கின்ற ஏழை ஆதிதிராவிட மக்களோடு, உழைக்கும் மக்களோடு, அன்றாடம் பழகி, அவர்களுக்குப் பல வகைகளில், உதவி செய்துவருவது இந்தத் திட்டத்தின் சிறப்பு முக்கியத்துவத்தைப் பற்றி எல்லோருக்கும் நன்கு தெரியும். குற்றம் சொல்பவர்கள் இந்தத் திட்டத்தின் அவசியத்தை ஆராய்ந்துகி சிறப்பாக செயல்படுத்திக்கொண்டிருக்கும் இந்த நேரத்தில், அதைப் பாராட்டுவதற்குப் பதிலாக, யாரோ சொல்வதைக் கேட்டு, குற்றம் சுமத்துவது, முறையற்றது, நெறியற்றது என்று நான் சொல்லிக்கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். இந்தத் திட்டத்தின் மூலமாக குழந்தைகளுக்கு உணவு வழங்குவதோடு, எண்ணற்ற ஏழை எளிய மக்களுக்கும், விதவைகளுக்கும், வேலைவாய்ப்பு வழங்கப்படுகிறது என்பதைச் சொல்லிக்கொள்ள கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

(பிற்பகல் 12-50)

அதுபோல் வெளிநாட்டிலிருந்து தாயகம் திரும்பிய அகதிகளுக்கு பல இடங்களில் பல வகைகளில் இந்த அரசு உதவி செய்துகொண்டு வருகிறது. அவர்களுடைய வாழ்க்கைக்குத் தேவையான வசதிகளைச் செய்து கொண்டு வருகிறது. ஆனால் இந்த வசதிகளைச் செய்து கொடுக்கின்ற நேரத்திலே சிலர் அதாவது இடைத்தரகர்கள் இதைத் தவறாகப் பயன்படுத்திக்கொண்டு வருகிறார்கள் என்பதை நான் இந்த நேரத்திலே தெரிவித்துக் கொள்ள விரும்புகிறேன். உதாரணமாக இதுபோன்றத் திட்டத்தரகர்கள், 1975-76 ஆம் ஆண்டுகளிலே போலி குடும்ப அட்டைகளை, போலி பாஸ்போர்ட்டுகளைத் தாங்களே தயார்செய்து, சுமார் 11½ லட்சம் ரூபாய்க்கு மேலே திருச்சி மாவட்டம், துறையூர், முசிரி போன்ற பகுதிகளிலே மோசடி செய்திருக்கிறார்கள். இதுபோன்ற காரியத்தைத் தமிழகம் முழுவதும் இந்த இடைத்தரகர்கள் செய்து வருகிறார்கள். எனவே இதற்கு மாநில அரசும், மத்திய அரசும் தக்க நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அகதிகள் மறுவாழ்வுத் திட்டத்தின் கீழ் அகதிகளுக்காக வழங்கப்படும் வியாபாரக் கடனை அவர்கள் தாயகம் திரும்புகின்றபோது, துறைமுகத்திலே தருவதற்கு ஏற்பாடு செய்து தரவேண்டும். வீடு கட்டுவதற்கு வழங்கப்படும் தொகையை நேரடியாக அவர்களுக்கு வழங்காமல், அரசே கூன்ட்ராய்டர்கள் மூலமாகக் கட்டிக் கொடுப்பதற்கு ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும் என்று இந்த நேரத்திலே நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

(திரு. ச. பாலகிருஷ்ணன்)

[1984 மார்ச் 23]

அடுத்து உடல் ஊனமுற்றவர்களுக்காக ஒரு பள்ளியை பெரியார் மாவட்டத்திலே அமைத்துத் தரவேண்டும் என்று நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து, கால்நடைப் பராமரிப்புத்துறையின் மீது ஒருசில கருத்துக்களைச் சொல்லக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். கால்நடை வளர்ப்பை ஊக்குவிக்க பல நடவடிக்கைகள் இந்த அரசால் எடுக்கப்பட்டு வருகின்றன. கால்நடை வளர்ப்போரில் பெரும்பாலானவர்கள் மிகவும் ஏழை எளியவர்களாக இருப்பதால், அவைகளைப் பராமரிப்பதற்காக ஊக்கத்தொகை வழங்கப்படுகிறது. செயற்கை முறை மூலம் பிறக்கும் கன்றுகளுக்கு பிரதி மாதம் ரூ. 10 வீதம், அவைகள் 3 வயதாகும் வரையிலும், அதற்குப் பிறகு ரூ. 5 வீதம் மானியத் தொகை வழங்கப்படுகிறது. கால்நடைப் பராமரிப்பு மூலம் சிறந்த கால்நடைகளை உற்பத்திச் செய்வதை ஊக்குவிப்பதற்காக கால்நடைக் கண்காட்சிகள், விளக்கக் காட்சிகள் நடத்தப்படுகின்றன. அதற்காக கன்றுகள் அணிவகுப்புகளும் நடத்தப்படுகின்றன. இதன் மூலம் உயர் ரக இனக் கன்றுகள் உற்பத்தி ஊக்குவிக்கப்படுகின்றன. கிராமப்புறத்திலே வாழ்கின்ற தாழ்த்தப்பட்ட மக்கள், விவசாயக் கூலிகள், ஓய்வு நேரத்திலே தங்களுடைய வருவாயைப் பெருக்கிக் கொள்ள, ஆடு மற்றும் கோழி வளர்ப்பிலே ஈடுபட்டு வருகிறார்கள். அதற்கு அரசு பல சலுகைகளையும், உதவிகளையும் செய்து வருகிறது. கறவை மாடுகள் வாங்குவதற்கு, மானியத்துடன் கூடிய கடன் உதவிகள் வழங்கப்படுகின்றன. கோழிப் பண்ணைகளை வைப்பதற்கு அரசு கடன் உதவி வழங்கி வருகிறது. கோழி வளர்ப்பிலே தேவையான உதவிகளை வழங்க, குஞ்சு பொறிக்கும் இரண்டு நிலையங்களும், 29 கோழி விஸ்தரிப்பு நிலையங்களும் செயல்பட்டு வருகின்றன. கோழி வளர்ப்போருக்கு உதவ 10 கோழி வளர்ப்பு கூட்டுறவுச் சங்கங்கள் ஏற்படுத்தப்பட்டு செயல்பட்டு வருகின்றன. இவைகள் வங்கிகளிலேயிருந்து உதவிகளையும் அரசினுடைய உதவிகளையும், பெறுவதற்கு உதவிகள் செய்து வருகின்றன.

ஈரோட்டிலே கோழி நோய் கண்டறியும் ஆய்வுக்கூடம் ஆரம்பிக்கப்பட்டு உள்ளது. இதன்மூலம் கோழிகளுக்கு ஏற்படும் நோயை ஆய்ந்து அறிந்து அதை நீக்குவதற்குத் தேவையான வழிமுறைகளைப் பொது மக்கள் அறிந்து பயன் பெற உதவிகரமாக இருக்க இந்த அமைப்புகள் இயங்கி வருகின்றன.

அதேபோல் பன்றி வளர்ப்போருக்கு பல உதவிகள் வழங்கப்படுகின்றன. கால்நடைகளை ஊக்குவிக்கும் அதே நேரத்தில் கால்நடைகளைத் தாக்கும் நோய்களைத் தவிர்க்கவும் அவைகளுக்குச் சிகிச்சை அளிக்கவும், நோய்த்தடுப்பு முறைகளை அமுல்படுத்தவும் அரசு தீவிரமாக செயலாற்றி வருகிறது. 1983-84 ஆம் ஆண்டிலே 26 புதிய கால்நடை மருந்தகங்கள் திறக்கப்பட்டுள்ளன.

1984 மார்ச் 23]

[திரு. ச. பாலகிருஷ்ணன்]

மூன்று மருந்தகங்கள் மருத்துவ மனைகளாகவும், 2 மருத்துவ மனைகள் பிரதம மருத்துவமனைகளாகவும் தரம் உயர்த்தப் பட்டு உள்ளன. கால்நடைச் சொந்தக்காரர்களுக்கு உதவுகின்ற முறையிலே அவைகளுக்குக் கூடுதல் மருத்துவ வசதிகள் செய்யப் பட்டு உள்ளன. கால்நடை நோய் நீக்கப் பணிகளுக்காக பிற மாநிலங்களில் செலவிடப்படும் தொகையைவிட தமிழகம் கூடுதலாக தொகையை செலவழித்துக்கொண்டு வருகிறது என்பதை நான் பெருமையோடு தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

கால்நடை மருத்துவமனைகளுக்கு தக்க சமயத்திலே மருந்துகள், உபகரணங்கள் கிடைக்க, செங்கல்பட்டு, நாமக்கல், பேரூர், பாளையங்கோட்டை ஆகிய இடங்களிலே மருந்து கிடங்குகள் அமைக்கப்பட்டு உள்ளன. கால்நடைகளைத் தாக்கும் கொடிய நோயான வெக்கை நோயை வேரறுக்க, 17 மாவட்டக் குழுக்களும், 16 சோதனைச் சாவடிகளும், 10 கண்காணிப்பு நிலையங்களும் செயல்பட்டு வருகின்றன. இந்த ஆண்டு புதிதாக 20 கால்நடை மருந்தகங்கள் அமைக்கப்படும் என்ற அறி விப்புகள் வரவேற்கத்தக்கது. இந்த மருந்தகங்களிலே இரண்டை அமைச்சர் அவர்கள் எனனுடைய தொகுதியான கொடுமுடி ஒன்றியம் கந்தசாமிப் பாளையத்திலே தற்போது கால்நடைக் கிளை நிலையமாக இயங்கி வருகின்ற அந்தக் கிளை நிலையத் தில் மருந்தகமாக அமைப்பதற்கு ஆவன செய்ய வேண்டும் என்று நான் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அதே போல் மொடக்குறிச்சி ஒன்றியத்தில் அனுமன் பள்ளி என்ற ஊரிலே இருக்கின்ற கிளை நிலையத்தையும் மருந்தகமாக அமைத்துத் தரவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். மாண்பு மிகு அமைச்சர் அவர்கள் சென்ற ஆண்டு ஈரோடு நகருக்கு ஒரு விழாவிற்ரு வருகை தந்தபோது அங்கே மேடையிலேயே வாக்குறுதியாகச் சொல்லிவிட்டு வந்தார்கள். நிச்சயமாக உங்கள் தொகுதியிலே மருந்தகம் அமைத்துத் தருகிறேன் என்று சொன்னார்கள். எனவே அந்த வாக்குறுதியை இந்த ஆண்டு நிறைவேற்றித் தருவார்கள் என்ற நம்பிக்கை எனக்கு இருக்கிறது. ஆகவே அந்த 2 கிளை நிலையங்களையும் மருந்த கங்களாக ஆக்கித் தரவேண்டும் என்று நான் இந்த நேரத்திலே கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அதேபோல் மொடக்குறிச்சி ஒன்றியத்திலே கஸ்மா பேட்டை யிலேயும், விளக்கத்தியிலேயும் முன்பு கிளை நிலையங்கள் இயங்கி வந்தன. ஆனால் கடந்த 5 ஆண்டுகளுக்கு முன்னால் அந்தக் கிளை நிலையங்களை அங்கேயிருந்து எடுத்து விட்டார்கள். மீண்டும் அந்த ஊர்களிலே கால்நடை கிளை நிலையங்களை அமைப்பதற்கு அமைச்சர் அவர்கள் ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும் என்று இந்த நேரத்திலே வேண்டி விரும்பிக் கேட்டுக் கொள் கிறேன்.

[திரு. ச. பாலகிருஷ்ணன்]

[1984 மார்ச் 23]

அதேபோல பெரியார் மாவட்டத்திலே ஒரு கால்நடை மருத்துவக் கல்லூரியை இந்த ஆண்டு அமைத்துத் தருவதற்கு மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்களும், மாண்புமிகு இதய தெய்வப் புரட்சித் தலைவர் அவர்களும் ஏற்பாடு செய்து தர வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். பெரியார் மாவட்டத்தைப் பொறுத்த அளவிலே அங்கே கால்நடைகள் அதிகமான அளவிலே இருக்கின்றன. அதேபோல சிற்றோடை என்ற ஊரிலே பெரிய பால்புடர் தொழிற்சாலை இயங்கி வருகிறது. அதே போல ஈரோட்டிற்கும், ஈரோட்டிற்கு அருகிலே இருக்கின்ற ஊர்களிலே கோழிப் பண்ணைகள் ஏராளமாக இருக்கின்றன. கோழி வளர்ப்பு, ஆடு வளர்ப்பு மற்றும் கறவை மாடுகள் வளர்ப்பதிலே அந்தக் கிராம மக்கள் மிகவும் ஆர்வத்தோடு ஈடுபட்டு வருகிறார்கள். எனவே அந்தக் கால்நடை மருத்துவக் கல்லூரியை இந்த ஆண்டு அமைப்பதற்கு மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்களும், மாண்புமிகு இதய தெய்வப் புரட்சித் தலைவர் அவர்களும் ஏற்பாடு செய்து தரவேண்டும் என்ற கோரிக்கையை வைத்து, வாய்ப்புக்கு நன்றி சொல்லி, முடிக்கிறேன், நன்றி, வணக்கம்.

*திரு. கே. தனுக்கோடித்தேவர் : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, இன்றைக்கு இந்த மாவியக் கோரிக்கையில் பேசு அனுமதி அளித்ததற்காக நன்றியைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். இந்த சமூக நலத்துறையில் பெரும்பகுதியான நல்ல காரியங்கள் நடைபெற்று வந்தாலும் என்னுடைய பகுதியில் இன்னும் சில காரியங்கள் இன்னும் நடைமுறைக்கே வராத நிலையில் இருக்கின்றன. அவைகளைச் சீர்திருத்தம் செய்ய வேண்டிய காலகட்டத்தில் இருக்கிற காரணத்தால், என்னுடைய பகுதியில் சமூக நலத்துறையைப் பொறுத்த வரையில் இன்னும் சில புதிதான நல்ல காரியங்களைச் செய்வதற்கு அரசு ஆவன செய்ய வேண்டும் என்று இந்த நேரத்திலே கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

கால்நடைகள் மிகவும் தேவையானதொன்றாக மனிதனுக்கு இருக்கின்ற சூழ்நிலையில், அவைகளை வெளி மாநிலங்களுக்கு ஓட்டிச் செல்கிற நிலைமைகளும் ஏற்பட்டுக் கொண்டிருக்கின்றன. அதைத் தடுக்க வேண்டும். அதேநேரத்தில் கால்நடை வளர்ச்சியும் நம் மாநிலத்தில் குன்றி வருகிறது. எனவே கால்நடை வளர்ச்சியில் அதிகக் கவனத்தை அரசு செலுத்த வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். கால்நடை வளர்ச்சியில் அதிக கவனத்தை முழுமையான கவனத்தைச் செலுத்த வேண்டும் என்று சொல்வதற்குக் காரணம், விவசாயிகளிடத்திலும் கால்நடைகள் அழிந்து கொண்டு வருகின்றன. ஆகவே கால்நடைகளை மேற்கொள்ள வேண்டும் என்பதோடு, கால்நடைகளை வளர்ப்பதிலும் அக்கறை காட்ட வேண்டும். இன்னும் கால்நடைகளுக்கு வருகின்ற நோய்களிலிருந்து அவைகளைத் தடுப்பது

1984 மார்ச் 23]

[திரு கே. தனுக்கோடித்தேவர்]

கால்நடை மருந்தகங்களில் அதற்கான மருந்துகளை குறித்த நேரத்தில் கிடைக்கச் செய்வது போன்ற காரியங்களையும் அரசு மேற்கொள்ளவேண்டும்.

இதற்கு உதாரணம் சொல்லப்போனால் என்னுடைய தொகுதியிலே காளை நோய் என்ற தொத்து நோய் பரவி, கால்நடைகள் மிகவும் சேதமடைந்திருக்கிற நேரத்தில் அங்கே உள்ள மருத்துவர்களிடையே சென்று அதற்கு நிவாரணம் கேட்கிற நேரத்தில், அதற்குரிய மருந்து கிடைக்கவில்லை. ஆகையினால் வரவழைக்க ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும் என்று அவர்கள் சொல்லுகிறார்கள். இப்படி அவர்கள் சொன்ன காரணத்தினால், இந்த மழைக் காலத்தில் ஏற்பட்ட அந்தக் காளை நோயினால் கால்நடைகள் பெரிதும் சேதமடைந்திருக்கின்றன. ஆகவே மருந்துகளைப் பொறுத்தவரையில், அங்கே உள்ள வைத்தியர்கள் மருந்து இல்லாத காரணத்தால், இந்த வைத்தியத்தை எங்களால் செய்ய முடியவில்லை என்று சொல்லும் நிலையை அரசு தவிர்க்க வேண்டும். அதற்கு அரசு குறிப்பிட்ட நேரத்தில் போதுமான மருந்துகளை அனுப்ப அனுமதி வழங்குவதற்கு ஆவன செய்ய வேண்டும் என்று இந்த நேரத்திலே கேட்டுக் கொண்டு, இந்த சமூக நலத்துறையால் கொண்டு வரப்பட்ட பல நல்ல திட்டங்கள் இன்னும் என்னுடைய தொகுதியில் நிறைவேற முடியாமல் இருக்கின்றன. என்னுடைய தொகுதி பின்தங்கிய பகுதியாக இருக்கிற காரணத்தினால், இந்த நல்ல திட்டங்களை என்னுடைய பகுதிக்குக் கட்டாயம் அமல் செய்வதற்கு அரசு ஆவன செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

இந்த சமூக நலக் காடுகள் வளர்ப்பது போன்ற திட்டங்களையும் நிறைவேற்ற வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். இந்த திட்டத்திலே பணிபுரிகின்ற பணியாளர்களுக்கு மிகக் குறைவாகச் சம்பளம் கொடுக்கப்படுவதாகச் சொல்லுகிறார்கள். அந்தப் பணியாளர்கள் 250 ரூபாய்தான் சம்பளம் பெருகிறோம் என்று சொல்லுகிறார்கள். அங்கே பணியில் இருக்கக்கூடிய நபர்கள் ஒரு நாளைக்கு காலையிலே சைக்கிளை எடுத்துச் சென்றால் அவர்களுக்கு வண்டி வாடகை மட்டும் 2 ரூபாய் 3 ரூபாய் ஆகிறது ஆகவே அவர்கள் சம்பளத்தில் 100 ரூபாயைச் சைக்கிளுக்காக மட்டும் செலவழித்தால் அவர்கள் வாழ மீதிப் பணம் எப்படிப் போதும்? 250 ரூபாய் சம்பளத்தைவைத்துக் கொண்டு காடுகளிலே திரிகின்ற பணியைச் செய்பவர்கள், 100 ரூபாய் வண்டிக்கு வாடகை மட்டும் செலுத்தி விட்டு, எப்படிப் பிழைக்க முடியும்? ஆகவே அவர்கள் சம்பள உயர்வு வேண்டும் என்று கேட்கிறார்கள். அவர்கள் கேட்பது நியாயம். ஆகவே, அவர்களுக்கு சம்பளம் உயர்த்தி கொடுக்கும்படி அரசைக் கேட்டுக் கொண்டு, என்னுடைய சிற்றூரையை முடித்துக் கொள்கிறேன். நன்றி, ஜெய் ஹிந்த்.

[1984 மார்ச் 23]

(பிற்பகல் 1-00)

திரு. சு.முத்துக்கிருஷ்ணன் : : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, சமூக நலன் மற்றும் கால்நடைத்துறை மீது நடைபெறுகின்ற இந்த மானியக் கோரிக்கைகளின் மீது என்னுடைய சில கருத்துக்களைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். சமூக நலத் துறையிலே பெண்களுக்கு உரிய முக்கியத்துவம் அளிக்கப்படவேண்டும் என்பதற்காக தமிழக முதல்வர் டாக்டர் புரட்சித் தலைவர் அவர்கள் பெண்களுக்காக ஒரு தனிப் பஸ்கலைக் கழகத்தை அமைத்துத் தந்ததை வரவேற்று இந்த நேரத்திலே இந்த சட்டமன்றத்தின் வாயிலாக தமிழக முதல்வர் புரட்சித் தலைவர் அவர்களுக்கு நான் நன்றி சொல்லக் கடமைப்பட்டு இருக்கிறேன். அதைப்போல் பெண்கள் முன்னேற்றத்திற்காக தமிழக அரசின் மூலமாக சமூக நலத் துறை மூலமாக பல்வேறு உதவிகளைச் செய்து வருகிறது. தாய்சேய் நல விடுதிகளை எடுத்துக்கொண்டால் எல்லா கிராமங்களிலேயும் தாய்சேய் நல விடுதிகளை அமைக்கத் தேவையான கட்டடங்களைத் தன்னிறைவுத் திட்டத்தின் மூலமாக கட்டிக் கொடுக்கிற சூழ்நிலையை தமிழ்நாடு பூராவும் ஏற்படுத்தியிருக்கிறோம் என்று சொன்னால் பெண்களுக்காக குறிப்பாக இந்த அரசு நன்மைகளைச் செய்கிறது என்பதை எடுத்துக்காட்ட விரும்புகிறேன்.

தமிழ்நாடு மட்டுமல்ல, இந்தியாவிலேயே பல இடங்களிலே வரதட்சணைக் கொடுமையால் பல நேரங்களிலே விரும்பத் தகாத சம்பவங்கள் ஏற்படுகிற சூழ்நிலைகளை பத்திரிகை வாயிலாகப் படித்து வருகிறோம். வரதட்சணைக் கொடுமையை ஒழிப்பதற்காக நம்முடைய அரசு பொதுமக்கள் மத்தியில் ஒரு விழிப்புணர்ச்சியை ஏற்படுத்துவதற்காக பல்வேறு நடவடிக்கைகளை எடுக்கவேண்டுமென்று இந்த நேரத்திலே நான் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

உடல் ஊனமுற்றோர்கள் இந்தச் சமுதாயத்திலே மிகவும் கஷ்டப்படுகிற நிலை இருப்பதால் அந்த மக்களுக்கு உதவி செய்கிற முறையிலே காது கேளாதோர் அதுபோன்ற குறை உள்ளவர்களுக்கு ஏற்கனவே அரசு பள்ளிகளை அமைத்துத் தந்திருக்கிறது. அந்தப் பள்ளிகளின் மூலமாக ஏராளமான மாணவர்கள் சேர்த்துக் கொள்ளப்படக்கூடிய வகையிலே உதவிகளை இன்னும் அதிகமாக அளிக்க ஏற்பாடு செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். கன்னியாகுமரி தொகுதியிலே கொட்டாரம் என்ற இடத்திலே உள்ள சமூக நலத் துறை காதுகேளாதோர் பள்ளிக்கு அம்சம் அவர்கள் விஜயம் செய்தார்கள். அங்கே கோரிக்கையை வைத்தார்கள். அந்தக் கோரிக்கையை ஏற்றுக் கொண்டு அந்த நடுநிலைப் பள்ளியை உயர்நிலைப் பள்ளியாக அப்கிடு செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

1984 மார்ச் 23] [திரு. சு. முத்துக்கிருஷ்ணன்]

உடல் ஊனமுற்றவர்கள் பென்ஷனைப் பொறுத்தவரையில் 1-1-84 வரை 13,373 பேர்களுக்கு பென்ஷன் வழங்கியிருப்பதற்காக நான் அரசைப் பாராட்டக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். கொடுக்கப்படுகிற பென்ஷனுக்கு ஒரு வயது வரம்பு 45 என்று நிர்ணயிக்கப்பட்டிருக்கிறது. உடல் ஊனமுற்றவர்களுக்கு எந்தவித உதவியும் இல்லாமல் சிறுவயதில் இருந்தே பாதிக்கப்பட்ட அவர்களுக்கு கிராமப்புறங்களிலே ஏராளமான எண்ணிக்கையில் இருக்கும் அவர்களுக்கு வயது வரம்பை குறைக்க வேண்டுமென்று நான் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

கால்நடைத் துறையை எடுத்துக்கொண்டால் கோமாதா, குலமாதா என்று சொல்வார்கள். இந்தத் துறையைப்பற்றி விரிவாகப் பேசுவதற்குக் கூடுதலான நேரம் அளிக்கவேண்டுமென்று நான் தலைவர் அவர்களைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன். பசுவதைத் தடைச் சட்டம் தீவிரமாக இந்தியாவிலே அமுல்படுத்தப்பட வேண்டுமென்ற கருத்தை சென்ற முறை பேசியபோது நான் சொன்னேன். அந்த வகையிலே இந்தியா முழுமையும் பசுவதைத் தடைச் சட்டம் தீவிரமாக செயல்படுத்தப்படக் கூடிய முறையிலே அரசு நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டும்.

ஐ. சி. டி. பி. ஸ்கீம் இப்போது செயல்படுத்தப்பட்டு வருகிறது. இந்த ஸ்கீமை இன்னும் தீவிரமாகச் செயல்படுத்துவதற்கான நடவடிக்கைகளை எடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

ஐ. ஆர். டி. பி. ஸ்கீம் மூலமாக தமிழக அரசு ஏற்கனவே கறவை மாடுகள், பசு மாடுகள் சமுதாயத்திலே நலிந்தவர்கள் பெறுகிற வகையில் கடன் தொகை வழங்கப்படுகிறது. இன்னும் அவைகளைப் பரிபாலிப்பதற்கான முறையிலே மருந்துகள் போன்றவைகளை வாங்குவதற்குத் தேவையான பணத்தை ஒதுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

(மணியடிக்கப்பெற்றது.)

[1984 மார்ச் 23]

8. அறிவிப்புகள் (தொடர்ச்சி)---

(ஆ) பேரவை அலுவல்

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : பேரவைக்கு ஓர் அறிவிப்பு : இன்று 23-3-84 கூடிய அலுவல் ஆய்வு குழுவில் எடுக்கப்பட்ட முடிவுகளுக்கு இணங்க பேரவையின் நடவடிக்கைகள் குறித்த நிகழ்ச்சிகளில் கீழ்க்கண்ட மாறுதல்கள் செய்யப்பட்டுள்ளன என்பதை பேரவைக்குத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

24-3-84—சனிக்கிழமை முதல் ஏற்கனவே அறிவிக்கப்

28-3-84 புதன்கிழமை முடியப் பட்டபடி.

29-3-84 வியாழக்கிழமை

30-3-84 வெள்ளிக்கிழமை

ஆகிய கிழமைகளில் மானிய கோரிக்கை எண் 15—காவல்துறை எண் 16—தி அணைப்புப் பணிகள் ஏற்கனவே அறிவிக்கப்பட்ட படி. மற்றும் எண் 2—மாநில ஆயத்தீர்வைத் துறை.

31-3-84 ஏற்கனவே அறிவிக்கப்பட்ட எண் 35—நுகர் பொருள் வழங்கல் இந்த மானிய கோரிக்கைக்குப் பதிலாகக் கீழ்க்கண்ட மானிய கோரிக்கைகள் எடுத்துக்கொள்ளப்படுகின்றன. மானிய கோரிக்கை எண் 13—நீதி நிர்வாகம், எண் 14—சிறைச்சாலைகள்.

மற்ற மானிய கோரிக்கைகள் குறித்து பின்னர் அறிவிக்கப்படும்.

9. வரவு-செலவுத் திட்டம் 1984-85—வாக்கெடுப்பு—தொடர்ச்சி.

கோரிக்கை எண் 22—கால்நடை வளர்ப்பு—தொடர்ச்சி.

கோரிக்கை எண் 30—சமூக நலன்—தொடர்ச்சி.

திரு. பி. முகமது இஸ்மாயில் : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, சமூக நலத் துறை மானியக் கோரிக்கை தொடர்பாக சில கருத்துக்களை இந்த மன்றத்தில் நான் வைக்க முற்படுகிறேன். சமுதாயத் துறையில் நலிந்தவர்கள் ஏற்றம் பெறுவதற்கு சில நல்ல திட்டங்களை இந்த அரசு இங்கே வைத்து இருக்கின்ற குறிப்புகளின் வாயிலாக அறிமுகம் செய்திருக்கிறது. நலிந்தவர்கள், வயது முதிர்ந்தவர்கள், விதவைகள், ஊனம் உற்றவர்கள் இவர்களுக்கு எல்லாம் பென்ஷன் வழங்குகின்ற திட்டத்தை இந்தக் குறிப்பில் சுட்டிக்காட்டியிருக்கிறார்கள். இது தொடர்பாக மதிப்பிற்குரிய நண்பர் திரு. முத்துக்கிருஷ்ணன் அவர்கள் பாராட்டிப் பேசினார்கள். ஏறத்தாழ 13 ஆயிரத்திற்கும் அதிகமான பேர்கள் இதனால் பயனடைந்து இருக்

1984 மார்ச் 23]

[திரு. பி. முகமது இஸ்மாயில்]

கிறார்கள் என்று சொன்னார்கள். இது தொடர்பாக நான் சொல்லிக்கொள்வது இதே அளவு உதவி பெறுவதற்கு தகுதி படைத்தவர்கள் பல ஆயிரம் பேர்கள் இருக்கிறார்கள். அவர்களுக்கு இதே வசதி செய்து தரப்படவில்லை என்ற குறை பாட்டை நான் கூறிக்கொள்கிறேன். இதே தகுதி படைத்தவர்கள் எங்களுக்கும் இதைக் கொண்டு வரவேண்டும் என்ற ஏக்க பெருமூச்சோடு இருந்து கொண்டிருக்கிறார்கள். ஏறத்தாழ இந்தப் பட்டியலில் வருகின்றவர்களில் 3-ல் ஒரு பகுதிக்குக் கூட இந்த நிதி உதவி அளிக்க முடியவில்லை என்பதை அரசின் கவனத்திற்குக் கொண்டு வருகிறேன். இதற்குப் போதுமான நிதி ஒதுக்கீடு செய்யவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். இது தொடர்பாக சம்பந்தப்பட்ட அதிகாரிகளை நாங்கள் அணுகுகிறபோது குறிப்பிட்ட தொகை அரசு எங்களுக்கு தந்து இருக்கிறது. அதை மட்டும் பங்கிட்டுக் கொடுக்கிறோம் என்று சொல்லிக்கொண்டு இருக்கிறார்கள். அரசைக் கேட்டுக்கொள்வது எல்லாம் தகுதிப் படைத்தவர்கள் இந்த உதவி பெறுவதற்கு லாயக் கானவர்கள் எத்தனை பேர்கள் இருக்கிறார்கள் என்பதை முதலில் கணக்கு எடுத்து அதற்கு பணம் ஒதுக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். கால்நடை பராமரிப்புத் துறையில் பணியாற்றுகின்ற தோழர்களின் சில குறைபாடுகளை இந்த மன்றத்தில் நான் வைக்கிறேன். கால்நடை மருத்துவர்களுக்கு தங்களுக்கு இருக்கின்ற சம்பள விகிதத்தில் சில குறைபாடுகளைச் சுட்டிக் காட்டிக்கொண்டே இருக்கிறார்கள். சாதாரண மருத்துவர்களுக்கு சம்பள விகிதம் 750 ரூபாய் என்று ஆரம்பிக்கிறபோது கால்நடை மருத்துவர்களுக்கு வெறும் 600 ரூபாய் இன்றைய தினம் ஆரம்பிக்கிறது. முதலாவது சம்பள கமிஷன் ஊதியத்தை நிர்ணயிக்கிறபோது ஆரம்பத்தில் மருத்துவ பட்டதாரிகளுக்கு 275 ரூபாய் என்று நிர்ணயித்தது. கால்நடை மருத்துவ பட்டதாரிகளுக்கு 225 ரூபாய் என்று நிர்ணயித்தது. இதில் ஏற்றத்தாழ்வு 50 ரூபாய் மட்டும் தான். அடுத்து இரண்டாவது சம்பள கமிஷன் ஊதியத்தை நிர்ணயிக்கிறபோது ஆரம்பத்தில் மருத்துவ பட்டதாரிகளுக்கு 525 ரூபாய் என்று நிர்ணயித்தது. கால்நடை மருத்துவ பட்டதாரிகளுக்கு 425 ரூபாய் என்று நிர்ணயித்தது. இதில் ஏற்றத்தாழ்வு 100 ரூபாய். இப்போது 3-வது சம்பளக் குழு நிர்ணயித்து இருக்கிறபடி சாதாரண மருத்துவர்களுக்கு ஆரம்ப சம்பளம் 750 ரூபாய். கால்நடை மருத்துவர்களுக்கு 600 ரூபாய். இதில் ஏற்றத்தாழ்வு 150 ரூபாயாக இருக்கிறது. எனவே அவர்கள் தந்து இருக்கிற கோரிக்கை ஏறத்தாழ ஒரே தகுதியின் அடிப்படையில் பயின்று வருகின்ற நாங்கள், வேலை செய்கின்ற நாங்கள், இந்த வேறுபாட்டுக்கு நாங்கள் உட்படுத்தப்படக் கூடாது. அவர்கள் சம்பளமே எங்களுக்கும் கொடுக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொண்டிருக்கிறார்கள்.

[திரு. பி. முகமது இஸ்மாயில்] [1984 மார்ச் 23]

(பிற்பகல் 1-10.)

கால்நடை மருத்துவர்களைப் பொறுத்தவரையில் அவர்களுக்குப் பதவி உயர்விற்கான வாய்ப்பு மிகமிகக் குறைவாக இருக்கிறது. கால்நடை மருந்தகங்களின் எண்ணிக்கை குறைவாக இருப்பதால் பதவி உயர்வு பெற வசதியில்லாமல் இருக்கிறது. ஏறக்குறைய இருபதாண்டுகள் வரையில் பதவி உயர்வு பெறக் காத்திருக்கின்ற நிலைமை இருக்கிறது. கால்நடைப் பெருக்கம் ஏற்பட்டிருக்கின்ற இந்தக் காலத்தில் அதிகமான மருந்தகங்களை ஏற்படுத்தி, இந்தக் கால்நடை மருத்துவர்களுக்குப் பதவி உயர்வு கிடைக்க வசதி செய்து தர வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

ரிஸ்க் அலவன்ஸ் வேண்டுமென்று பல ஆண்டுக் காலமாகக் கேட்டுக்கொண்டிருக்கிறார்கள். சாதாரண டாக்டர்கள் என்றால், மனிதர்களைத் தொட்டுப் பார்க்கிறார்கள்; பேச முடிந்தவர்கள், அவர்களிடமிருந்து நோயின் தன்மைகளைப் பற்றிக் கேட்டறிந்து என்ன நோய் என்பதைப் புரிந்து கொள்ள முடியும். ஆனால் கால்நடைகள் பேச முடியாது. அந்த இனத்தோடு தொடர்பு கொண்டு அந்தக் கால்நடைக்கு என்ன நோய் என்று கண்டுபிடித்து, தொட்டுத் தடவிப் பார்த்துக் கண்டுபிடித்து வைத்தியம் செய்ய வேண்டும். சிலநேரங்களில் தொற்று நோய்க்குக் கூட அவர்கள் ஆளாக வேண்டியிருக்கிறது, எனவே அவர்கள் தங்களைக் காப்பாற்றிக்கொள்ள, ஏனைய காவல்துறை, மருத்துவத் துறைகளுக்குத் தருவதைப் போன்று, அவர்களுக்கும் ரிஸ்க் அலவன்ஸ் வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டிருக்கிறார்கள்; அது நியாயமான கோரிக்கை என்றுதான் எனக்குப் படுகிறது. இதை அமைச்சரவர்களுக்கு வலியுறுத்திக் கூற விரும்புகிறேன்.

விரிவாக்கப் பணியாளர்கள் பல கிராமங்களுக்குச் செல்ல வேண்டும். கால்நடை எல்லோருக்கும் பலன் தருகிறது. கிராமங்களுக்கும் செல்கின்றது. எனவே, ரோடு வசதி, வாகனப் போக்குவரத்து வசதியில்லாத போதிலும்கூட அந்தப் பணியில் இருப்பவர்கள் செல்ல வேண்டியிருப்பதால் அவர்கள் தங்களுக்கு வாகன வசதி வேண்டி மோட்டார் சைக்கிள் கடன் தர வேண்டுமென்று கேட்கிறார்கள். இதையும் பரிசீலனை செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

கடைசியாக, எனக்கு முன்னால் பேசிய தோழர்கள் சொன்னதைப்போல ஏனைய துறைகளுக்கு இருப்பதைப் போல, பல்கலைக் கழகம் கால்நடைத் துறைக்கும் வேண்டும் என்பதைக் கூறிக்கொள்கிறேன்.

1984 மார்ச் 23]

(திரு. பி. முகமது இஸ்மாயில்)

கால்நடைத் துறையில் பணியாற்றும் தோழர்களின் பிரச்னைகளைப் பற்றி நான் அரசாங்கத்தின் கவனத்திற்குக் கொண்டு வந்திருக்கிறேன். இந்தக் குறைகளை அரசாங்கம் பரிவுடன் கவனித்து அவைகளைத் தீர்ப்பதற்கு ஆவன செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

*திரு. எஸ். சிவராமன் : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, இன்று கால்நடை வளர்ப்பு, சமூக நலன் ஆகிய மானியக் கோரிக்கைகளின் மீது என்னுடைய கட்சியின் சார்பாகப் பேசுவதற்கு வாய்ப்பளித்தமைக்காக தங்களுக்கு நன்றி கூறி என்னுடைய விவாதத்தைத் தொடங்குகின்றேன். கால்நடைத் துறையைப் பொறுத்தவரையில், கால்நடைச் செல்வங்களை இந்த நாட்டின் முக்கிய செல்வமாகக் கருதுகிறோம். அதேநேரத்தில், கால்நடைத் துறையில் பணியாற்றுகின்றவர்கள் மிகவும் உன்னிப்பாகவும், கவனிப்பாகவும் நடக்க வேண்டியிருக்கிறது. இந்தச் சட்டமன்றத்தில் நடந்து முடிந்த இரண்டு கூட்டத் தொடர்களில் கால்நடையைப் பொறுத்தவரையில் நான் பல கோரிக்கைகளை வைத்திருக்கின்றேன். அதில் கால்நடைத் துறையைச் சேர்ந்தவர்கள் இயக்குநர்களாக வர வேண்டும் என்று கேரியிருந்தோம். அந்த அடிப்படையில் மாண்புமிகு முதல்வரவர்களும், இந்தத் துறையைச் சார்ந்த அமைச்சரவர்களும் ஒரு முடிவை எடுத்து அந்தத் துறையைச் சார்ந்தவர்கள் இயக்குநராக அமர்த்தப்பட்டு, அதிலே இருப்பவர்கள் வெட்டர்னரி கவுன்சிலில் அங்கத்தினர்களாக இருக்கக் கூடிய அளவிற்கு நல்ல முடிவை எடுத்திருக்கிறார்கள். அதற்காக முதல்வரவர்களுக்கும், அந்தத் துறையைச் சார்ந்த அமைச்சரவர்களுக்கும் நன்றியைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

இன்றைக்குக் கால்நடைத் துறையில் பணியாற்றும் டாக்டர்களுக்குக் குறிப்பிட்ட சம்பளம் என்று வைத்திருக்கிறோம். ஆனால் மனிதர்களுக்கு இருக்கும் மருத்துவர்கள் தனிப்பட்ட முறையிலே மருத்துவமனை வைத்தும், பலவகைகளில் சம்பாதிப்பதற்கு வழியிருக்கிறது. ஆனால் இவர்கள் அதிலே எந்தவிதமான பிரதிபலனும் இல்லாமல் இருந்து கொண்டிருக்கிறார்கள்.

ஆகவே அவர்களுடைய சம்பளத்தையும், அடிப்படைச் சம்பளத்தையும் உயர்த்த வேண்டும். அந்தத் துறையைச் சார்ந்த மருத்துவர்கள் எல்லாம் கிராமங்களுக்குச் செல்ல வேண்டும் என்றால் கால்நடைகளைப் பார்த்து மருத்துவ சிகிச்சை அளிக்க வேண்டும் என்றால் அவர்கள் கிராமங்களுக்குச் செல்வதற்கு வாகன வசதியில்லை. ஆகவே அவர்களுடைய சம்பளத்திலே பிடித்துக் கொள்கின்ற வகையிலே அதற்காக ஒரு தொகையை ஒதுக்கி, அவர்களுக்குக் கடன் கொடுக்கின்ற வகையிலே நிலைமைகளை ஏற்படுத்தி அவர்கள் வாகன வசதி பெறு

(திரு. எஸ்.சிவராமன்)

[1984 மார்ச் 2]

வதற்கு ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும். அவர்களுக்கு மோட்டார் சைக்கிள் போன்றவற்றை வழங்குவதற்கான ஏற்பாடுகளைத் துறை செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்து கால்நடை பற்றி நாம் கண்காட்சி நடத்திக் கொண்டிருக்கிறோம். அந்தக் கண்காட்சியை வருஷத்திற்கு ஒரு முறைதான் நடத்துகிறோம். அந்தக் கண்காட்சி சில பகுதிகளில் நடத்தப்பட்டுள்ளது. சில பகுதிகளில் நடக்கவில்லை. கால்நடை கண்காட்சி நடத்தி அங்கே அவர்களுக்குப் பரிசு தருவதற்கெல்லாம் ஏற்பாடுகளைச் செய்திருக்கிறோம். ஆனால் அந்தக் கண்காட்சிகளை வட்டார அளவில் நடத்துகின்ற வகையில் ஏற்பாடுகளைச் செய்ய வேண்டும் என்று நான் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

கால்நடைகளைப் பற்றி ஒருங்கிணைந்த ஊரக வளர்ச்சித் திட்டத்தின் மூலமாக நாம் பிரச்சாரம் செய்கிறோம். அந்தப் பிரச்சாரத்திற்காக நாம் செய்தி, விளம்பரத் துறையை எவ்வாறு பயன்படுத்துகிறோமோ அதே போன்று தீவிர கால்நடை அபிவிருத்தித் திட்டத்தைப் பற்றி பிரச்சாரம் செய்வதற்காக ஒவ்வொரு பகுதியிலும் ஒரு பிரச்சாரக் குழுவை ஏற்படுத்தி கால்நடைகளை வளர்க்கும் விதம், அவற்றால் ஏற்படும் பயன் ஆகியவற்றைப் பற்றி நல்ல முறையில் பிரச்சாரங்களைச் செய்வதற்குரிய வழிவகை செய்ய வேண்டும்.

கால்நடை ஆய்வாளர்களுக்கு பதவி உயர்வு தரப்பட வேண்டும் என்று பல காலங்களில் அவர்கள் வற்புறுத்திக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அதற்காக ஒரு ஜி.ஓ. போடப்பட்டிருக்கின்றது. ஆனால் தீவிரக் கால்நடை அபிவிருத்தித் திட்டம் வருகின்ற போதுதான் அவர்களுக்குப் பதவி உயர்வு தரப்படுகின்றது. திட்டம் முடிந்தவுடன் அந்தப் பதவி உயர்வு போய்விடுகின்றது. ஆகவே அவர்களுக்கு நிரந்தரமான பதவி உயர்வு கொடுத்து அவர்களுக்கு நிரந்தரச் சம்பளம் கொடுப்பதற்கான ஏற்பாடுகளைச் செய்ய வேண்டும். அடுத்து லைவ்ஸ்டாக் இன்ஸ்பெக்டர் என்று சொல்லக் கூடியவர்களுக்கு பதவி உயர்வு கொடுக்கப்படவில்லை. ஆகவே அவர்களுக்கும் ஆய்வாளர்களுக்குரிய பதவி உயர்வைக் கொடுக்க வேண்டும்.

அடுத்து தீவனப் பயிர்களை ஊராட்சி ஒன்றியங்களில் அறிமுகப்படுத்தி இருக்கிறார்கள். அந்தத் தீவனப் பயிர்கள் சரியான முறையில் கிராமங்களுக்குச் செல்லவில்லை. விவரம் தெரியாத ஏழை எளிய மக்களுக்கும், சிறு விவசாயிகளுக்கும் இந்தத் தீவனப் பயிரைப் பற்றி விளக்கி அதற்குத் தேவையான நூற்றுக்களையும் அவர்களுக்கு இலவசமாகக் கொடுக்க ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும். அப்படிச் செய்து மாடுகளை நல்ல முறையில் செழிப்பாக வளர்ப்பதற்குரிய வழிவகைகளைச் செய்ய வேண்டும்.

984 மார்ச் 23]

(திரு. எஸ். சிவராமன்)

அடுத்து கால் நடை மருந்தகங்களை மருத்துவமனையாக்குவது பற்றி இங்கே குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். பொதுவாக என்னுடைய தொகுதியைப் பொறுத்த வரையில் சின்னசேலம் தொகுதியில் நைனார்பாளையத்தில் இருப்பது ஒரு சப் சென்ட்ராக இருக்கின்றது. அப்படி இருப்பதை மாற்றி ஒரு கால்நடை மருந்தகம் ஆரம்பிக்க வேண்டும். அப்படி இல்லாத காரணத்தால் அங்குள்ள மக்கள் மங்களுக்கு அல்லது சின்னசேலத்திற்குத்தான் செல்ல வேண்டிய நிலைமை இருக்கின்றது. அங்கெல்லாம் செல்ல வேண்டும் என்றால் கிட்டத்தட்ட 20 கிலோ மீட்டர் செல்ல வேண்டி இருக்கின்றது. ஆகவே அங்கே ஒரு கால்நடை மருந்தகம் ஆரம்பிக்க வேண்டும்.

அம்மாபேட்டையில் ஒரு தற்காலிக மருந்தகம் இருக்கின்றது. அங்கே நிரந்தரக் கட்டிடம் கட்டுவதற்குரிய வழிவகை செய்ய வேண்டும். ஐ.ஆர்.டீ.பி. திட்டத்தின் மூலமாக கால்நடை வளர்ப்பு குறித்து பிரச்சாரம் செய்கிறோம். இது ஒரு மத்திய அரசின் திட்டமாகும். இந்தத் திட்டத்தின் மூலம் ஆடு வளர்க்கப் பல வழிவகைகளைக் கண்டிருக்கிறார்கள். சின்னசேலம் ஆட்டுப் பண்ணையில் ஆடு வளர்ப்பதற்காகக் கடன் வழங்கப்படும் என்று சொல்லி இருந்தார்கள். ஆனால் அங்கே யாருக்கும் கடன் கொடுக்கப்படவில்லை. அந்த நிதியினை வேறு இடத்திற்கு மாற்றி விட்டார்கள். ஆகவே மீண்டும் பரிசீலனை செய்து அந்தப் பகுதியில் இருக்கக் கூடிய ஏழை எளிய மக்களுக்கும், சிறு விவசாயிகளுக்கும் ஆடு வளர்ப்பதற்காக உதவுகின்ற வகையில் ஆடு வளர்ப்பு விஸ்தரிப்புத் திட்டத்தின் மூலம் கடன் வழங்க வேண்டும். நிலமற்றவர்களுக்கும் கடன் கொடுக்க வேண்டும்.

அடுத்து காய் கறி உற்பத்தியாளர் சங்கங்களை ஏற்படுத்தி இருக்கிறோம். சத்துணவுத் திட்டம் போன்றவற்றிற்காக இந்த காய் கறி உற்பத்தியாளர் சங்கங்களிலே காய் கறிகளை வாங்குகின்ற போது அதிகமான விலை கொடுத்து வாங்க வேண்டி இருக்கின்றது. ஆனால் ஒப்பன் மார்க்கெட்டிலே விலை குறைவாக இருக்கின்றது. காய் கறி உற்பத்தியாளர் சங்கங்களிலே வாங்குகின்றபோது அதிகமான விலை கொடுத்து வாங்கவேண்டி இருப்பதால் அங்கே பல ஊழல்கள் நடக்கின்றன. அந்த ஊழல்களைக் கண்காணிக்கின்ற வகையில் சத்துணவுத் திட்ட மையங்களில் பணியாற்றுகின்ற பொறுப்பாளர்களுக்கும், மற்றவர்களுக்கும் தகுதியான சம்பளத்தைக் கொடுக்க வேண்டும். ஆகவே அவர்களுக்கு உரிய முறையில் வேலை கொடுத்து, அதற்குத் தகுதியான நல்ல சம்பளம் கொடுக்க ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும்.

(முற்பகல் 1-20)

ஊராட்சி ஒன்றியங்களில் குடும்பக் கட்டுப்பாடு திட்டத்தை விஸ்தரித்து கொண்டு வருகிறோம். அதற்காக சத்துணவு மையங்களில் அமைப்பாளராகவும், பொறுப்பாளராகவும், இருப்பவர்களைக் கட்டாயப்படுத்தி நீங்கள் இரண்டு கேஸ்கள் கொண்டு வர வேண்டும் என்று சொல்கிறார்கள்.

(திரு. எஸ். சிவராமன்)

[1984 மார்ச் 23]

இல்லை என்று சொன்னால், பணி நீக்கம் செய்யப்படுவீர்கள் என்று சொல்லி ஒன்றிய ஆணையர்களே, இதிலே இருக்கிற பணியாளர்களை நிர்ப்பந்தம் செய்கிறார்கள். நிர்ப்பந்தம் செய்கின்றபொழுது அவர்கள் வாங்கக் கூடிய சம்பளம் ரூ. 150. குடும்பக் கட்டுப்பாட்டிற்கு வரக் கூடியவர்களுக்கு ஊக்கமாகக் கொடுக்க வேண்டியது ரூ. 200. ரூ. 150 சம்பளம் கொடுக்கிறார்கள், ரூ. 200 ஊக்கமாகக் கொடுக்க வேண்டுமென்றால், அவர்கள் எங்கே செல்வார்கள்? இதனால் சத்துணவுக் கூடத்திலே வேலை செய்யக் கூடியவர்கள், ஊழல் செய்தால் தான் அந்தப் பணத்தைச் சம்பாதிக்க முடியும். ஆகவே, குடும்பக் கட்டுப்பாட்டிற்கு ஆட்களை அழைத்து வர வேண்டுமென்றெல்லாம் சொல்லாமல், அவர்களுக்கு விதிவிலக்கு அளிக்க வேண்டும். அவ்வாறு விதிவிலக்கு அளித்தால் தான் சத்துணவுக் கூடம் நல்ல முறையில் செயல்பட வாய்ப்பாக அமையும்.

அதோடு மட்டுமல்ல, அங்கே இருக்கிற கிராமச் சேவகர்களுக்கு சத்துணவுப் பணியாளர்கள் ஒவ்வொரு மாதமும் ரூ. 20 கொடுக்க வேண்டும். இல்லையென்றால் பணி நீக்கம் செய்வோம் என்று மிரட்டிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அந்த நிலையைப் போக்குவதற்கு வழி வகை காண வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

இன்றைய தினம் வேலூரிலே ஒரு வரவேற்பு இல்லம் இருந்து கொண்டிருக்கிறது. அந்த வரவேற்பு இல்லத்திற்கு வாடகை வேண்டுமென்று சொல்லி, கட்டிடத்தினுடைய சொந்தக்காரர் திரு. பலராம ரெட்டியார் ஒரு மனுவை அமைச்சர் அவர்களிடம் கொடுத்திருக்கிறார்; ரிஜிஸ்தர் தபாலில் கொடுத்திருக்கிறார்; நேரடியாகச் செரல்லியிருக்கிறார். அவருக்கு வாடகைப் பணம் கடந்த 12 மாதமாகக் கொடுக்கப்படவில்லை. ரூ. 10,320 வாடகைப் பணம் பாக்கியிருக்கிறது. அதை உடனடியாகக் கொடுக்க வேண்டும். அதனுடைய நகலை நான் அமைச்சரிடத்திலே கொடுக்க இருக்கிறேன். அதைப் பரிசீலித்து அவர்களுக்கு வாடகைப் பணம் முழுவதும் கொடுக்க வேண்டும்.

உடல் ஊனமுற்றோர், அல்லது வயது வந்தோர்க்கு உதவித் தொகை கொடுக்கின்றோம். உதவித் தொகை கொடுக்கின்ற பொழுது, அந்த தாலுகாவிலே யார், யார் இறந்து விட்டார்களோ, அப்படி இறந்த பிறகுதான் அவர்களுக்குப் பதிலாக, வேறு உடல் ஊனமுற்றோருக்கோ, அல்லது வயதானவர்களுக்கோ பென்ஷன் கொடுக்கிறார்கள். அதை மாற்றி, இறந்தாலும் இறக்கவில்லையென்றாலும், எத்தனை மனுக்கள் கொடுக்கப்படுகின்றனவோ, அந்த மனுக்களைப் பரிசீலனை செய்து, யார், யார் பாதிக்கப்பட்டிருப்பார்கள் என்ற உண்மை நிலையை அறிந்து அவர்களுக்கு உடனடியாக உதவித் தொகை வழங்க

984 மார்ச் 23] (திரு. எஸ். சிவராமன்)

வேண்டும். அந்த எண்ணிக்கையையும் உயர்த்த வேண்டும், தொகையையும் உயர்த்த வேண்டும். அந்த உதவித் தொகையை எதிர்பார்த்து, உதவித் தொகை வரும், வரும் என்று இருப்பவர்கள், உதவித் தொகை வருவதற்குள்ளாக இறந்து விடுகிறார்கள். ஆகவே, அவற்றை உடனடியாகப் பரிசீலனை செய்து, உதவித் தொகையை அதிகரிக்கவேண்டும், எண்ணிக்கையையும் அதிகரிக்க வேண்டும்.

கள்ளக்குறிச்சி தாலுகாவிலே அரசாங்க கால் நடை மருத்துவ மனை இருக்கிறது. ஒரு தாலுகாவில் அரசு மருத்துவ மனை இருக்கிறது என்று சொல்லும்போது, அங்கே தண்ணீர் வசதியில்லை. தண்ணீர் வசதியில்லாத காரணத்தால் அங்கே ஓவர் ஹெட் டாங்க் அமைத்து, ஆம் துறை குழாய்க் கிணறு மூலமாக அதன் தண்ணீரை மேலே ஏற்றி, அங்கே வருகின்ற ஆடுமாடுகளுக்குத் தண்ணீர் வசதி செய்து கொடுக்க வேண்டும். அந்தக் கால் நடை மருத்துவ மனைக்குத் தண்ணீர் வசதி அவசியம் செய்து கொடுக்கப்பட வேண்டும்.

தஞ்சை மாவட்டத்திலே குடந்தை வட்டம், நீலத்தநல்லூர் என்ற இடத்திலே கால்நடைச் சந்தைகள் இருக்கின்றன. மிகப் பெரிய உயர் ரகம் உள்ள மாடுகள் எல்லாம் வந்து கொண்டிருக்கின்றன. ஆகவே, அந்தச் சந்தைக்கு வருகின்ற கால்நடைகளுக்கு மருத்துவ வசதி செய்து கொடுப்பதற்காக அந்தப் பகுதியிலே மருத்துவ மனை உருவாக்கிக் கொடுக்க வேண்டும். அந்தப் பகுதி அமைச்சருடைய சொந்த மாவட்டத்தில் இருக்கிறது. ஆகவே, அவருக்கு நன்றாகத் தெரியும். ஆகவே அதைச் செய்து கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு வாய்ப்பளித்த தலைவருக்கு நன்றி கூறி முடிக்கிறேன்., நன்றி வணக்கம்.

*மாண்புமிகு திருமதி கோபதி சீனிவாசன் : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, சமூக நலத் துறை, கால்நடை பராமரிப்புத் துறை கோரிக்கைகளின் மீது மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் நல்ல பல கருத்துக்களை இங்கே எடுத்து வைத்தார்கள். இந்த இரண்டு துறைகளைப் பொறுத்த வரைக்கும் 16 உறுப்பினர்கள் வெட்டுத் தீர்மானங்களைக் கொடுத்திருக்கிறார்கள். ஒன்பது உறுப்பினர்கள் கால்நடை பராமரிப்புத் துறை பற்றியும், சமூக நலத் துறை பற்றியும் கருத்துக்களைத் தெரிவித்து, நல்ல பல திட்டங்களைப் பராட்டியும், தங்களுடைய தொகுதிகளுக்கு வேண்டிய கோரிக்கைகளைப் பற்றியும் பேசி இருக்கிறார்கள்.

நம்முடைய தமிழக முதல்வர் மாண்புமிகு டாக்டர் புரட்சித் தலைவர் அவர்கள் கால்நடை பராமரிப்புத் துறையைப் பொறுத்த வரைக்கும், சமூக நலத் துறை பொறுத்த வரைக்கும் நல்ல பல திட்டங்களைத் தீட்டி, ஏழை, எளிய மக்கள் முன்னேற்றம் அடைய வேண்டும் ; பொருளாதாரத்திலே நலிவுற்ற மக்கள்

(திருமதி கோமதி சீனிவாசன்)

[1984 மார்ச் 23]

பொருளாதாரத்தைப் பெற வேண்டும் : அவர்கள் நிரந்தரமான வருமானத்தைப் பெற வேண்டும் என்ற அடிப்படையில் செய்து, அதன் வாயிலாக மக்கள் பயனடைந்து கொண்டிருப்பதை மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் நன்றாக அறிவார்கள். அந்த அடிப்படையில் கால்நடை பராமரிப்புத் துறைக்கு 23 கோடியே 97 லட்சத்து 66 ஆயிரம் ரூபாய் ஒதுக்கீடு செய்யப்பட்டு இருக்கிறது. அதைப் போல சமூக நலத் துறைக்கு 68 கோடியே 66 இலட்சத்து 90 ஆயிரம் ரூபாய் நிதி ஒதுக்கீடு செய்யப்பட்டு இருக்கிறது.

இன்றைக்கு சமூக நலத் துறையைப் பொறுத்த வரைக்கும் ஏழை விதவைகள், கணவனால் கைவிடப்பட்டவர்கள், குழந்தைகள் நலன், ஊனமுற்றவர்கள் போன்ற சமுதாயத்தில் யார் புறக்கணிக்கப்படுகிறார்களோ அப்படிப்பட்ட மக்களை எல்லாம் சமுதாயம் ஏற்றுக்கொள்கிற அளவிற்கு செய்ய வேண்டும். அப்படி செய்ய வேண்டுமென்றால் அவர்களுக்கு பொருளாதாரத்தை ஏற்படுத்திக் கொடுத்தால் தான் அவர்கள் சமுதாயத்திற்கு ஏற்றவர்களாக ஆவார்கள். இதை எல்லாம் அடிப்படையாக வைத்துத்தான் நம்முடைய தமிழக முதல்வர் மாண்புமிகு டாக்டர் புரட்சித் தலைவர் அவர்கள் சமூக நலத் துறையின் மூலமாக பல திட்டங்களை வகுத்திருக்கிறார்கள். அதைப் போலத்தான் கால்நடை பராமரிப்புத் துறையிலும் ஏற்படுகிற பலன்கள் ஏழை மக்களுக்குப் போய் சேர வேண்டுமென்ற திட்டமாகத் தான் அதுவும் காணப்படுகிறது. குறிப்பாக ஒரு கறவை மாடு வாங்கி அதை வளர்த்து அவர்கள் பாதுகாக்க வேண்டுமென்றால் அதன் மூலமாக அவர்களுக்கு வருமானம் கிடைக்க வேண்டும். இதை எல்லாம் அடிப்படையாக வைத்துத்தான் ஆடு வளர்த்தல், கால்நடைகள் வளர்த்தல், பன்றி வளர்த்தல், கோழி வளர்த்தல் போன்ற திட்டங்களை வகுத்து அவர்கள் பொருளாதாரத்தில் முன்னேற்றம் அடைய வேண்டுமென்ற நோக்கத்தோடு மாண்புமிகு தமிழக முதல்வர் அவர்கள் சிறப்பான திட்டங்களைக் கொண்டு வந்திருக்கிறார்கள் என்பதை இங்கே முதலில் நான் குறிப்பிட விரும்புகிறேன்.

பேரறிஞர் அண்ணா அவர்கள் ஒரு சிறந்த கருத்தை நமக்கு எல்லாம் சொல்லிச் சென்றிருக்கிறார்கள். “ ஏழையின் சிரிப்பிலே இறைவனை காண வேண்டுமென்று ” ; ஒரு பழமொழியைக் கூடச் சொல்வார்கள், உண்டி கொடுத்தோர், உயிர் கொடுத்தோர் என்று ; அதைப் போல மகாகவி பாரதியார் அவர்கள் சொன்னார்கள், “ தனி ஒருவனுக்கு உணவில்லையெனில் இந்த ஐகத்தினை அழித்திடுவோம் ” என்று ; இப்படி இதை எல்லாம் வரிசைப்படுத்திப் பார்க்கிற போது ஒரு மனிதனுக்கு உணவு கொடுப்பது அந்த உணவு அவனுக்கு உடல் நலத்தை வளர்ப்பதற்கும், தேக ஆரோக்கியத்தை வளர்ப்பதற்கும், சிந்தனைச் சக்தியை வளர்ப்பதற்கும், ஆத்ம சக்தியை வளர்ப்பதற்கும், அறிவுத் திறமையை வளர்ப்பதற்கும் பயன்பட வேண்டும். அந்த அடிப்

1984 மார்ச் 23] (திருமதி கோமதி சீனிவாசன்)

படையில் கொண்டு வரப்பட்டது நம்முடைய தமிழக முதல்வர் டாக்டர் புரட்சித் தலைவர் அவர்களுடைய மிகச் சிறப்பான சத்துணவுத் திட்டம். இந்தத் திட்டம் மிகவும் பயனுள்ள திட்டமாக இன்றைய தினம் இருந்து கொண்டிருக்கிறது.

(பிற்பகல் 1-30)

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : பேரவையின் முன் அனுமதியுடன் அவையின் அலுவல் நேரம் நீட்டிக்கப்படுகிறது.

மாண்புமிகு திருமதி கோமதி சீனிவாசன் : தலைவர் அவர்களே, அந்த அடிப்படையில் தான் இன்று அந்தச் சத்துணவுத் திட்டத்தின் மூலமாக, சமூக நலத் துறை மூலமாக, 2 வயதில் இருந்து 4 வயது வரைக்கும் உள்ள 23 லட்சம் குழந்தைகள் இன்றைக்குச் சத்துணவு பெற்றுக்கொண்டு வருகிறார்கள். இங்கே கூட மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் பேசினார்கள்? சத்துணவை மட்டும் தான் இவர்கள் பெறுகிறார்களா, கல்னியும் கற்கிறார்களா என்று. இந்தத் திட்டத்தின் மூலம் அவர்கள் எந்த வகையில் வளர்ச்சி அடைந்து இருக்கிறார்கள் என்பதை நாம் கணம் சிந்தித்துப் பார்க்க வேண்டும். கிராமங்களில் முன்பு குழந்தைகள் காணப்பட்ட குழந்தைகளைச் சிந்தித்துப் பார்க்க வேண்டும். இப்போது அந்தக் குழந்தைகள் இந்தச் சத்துணவுத் திட்டத்தின் மூலம் உணவைப் பெற்ற பிறகு எப்படி வளர்ச்சி அடைந்து இருக்கிறார்கள் என்பதைச் சிந்தித்துப் பார்க்க வேண்டும். இந்த இரண்டையும் சிந்தித்துப் பார்த்தால், நிச்சயமாக தமிழக முதல்வர் டாக்டர் புரட்சித் தலைவர் அவர்கள் கொண்டு வந்த இந்தத் திட்டம் மிகச் சிறப்பான திட்டம் என்று நீங்கள் நிச்சயமாகச் சொல்வீர்கள் என்று கருதுகிறேன்.

இது சத்துணவுத் திட்டம் மட்டுமல்ல, அறிவுக்கு வழிகாட்டும் திட்டமாகவும் இருக்கிறது. இவ்வசக் கல்வி கொடுக்கும் திட்டமாகவும் இருக்கிறது. உடல் நலனைப் பாதுகாப்பதற்கும், சுகாதார வசதியைச் செய்து கொடுப்பதற்கும், மற்றும் பல வகைகளிலும் அவர்களுக்கு இந்தச் சத்துணவுத் திட்டத்தின் மூலம் வளர்ச்சியையும், அறிவையும், திறமையையும் கொடுக்கின்ற அளவிற்கு இந்தத் திட்டம் பயன்படுகிறது என்பதை இங்கே நான் குறிப்பிடக் கடமைப்பட்டு இருக்கிறேன்.

இங்கே நமது அருமை சகோதரி மாண்புமிகு உறுப்பினர் திருமதி ராசாம்பாள் அவர்கள் பேசுகிறபோது சமூக நல விரிவாக்க அலுவலர்களின் பணிகள் சரியான முறையில் அமைக்கப்படவில்லை என்று சொன்னார்கள். அவர்களுடைய பணி என்ன என்று தெரியவில்லை என்று சொன்னார்கள். ஊராட்சி ஒன்றிய நிலையில் சமூக நலத் துறையால் நிறைவேற்றப்படும் எல்லாத் திட்டங்களையும் அவர்கள் மேற்பார்வையிட்டு வருகிறார்கள். அதைப் போலவே, ஒன்றிய ஆணையாளர்களிடம் ஒப்படைக்கப்பட்டு இருக்கின்ற மதிய உணவு மையங்களை அவர்கள் பார்வை

(திருமதி சோமதி சீனிவாசன்)

[1984 மார்ச் 23]

யிருகிறார்கள். இதைத் தவிர சிறு சேமிப்பு, குடும்பக் கட்டுப்பாடு என்று ஒன்றிய ஆணையாளரால் தரப்படும் இதர பணிகளையும் அந்த விரிவாக்க அலுவலர்கள் செய்து வருகிறார்கள் என்று தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

இன்னொரு கருத்தைக்கூட அவர்கள் குறிப்பிட்டார்கள். இந்தச் சத்துணவு மையங்கள் எல்லாம் ஆதித் திராவிடர்களுக்குக் கொடுத்தால் குழந்தைகள் அதிகம் வாழும் பகுதிகளில் அமைத்துக் கொடுத்தால் சிறப்பாக இருக்கும் என்று குறிப்பிட்டார்கள். நமது முதலமைச்சர் டாக்டர் புரட்சித் தலைவரவர்களால் கொண்டு வரப்பட்ட இந்தச் சத்துணவுத் திட்டம் ஆதி திராவிட மக்களுக்கு மட்டுமல்ல, எல்லா மக்களுக்கும், ஜாதி மத வேறுபாடின்றி எல்லாக் குழந்தைகளுக்கும் பொருந்தும் வகையில் இருக்கிறது. எல்லாக் குழந்தைகளுக்கும் நல்ல முறையில் வளர்ச்சி அடைய வேண்டும் என்ற அளவில்தான் இந்தத் திட்டம் கொண்டு வரப்பட்டு இருக்கிறது. அந்த அடிப்படையில் அவர்கள் ஒரு குழந்தைகள் நல மையத்தை அமைக்க வேண்டும் என்று கூடக் கேட்டார்கள். ஒரு குழந்தைகள் நல மையத்தை அமைக்க வேண்டுமானால் அங்கே 75 குழந்தைகளுக்கு மேல் இருக்க வேண்டும். 75 குழந்தைகளுக்கு மேல் இருந்தால் கண்டிப்பாக அந்த இடத்தில் சத்துணவுக் கூடம் அமைக்கப்படும் என்பதை இங்கே மாண்புமிகு உறுப்பினர் சகோதரி இராசாம்பாள் அவர்களுக்கு நான் குறிப்பிட்டுக் கூறக் கடமைப்பட்டு இருக்கிறேன்.

சமூக நல வாரியத்தைப் பற்றி அருமை சகோதரி அவர்கள் இங்கே குறிப்பிட்டார்கள். சமூக நல வாரியம் மூன்று ஆண்டுகளுக்கு ஒரு முறை திருத்தி அமைக்கப்படுகிறது. மாநில அரசும் மத்திய அரசும் சேர்ந்துதான் இந்த வாரியத்தை திருத்தி அமைத்து வருகின்றன. இந்த வாரியத்தை திருத்தி அமைக்கும் கருத்து இந்த இரு அரசுகளின் தொடர்பில் இருந்து வருகிறது. விரைவில் திருத்தி அமைக்கப்படும் என்பதை அவர்களுக்குத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

பால்வாடிகளில் பணிபுரியும் அமைப்பாளர்கள் சம்பளத்தைப் பற்றி இங்கே சொன்னார்கள். அவர்களுடைய சம்பளத்தை உயர்த்திக் கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொண்டார்கள். உங்களுக்கு நன்றாகத் தெரியும் என்று நினைக்கிறேன். முன்னால் அமைப்பாளர்கள் எவ்வளவு சம்பளம் வாங்கிக் கொண்டிருந்தார்கள், இப்போது எவ்வளவு வாங்கிக் கொண்டிருக்கிறார்கள் என்பது அவர்களுக்குத் தெரிந்திருக்கும். மாண்புமிகு புரட்சித் தலைவர் அவர்கள் ஆட்சிக்கு வருவதற்கு முன்னால் அவர்கள் 90 ரூபாய் தான் சம்பளம் வாங்கிக் கொண்டிருந்தார்கள். அதை மாற்றி அமைக்க வேண்டுமென்ற எண்ணத்தில் தான் இப்போது அவர்களுக்கு மாண்புமிகு புரட்சித் தலைவர் அவர்கள் 175 ரூபாய் சம்பளம் வழங்க வேண்டுமென்று ஆணையிட்டு, அதை அவர்கள் பெற்றுக்கொண்டிருக்கிறார்கள். அவர்கள் முழு நேர ஊழியர்

1984 மார்ச் 23] (திருமதி கோமதி சீனிவாசன்)

களாக இன்னும் ஆக்கப்படவில்லை. அப்படி இருந்தாலும் 175 ரூபாய் அவர்களுக்கு மாதச் சம்பளம் இப்போது வழங்கப்பட்டு வருகிறது என்பதைக் குறிப்பிட கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

ஆயாக்கள் 30 ரூபாய் தான் முன்னால் சம்பளம் பெற்றுக் கொண்டிருந்தார்கள். இப்போது அவர்கள் 60 ரூபாய் பெறுகிறார்கள். நீங்கள் ஒரே சமயத்தில் எல்லாவற்றையும் செய்ய வேண்டுமென்று நினைத்தால் அது என்றைக்கும் செய்ய முடியாத ஒன்று. கொஞ்சம், கொஞ்சமாக, இருக்கின்ற நிதி வசதிக்கு ஏற்பத்தான் செய்ய முடியும். அந்த அடிப்படையில்தான் செய்ய முடியும் என்பதில் நீங்கள் நம்பிக்கை வைக்க வேண்டும்.

அதைப் போன்று இன்னொரு கருத்தையும் சொன்னார்கள். கால்நடை மருந்துகள் வாங்குவதில் தரமான, நல்ல மருந்துகளை வாங்க வேண்டுமென்று சொன்னார்கள். “பர்ச்சேசிங் கமிட்டி” என்று வல்லுநர் குழு ஒன்று இருக்கிறது. அந்தக் குழுவின் பரிந்துரையின் பேரில்தான் தரமான மருந்துகள் வாங்கப்படுகின்றன. தரக்குறைவான மருந்துகள் இது வரையில் வருங்கப் படவில்லை, இனிமேலும் வாங்க மாட்டார்கள் என்று அவர்களுக்குத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

கால்நடை மருத்துவர்களுக்கு சம்பள விகிதத்தை மாற்றி அமைக்க வேண்டுமென்று குறிப்பிட்டார்கள். 5 ஆண்டுகளுக்கு ஒரு முறை ஊதியக் குழு அமைக்கப்பட்டு, அந்தக் குழுவின் பரிந்துரையின் பேரில் தான் அரசு அலுவலர்களுடைய சம்பள விகிதத்தை நிர்ணயிக்க முடியும். ஊதியக் குழு நிர்ணயிக்கும் சம்பளத்தை எல்லோருக்கும் அரசு வழங்கும்.

அடுத்து நமது அருமை சகோதரர் டாக்டர் கே. பி. இராமலிங்கம் அவர்கள் ஒரு கருத்தைத் தெரிவித்தார்கள். கால்நடை பராமரிப்புக்கு என்று செயலகத்தில் ஒரு செயலர் நியமிக்கப்பட வேண்டுமென்று கூறினார்கள். வேலைப் பளுவைக் கணக்கிட்டு, நிதி வசதியையும் பார்த்து தலைமைச் செயலகத்தில் துறைகள் பிரிக்கப்படுகின்றன. சம்பந்தத்தில் கூட சில துறைகள் பிரித்து அமைக்கப்பட்டன என்பதை மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் அறிவார்கள் என்று கருதுகிறேன்.

அடுத்து, மாண்புமிகு முதல்வர் டாக்டர் புரட்சித் தலைவர் அவர்களால் தொடங்கப்பட்ட சத்துணவுத் திட்டத்தில் எவ்வளவு கட்டிடங்கள் இருக்கின்றன என்பது பற்றி கேட்டார்கள். அந்த விவரங்களைத் தர நான் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். கிராமப் புறங்களில் உள்ள மையங்கள் மொத்தம் 22,928. அவற்றில் அரசுக் கட்டிடம் 4,325, உள்ளாட்சித் துறைக் கட்டிடம் 2,936, வாடகை இல்லாத கட்டிடம் 4,612, வாடகைக் கட்டிடம் 5,980. தற்காலிகக் கொட்டகைகள் 5,075. அதைப்போன்று நகர்ப்புற மையங்கள் 4,931. அவற்றில் உள்ளாட்சித் துறைக் கட்டிடம் 4,536. தற்காலிகக் கொட்டகைகள் 395.

(திருமதி கோமதி சீனிவாசன்)

[1984 மார்ச் 23]

(பிற்பகல் 1-40)

இந்தச் சத்துணவுத் திட்டத்தை நமது அன்னை தெரசா அம்மையார் அவர்கள் பாராட்டியிருக்கிறார்கள். இந்தத் திட்டத்தை நாடு முழுவதும் கொண்டுவரவேண்டுமென்று கூட அவர்கள் சொல்லியிருக்கிறார்கள். அதைப்போல காஷ்மீர் முதல்வர் டாக்டர் பருக் அப்துல்லா அவர்களும் இந்தத் திட்டத்தைப் பாராட்டியிருக்கிறார்கள். இந்திய ராணுவத் தளபதி ஜெனரல் ஏ. எஸ். வைத்தியா மற்றும் பல மாநில முதலமைச்சர்களும், மற்றும் பல்வேறு தலைவர்களும் இந்த திட்டத்தை வெகுவாகப் பாராட்டி இருக்கிறார்கள். ஜெனரல் வைத்தியா அவர்கள் தமிழக முதல்வர் டாக்டர் புரட்சித் தலைவர் அவர்களுக்கு ஒரு நல்ல பாராட்டுக் கடிதத்தைக் கூட எழுதியிருக்கிறார்கள் என்பதை நான் குறிப்பிட விரும்புகிறேன்.

(மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் தலைமை)

அடுத்து, கோமாரி நோயைப் பற்றி இங்கே குறிப்பிட்டார்கள். இப்போது கோமாரி நோய் அதிகமாக இருக்கிறது. எல்லா மாவட்டங்களிலும் கோமாரி நோய் வந்து அதிகமான மாடுகள் இறக்கின்றன என்பதைப் பற்றியெல்லாம் இங்கே தெரிவித்தார்கள். மழைக்காலத்திலும், கோடைக்காலத்திலும், காற்றாலும் வருகின்ற நோய் இது என்று இங்கே மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் தெரிவித்தார்கள். இந்த நோய் எப்படி ஏற்படுகின்றது என்று நாம் பார்க்கின்றபோது, ஒரு வகையான வைரஸ் கிருமியால் ஏற்படுகிறது என்பது தெரியவருகிறது. இந்தக் கிருமியில் சுமார் 65 இனங்கள் இருப்பதாகக் கண்டு பிடிக்கப்பட்டிருக்கிறது. அவைகளில் முக்கியமானவை ஓ.ஏ.சி., ஏ.சி.யா-1 போன்ற நான்கு இனங்களாகும். கோமாரி நோய் ஒரு மாட்டிற்கு வந்திருக்கின்றது என்றால், அதனுடைய அறிகுறிகள் எப்படி இருக்கும் என்றால், அதனுடைய நாக்கு, உதடு, கால்பு, மடிகள் இவைகளில் கொப்பளங்கள் ஏற்படும். வாயிலிருந்து எச்சில் வடிந்துகொண்டேயிருக்கும். கால்களில் கொப்பளங்கள் ஏற்பட்டு, சிவந்த புண் ஏற்படும். தீவனம் சரியாக சாப்பிடாது. கால்கள் நொண்டும். அவற்றிற்கு அதிக காய்ச்சல் இருக்கும். அந்தக் கால்நடையினுடைய கண்கள் இந்த நோயினால் அதிக மர்க இறப்பதற்கு வாய்ப்புள்ளது. இந்தக் கிருமியிலிருந்து முக்கியமாக இந்த நோய் வராமல் பாதுகாக்க வேண்டுமென்றால், அதற்கு தடுப்பு ஊசி போடவேண்டும். நோய் வருவதற்கு முன்பே பாலிவேனின் ஊசி போட வேண்டும். இந்தத் தடுப்பு ஊசி வருடத்திற்கு இரண்டு முறை போடவேண்டும். ஆறு மாதத்திற்கு ஒரு முறை என்று இரண்டு முறை ஆண்டொன்றுக்குப் போட வேண்டும். 1982-ம் ஆண்டுக் கணக்குப்படி, தமிழகத்தில் 2,47,06,192 கால்நடைகள் இருந்தன. எல்லாக் கால்நடைகளுக்கும் மேற்கூறியவாறு நாம் ஆண்டுக்கு இரண்டு முறை தடுப்பு ஊசி போட வேண்டும்.

1984 மார்ச் 23] (திருமதி கோமதி சீனிவாசன்)

என்றால், அதற்கு ரூ. 18 கோடி செலவாகும். அதைக்கூடச் சொன்னார்கள். மாண்புமிகு உறுப்பினர் திருவேங்கடம் அவர்கள் சொன்னார்கள்—இந்தக் கோமாரி நோய்க்கு தடுப்பு ஊசியை இலவசமாகப் போடவேண்டுமென்று கேட்டார்கள். குறுநில விவசாயி, சிறு விவசாயி, வேளாண்மைத் தொழிலாளர்களுக்கு மட்டும் மானிய விலையில் கொடுத்து, வசதி படைத்தவர்களுக்கு முழு விலையில் கொடுக்கவேண்டுமென்றும் சொன்னார்கள். இலவசமாகக் கொடுப்பதற்கு ஏற்பாடு செய்யவேண்டுமென்றால், தமிழகத்தில், இந்தத் தடுப்பு ஊசிமருந்தை உற்பத்தி செய்யமுடியவில்லை. அதற்கு வேண்டிய நிதியும் இல்லை. உற்பத்தி செய்ய வேண்டுமென்றால், நிதி வேண்டும். ஆகவே அதை ஆராய்ந்து பார்த்து, அதற்குத் தேவையான இடத்தையும் பார்த்து, இந்தத் தடுப்பு ஊசி மருந்தை இங்கே உற்பத்தி செய்வதற்கு இங்கு வழிவகைகள் இருக்கின்றனவா என்று பார்த்துத்தான், அதையெல்லாம் நாம் செய்யமுடியும். இதையெல்லாம் பார்க்கிறபோது, குறுநில விவசாயி, சிறு விவசாயி, வேளாண்மைத் தொழிலாளர்கள் போன்றவர்களுக்கு இந்தத் தடுப்பு ஊசி மருந்தை பாதி விலையில் கொடுக்கப்படும். அந்தப் பாதி விலையும், மாநில அரசும், மத்திய அரசும் பகிர்ந்து கொள்ளும் அளவில் இந்தத் தடுப்பு ஊசி மருந்து கொடுக்கப்படுகிறது என்பதை இங்கே நான் குறிப்பிட விரும்புகிறேன். இப்போது வட ஆர்க்காட்டில் கூட இந்த நோய் அதிகமாகப் பரவி இருக்கின்றது. அதற்குத் தடுப்பு ஊசி போட்டீர்களா என்று மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் கேட்டார்கள். 36 ஆயிரம் ரூபாய்க்கு அரசு அனுமதி வாங்கி இப்போது தடுப்பு ஊசி போடும் பணிகள் நடந்து கொண்டிருக்கின்றன. வட ஆர்க்காட்டில் நடந்து கொண்டிருக்கின்றது.

அதைப்போல் இன்னும் இந்த கோமாரி நோய் வராமல் தடுப்பதற்கு ஒரு திட்டம் வகுக்கப்பட்டிருக்கிறது. 1983-84 முதல், 1989-90-க்குள் நிலகிரி, கோயம்புத்தூர், பெரியார், மதுரை, திருநெல்வேலி, ராமநாதபுரம், கன்னியாகுமரி, புதுக்கோட்டை, தஞ்சாவூர் மற்றும் திருச்சி, ஆகிய மாவட்டங்களைக் கோமாரி நோயற்ற மண்டலங்களாக மாற்றும் பொருட்டு, திட்டம் ஒன்று தீட்டப்பட்டுள்ளது. இதற்காக செலவாகும் தொகை 2 ஆயிரம் லட்சத்தில், தேசிய பால் பண்ணை வாரியம் 1,800.36 லட்சமும், இம்மாநில அரசு 199.64 லட்சமும் பகிர்ந்து கொள்ளும். இந்தத் திட்டத்தின் மூலமாக ஆண்டு ஒன்றுக்கு 34 லட்சம் பெறுமானமுள்ள கால் நடைகள் இறப்பிலிருந்து காப்பாற்றப்படும் என்பதை நான் குறிப்பிடக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

மேலும் கிராமப்புறங்களில் உள்ள மக்களுக்கு வேலை வாய்ப்பு அளித்து அரசின் கொள்கையான வீட்டுக்கு ஒருவருக்கு வேலை என்ற திட்டத்தில் இந்தத் திட்டமும் செயல்படுத்தப்படும் என்பதை இங்கே நான் குறிப்பிடக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

(திருமதி கோமதி சீனிவாசன்) [1984 மார்ச் 23]

அதைப்போலவே இந்த மருத்துவமனைகள், மருந்தகங்கள் இவைகளிலே எல்லாம் மருந்துகள் போதுமான அளவிற்கு கொடுக்கப்பட்டவில்லை என்பதைப் பற்றி மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் எல்லாம் தெரிவித்தார்கள். பிரதம மருத்துவமனைகளுக்கு ஆண்டு ஒன்றுக்கு 40 ஆயிரம் ரூபாய் வரையிலும் மருந்துகள் கொடுக்கப்படுகின்றன. கால் நடை மருத்துவமனைகளுக்கு 25 ஆயிரம் ரூபாய் வரையில் மருந்துகள் கொடுக்கப்படுகின்றன. கால் நடை மருந்தகத்திற்கு 20 ஆயிரம் ரூபாய் மதிப்புள்ள மருந்துகள் கொடுக்கப்படுகிறது. நடமாடும் கால்நடை மருந்தகங்களுக்கு 10 ஆயிரம் ரூபாய் மருந்துகள் கொடுக்கப்படுகிறது. கிளை நிலையத்திற்கு 2 ஆயிரம் ரூபாய் வரையில் மருந்துகள் கொடுக்கப்படுகிறது. இதிலே உள்ள வேறுபாட்டை நாம் பார்க்கின்றபோது மற்ற மாநிலங்களுக்கும், நம்முடைய தமிழகத்திற்கும் உள்ள வித்தியாசங்களைப் பார்க்கின்றபோது, மருத்துவமனைக்கு தமிழ்நாட்டில் 25 ஆயிரம் ரூபாய் அளவிற்கு மருந்துகள் கொடுக்கப்படுகிறது. கேரளாவில் 12 ஆயிரம் ரூபாய் அளவிற்கு மருந்துகள் கொடுக்கப்படுகிறது. ஆந்திராவில் 9 ஆயிரம் ரூபாய் அளவிற்கு மருந்துகள் கொடுக்கப்படுகிறது.

அதைப்போலவே மருந்தகங்களுக்கு எவ்வளவு ரூபாய் மதிப்புள்ள மருந்துகள் கொடுக்கிறார்கள் என்றால், தமிழ்நாட்டில் 20 ஆயிரம் ரூபாய் அளவிற்கு மருந்துகள் கொடுக்கப்படுகிறது. ஆந்திராவிலே 4,500 ரூபாய் மதிப்புள்ள மருந்துகள் கொடுக்கிறார்கள். நடமாடும் மருந்தகங்களுக்கு எவ்வளவு மதிப்புள்ள மருந்துகள் என்றால், தமிழ்நாட்டிலே 10 ஆயிரம் ரூபாய் மதிப்புள்ள மருந்துகள் கொடுக்கப்படுகின்றன. கேரளாவிலே 8 ஆயிரம் ரூபாய் மதிப்புள்ள மருந்துகள் கொடுக்கப்படுகிறது. ஆந்திராவிலே 4,500 ரூபாய் மதிப்புள்ள மருந்துகளைக் கொடுக்கிறார்கள். இதிலேயிருந்து பார்க்கிறபோது இந்தியாவில் மற்ற மாநிலங்களை விட தமிழகத்தில்தான் மருத்துவமனைகளிலே, மருந்தகங்களிலே, நடமாடும் கால்நடை மருந்தகங்களிலே, கிளை நிலையங்களிலே அதிகமாக மருந்துகளைக் கொடுத்து கால்நடைகளுக்கு பாதுகாப்பைத் தருகின்றார்கள். என்பதை நான் இங்கே குறிப்பிட விரும்புகிறேன்.

அதைப்போலவே கால்நடைப் பண்ணைகளைப் பற்றி பல உறுப்பினர்கள் குறிப்பிட்டார்கள். இப்போது- 9 பண்ணைகள் இருக்கின்றன. இன்னும் பண்ணைகளை அமைக்க வேண்டும் என்பதைப் பற்றி எல்லாம் குறிப்பிட்டார்கள். பண்ணைகளை அமைக்க வேண்டும் என்றால், அதற்கு ஆயிரம் ஏக்கர் நிலம் வேண்டும். நல்ல தண்ணீர் வசதி வேண்டும். நல்ல போக்கு வரத்து வசதிகள் வேண்டும். தகவல் தொடர்பு மிகவும் அவசியம். அதோடு மட்டுமல்லாமல், ஒவ்வொரு பண்ணையிலும், கால்நடைகளின் பிரிவு, தீவிர நோய்ப் புலனாய்வு பிரிவு, உரை விந்து வங்கி, பயிற்சி மையம், பெரும் மருத்துவமனை, தீவன

1984 மார்ச் 23] [திருமதி கோமதி சீனிவாசன்]

உற்பத்திப் பிரிவு, சாண எரிவாயு ஆலை ஆகியவைகள் இருக்க வேண்டும். அதோடு மட்டுமல்லாமல் ஒரு பண்ணை ஆரம்பிக்க வேண்டும் என்றால், அரசுக்கும் செலவு அதிகமாகக் காணப்படுவதால், நிதி நிலையைப் பார்த்து, ஆராய்ந்து அதற்கு ஏற்றவாறு செய்ய வேண்டிய சூழ்நிலையில் இன்றைக்கு அரசு இருந்து கொண்டிருக்கிறது என்பதை நான் இங்கே குறிப்பிட விரும்புகிறேன்.

(பிற்பகல் 1-50)

மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. சிவராமன் அவர்கள் தீவன உற்பத்தியைப் பற்றிக் குறிப்பிட்டார்கள். தீவன உற்பத்தியை அதிகப்படுத்த வேண்டும். கால்நடைகளுக்கு தீவன உற்பத்தி மூலமாக இன விருத்தியை அதிகமாகச் செய்ய வேண்டும் என்பதைப் பற்றியெல்லாம் அவர்கள் குறிப்பிட்டார்கள். ஆகவே தான் தீவன விதை உற்பத்தி திட்டம் என்ற ஒரு திட்டத்தை இயற்றி, அதன் மூலமாக கால்நடை பராமரிப்புத் துறை தீவன உற்பத்தியை பெருக்கிக் கொண்டிருக்கிறது.

நடப்பு ஆண்டில் 40 லட்சம் புல் துணுக்குகளையும், 15 டன் தீவன விதைகளையும் உற்பத்தி செய்து, விநியோகித்திருக்கிறோம். ஹெக்டர் மற்றும் மாதவரத்தில் உள்ள பண்ணைகளில் 4.07 லட்சம் ரூபாய் செலவில் மேலும் தீவன உற்பத்தியை அதிகரிப்பதற்கு திட்டமிடப்பட்டுள்ளது. ஈச்சங்கோட்டைப் பண்ணையில் புல் கரணைகள் மற்றும் தீவன விதைகளையும், உற்பத்தி செய்வதற்காக 2.93 லட்சம் ரூபாய் ஒதுக்கீடு செய்யப்பட்டு, நடப்பு ஆண்டில் 11 லட்சம் புல் கரணைகள் விநியோகிக்கப்பட்டுள்ளன.

மேலும் புல் துணுக்குகள், பசும் தீவன தழை தரும் மரம் செடிகள் தண்டுகள் புல்வெட்டும் கருவி வழங்குவதற்கும், மற்றும் பராமரிப்பு ஆகியவற்றிற்கும் மானியங்கள் வழங்கப்பட்டுள்ளன. அதேபோல ஓரத்தநாடு கால்நடைப் பண்ணையில் தீவன உற்பத்தியை பெருக்க 3.86 லட்சம் ரூபாய் ஒதுக்கீடு செய்யப்பட்டுள்ளது என்பதை நான் குறிப்பிட விரும்புகிறேன்.

ஆடு வளர்ப்பைப் பற்றியும் இங்கே கூறினார்கள். ஆடு வளர்ப்பு மிகவும் சிறப்பாக செய்ய வேண்டும். கடந்த ஆண்டு மானிய கோரிக்கையின் மீது பேசுகிறபோது நான் குறிப்பிட்டேன். ஆடு வளர்ப்பில் இந்தியாவிலே மிகவும் சிறப்பாக தமிழகம் தான் செய்திருக்கிறது. அதை உலக வங்கி, மத்திய நிபுணர் குழு கூட பாராட்டியிருக்கிறது என்பதைக் கூட நான் இந்த சட்டசபையிலே கூறியிருக்கிறேன். அந்த அடிப்படையில் தான் இன்றைக்கு சிறப்பு மத்திய உதவித் திட்டம் என்று ஒரு திட்டம் ஏற்படுத்தியிருக்கிறோம்.

[திருமதி கோமதி சீனிவாசன்] [1984 மார்ச் 23]

இந்தத் திட்டத்தின் கீழ் ஆடு வளர்ப்பு மற்றும் சீரான கறவை மாடுகள் பராமரிப்பு மூலம் ஆதிதிராவிட மக்கள் மேம்பாடு அடையும் பொருட்டு ரூ. 50.28 லட்சம் செலவில் திட்டம் செயல்பட அனுமதி வழங்கப்பட்டுள்ளது. இத்திட்டம் தஞ்சாவூர், திருச்சி, செங்கல்பட்டு, மற்றும் தென் ஆற்காடு மாவட்டங்களில் செயல்படுத்தப்பட இருக்கின்றது. பயனடையும் ஒவ்வொருவரும் 20 பெட்டை செம்மறியாடுகளும், ஒரு கிடா ஆடும் கொண்ட ஒரு அலகு அமைக்க வேண்டும். இதற்கு தேவைப்படும் மூலதனம் ரூ. 4,000. இதில் பாதி வங்கிக் கடனாகவும் பாதி அரசு மான்யமாகவும் வழங்கப்படும். பயனடையும் ஆதி திராவிடர்களில் 50 சதவீதம் ஆண்கள். 50 சதவீதம் பெண்கள். இந்தத் திட்டத்தின் மூலமாகத்தான் ஆண்களையும் பெண்களையும் சரிசமமாக வைத்து நடவடிக்கைகளை இன்றைக்கு தமிழக அரசு எடுத்திருக்கிறது என்பதை இங்கே நான் குறிப்பிடக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

ஊனம் உற்றோர்களைப்பற்றிக் குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். ஊனம் உற்றோர்களுக்கு பல வசதிகளை செய்து கொடுக்க வேண்டும். இன்னும் பல திட்டங்களைப் பற்றி அவர்கள் குறிப்பிட்ட இந்த 3 சதவீத ஒதுக்கீடு பற்றியும் குறிப்பிட்டு அவர்களுக்கு அதை செய்து கொடுக்க வேண்டும் என்பதைப் பற்றியெல்லாம் இங்கே குறிப்பிட்டார்கள். நான் இங்கே ஒரு கருத்தை குறிப்பிட்டலாம் என்று நினைக்கிறேன்.

1977-க்கு முன்பு திராவிட முன்னேற்றக் கழக ஆட்சியில் ஊனம் உற்றோர்களுக்காக என்னென்ன செய்திருக்கிறார்கள் என்று நாம் பார்க்கப்போனால், அப்போது நிதி ஒதுக்கீடு 1 லட்சம் ரூபாய்தான். ஊனம் உற்றோர்களுக்கு 1 லட்சம் ரூபாய் ஒதுக்கியதில், கருவிகள் என்னென்ன கொடுத்தார்கள் என்று பார்த்தால், 3 சக்கர வண்டிகள், மற்றும் காதுகேட்கும் கருவிகள் வழங்குதல், மற்றும் முட்டுக்காடு தொழிற் பயிற்சி நிலையம் மூலம் தொழிற் பயிற்சி அளித்தல்.

ஆனால் தமிழக முதல்வர்கள் டாக்டர் புரட்சித் தலைவர் அவர்கள் பதவி ஏற்றதற்குப் பிறகு இந்த ஊனம் உற்றோர்களுக்காக எவ்வளவு திட்டங்களை தீட்டியிருக்கிறார்கள் என்று நாம் பார்க்கிறபோது, உண்மையிலேயே ஆச்சரியப்படுகின்ற அளவுக்குத்தான் அவர்கள் அந்தப் பயன்களை அடைந்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். 1977-க்கு முன்பு அப்போது 1 லட்சம் ரூபாய்தான் ஒதுக்கீடு செய்தார்கள். இன்றைக்கு எவ்வளவு ஒதுக்கீடு செய்திருக்கிறார்கள் என்று பார்த்தால், 129 லட்சம். ஒரு கோடியே 29 லட்சம் ரூபாய் ஒதுக்கீடு செய்து, ஊனம் உற்ற அந்த சகோதரர்களை நமது தமிழக முதல்வர் டாக்டர் புரட்சித் தலைவர் அவர்கள் பாதுகாத்து அவர்களுக்கு எல்லா நலன்களையும் கொடுக்க வேண்டும் என்ற அடிப்படையில் மறு

1984 மார்ச் 23] [திருமதி கோமதி சீனிவாசன்]

வாழ்வு கொடுத்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அந்த திட்டங்களைப்பற்றிக் குறிப்பிடலாம் என நினைக்கிறேன். ஊனம் தடுப்பு நடவடிக்கைகள், மறுவாழ்வு அளிப்பதற்கான சிறப்புப் பள்ளிகள் நிறுவுதல், சுயவேலை வாய்ப்பு நிதி உதவி, கல்வி உதவித் தொகை வழங்குதல் ஆகியவை. மேலும் 6 சிறப்புப் பள்ளிகளும், 7 பயிற்சி நிலையங்களும் புதிதாக ஆரம்பிக்கப்பட்டன. 1-வது வகுப்பு முதல் 8-வது வகுப்பு வரை கல்வி உதவித் தொகை வழங்கும் திட்டம் அமல்படுத்தப்பட்டது. செயற்கை அவயம் பொருத்தும் துணை நிலையங்கள் இரண்டு புதிதாக ஆரம்பிக்கப்பட்டுள்ளன. காது கேட்கும் தன்மையை சோதிக்க மருத்துவ நிலையங்கள் மூன்று புதிதாக துவக்கப்பட்டிருக்கின்றன. இதுதவிர 5 மண்டல் மறுவாழ்வு நிலையங்கள் நிறுவப்பட்டுள்ளன. பயிற்சி பெற்ற உடல் ஊனமுற்றோரை அரசு உதவித் தொகையுடன் தொழில் பழகுனராக அதாவது அப்ரண்டிஸ் ஆக நியமித்து அவர்களுக்கு மாதம் 150 ரூபாய் கொடுத்தபிறகு அந்த நிறுவனத்தில் பணியில் அமர்த்தும் திட்டம் அமல்படுத்தப்பட்டது. படித்த கண்பார்வையற்றோர் வேலைவாய்ப்பு அலுவலகத்தில் பெயர்களைப் பதிவு செய்து 3 ஆண்டுகளுக்கு வேலை கிடைக்காமல் இருப்பவர்களுக்கு மாதம் ரூ. 50 உதவிப் பணம் வழங்கும் திட்டம் கொண்டுவரப்பட்டுள்ளது. அதைக்கூட தளர்த்தலாமா என்று அரசு ஆராய்ந்து கொண்டிருக்கிறது. அவர்கள் இப்போது தேர்ச்சி பெற்றிருக்க வேண்டும். இப்போது போட்டு இருக்கிற திட்டம். 8 ஆம் வகுப்பு படித்திருந்தால் போதும் வேலைவாய்ப்பு அலுவலகத்தில் பதிவு செய்து ஒரு ஆண்டு இருந்தால் போதும் அவர்களுக்கு 50 ரூபாய் கொடுக்கலாம் என்ற பரிந்துரையை ஆராய்ந்து கொண்டிருக்கிறது என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

பல இடங்களில் ஊனம் தடுப்பு, முகாம்கள் நடத்தப்பட்டு 1.3 லட்சம் குழந்தைகள் இளம்பிள்ளை வாதம், தட்டம்மை ஆகிய நோய்களிலிருந்து பாதுகாக்கப்பட்டுள்ளனர். கடுமையான கை, கால் ஊனமுற்ற குழந்தைகளுக்கு என்று ஒரு சிறப்புப் பள்ளி மதுரையில் துவக்கப்பட்டு இன்று சுமார் 100 குழந்தைகள் கல்வி மற்றும் மருத்துவ வசதியும் பெற்று வருகின்றனர்.

அரசுத் துறைகளிலும், அரசினைச் சார்ந்த நிறுவனங்களிலும் உடல் ஊனமுற்றோர்களுக்கென 3 சதவீத இட ஒதுக்கீடு செய்யப்பட்டுள்ளது.

அதைப்போல் தமிழ்நாடு மகளிர் மேம்பாட்டுக் கழகம் என்ற ஒரு கழகம் ஆரம்பிக்கப்பட்டிருக்கிறது; அதன் மூலமாக 8 திட்டங்கள் வகுக்கப்பட்டிருக்கின்றன. அதோடு சேர்த்து பல சிறிய திட்டங்கள் வகுக்கப்பட்டு இருக்கின்றன. அதையும் இங்கே நான் குறிப்பிட விரும்புகிறேன். அதற்காக 163.84 லட்சம் ரூபாய் ஒதுக்கீடு செய்யப்பட்டிருக்கிறது.

(திருமதி கோமதி சீனிவாசன்) [1984 மார்ச் 23]

கிறது. அதிலே எவ்வளவு பெண்கள் பயன் அடைகிறார்கள் என்றால் கிட்டத்தட்ட 6 ஆயிரம் பெண்கள் பயன் அடைகிறார்கள். இந்தப் பெண்கள் வேலைவாய்ப்பைப் பெறுவதோடு அவர்கள் பொருளாதாரத்தை பெருக்குகின்ற அளவுக்கு இந்தத் திட்டம் வகுக்கப்பட்டிருக்கிறது என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

(பிற்பகல் 2-00)

இந்தக் கழகம் 9-12-1983 அன்று புதிது செய்யப்பட்டு செயல்பட்டு வருகிறது. கீழ்க் கண்ட திட்டங்கள் மகளிரின் பொருளாதார மேம்பாட்டுக்காக தீட்டப்பட்டுள்ளன.

1. உலக வங்கி நிதி உதவியுடன் செயல்படும் தமிழ்நாடு ஒருங்கிணைந்த ஊட்டச் சத்துணவுத் திட்டத்தின் கீழ் 200 மகளிருக்கு கறவை மாடுகள் 25 சதவீத மானியத்தில் இராமநாதபுரம் மற்றும் மதுரை மாவட்டத்தில் வழங்கப்படும். மானிய வகைக்கு செலவாகும் தொகை ரூபாய் 2.7 லட்சம்.

2. மேற்கூறிய திட்டத்தின் கீழ் 400 மகளிருக்கு மதுரை மற்றும் புதுக்கோட்டை மாவட்டங்களில் ரூ. 16 லட்சம் செலவில் செம்மறி ஆடுகள் வழங்கப்படும்.

3. 750 ஆதி திராவிடர் பெண்களுக்கு சுமார் 30 லட்சம் ரூபாய் செலவில் செங்கற்பட்டு, தென் ஆற்காடு, தஞ்சை மற்றும் திருச்சி மாவட்டங்களில் செம்மறி ஆடு வளர்க்கும் திட்டம்.

4. 100 ஆதி திராவிடர் பெண்களுக்கு சுமார் 4.4 லட்சம் செலவில் கோழி வளர்ப்புத் திட்டம் செங்கற்பட்டு, கோவை வட ஆற்காடு மற்றும் சேலம் மாவட்டங்களில் (200 பறவைகள் ஒரு யூனிட்).

5. சுமார் 2,000 நகர்ப்புற ஆதி திராவிடர் பெண்களுக்கு சுயவேலை வாய்ப்பு மற்றும் அதற்கான பயிற்சி அளிக்கப்பட இருக்கிறது. இதற்காகும் செலவு சுமார் 44 லட்சம் ரூபாய்.

6. நார்வே நாட்டின் நிதி உதவியுடன் பயிற்சி மற்றும் வேலை வாய்ப்பு பெற கீழ்க் கண்ட திட்டங்கள் தீட்டப்பட்டுள்ளன.

எலக்ட்ரானிக்ஸ் பயிற்சி அளித்து வேலையில் அமர்த்துதல் பயன் பெறுவோர்—140 பேர். பாத அணிகளின் மேல் கூடுகள் தயாரிப்பில் பயிற்சி வேலையில் அமர்த்துதல்—40 பேர். மரப் பொருள்கள் தயாரித்தலில்—100 பேர். அச்ச மற்றும் புத்தகம் கட்டுதலில்—75 பேர்.

1984 மார்ச் 23]

[திருமதி கோமதி சீனிவாசன்]

7. இந்திய தொழில் நுட்ப கழகத்தின் ஊரக வளர்ச்சி மையத்தின் உதவியோடு 100 பெண்களுக்கு பயிற்சி அளித்து வேலை வாய்ப்பை ஏற்படுத்துவதற்கு ரூ. 5.7 லட்சம் செலவிடப் பட இருக்கிறது.

8. செங்கற்பட்டு மாவட்டத்தில் 300 பெண்களுக்கு வேலை வாய்ப்பு அளிக்கும் பொருட்டு ரூ. 14.32 லட்சம் செலவில் திட்டம் தீட்டப்பட்டுள்ளது. இவற்றில் சில, பொம்மை தயாரித்தல், பிளாஸ்டிக் பாய் தயாரித்தல், சேலைக்கு கையால் பிரிண்ட் போடுதல் முதலியன.

ஆதி திராவிடர், பழங்குடியினர் மற்றும் பிற்பட்டோர் நல பள்ளிகளில் பயிலும் மாணவர்களுக்குத் தேவையான நோட்டு புத்தகங்களை தயாரிக்கும் பணியை பதினைந்து எழுதுபொருள் தயாரிக்கும் மகளிர் சங்கங்களுக்கு கொடுக்க அரசு ஆணையிட்டுள்ளது. இதனால் 750 பெண்களுக்குத் தொடர்ந்து வேலை கிடைக்கும். திருச்செந்தூர் மற்றும் வில்லிவாக்கத்தில் உள்ள சேவை இல்லம் மற்றும் பெண்கள் தையல் கூட்டுறவுச் சங்கங்கள் தயாரிக்கும் சிறார்களுக்கான உடைகளையும், துணி பொம்மைகளையும் அதிக உற்பத்தி செய்து அதற்கான சந்தையை விரிவுபடுத்தவும் ஆணையிடப்பட்டுள்ளது.

கிராமப்புறத்திலுள்ள மகளிர் மற்றும் குழந்தைகளின் மேம்பாட்டுத் திட்டம் 20 பகுதிகளில் தர்மபுரி மாவட்டத்திலும், பெரியார் மாவட்டத்திலும் செயல்பட ஆணை இடப்பட்டுள்ளது. இதனால் 800 மகளிர் பயன் நல்குவர் என்பதை இங்கே நான் குறிப்பிட விரும்புகிறேன். மோட்டம் 6 ஆயிரம் பெண்கள் இந்த பெண்கள் வேலை வாய்ப்பு முன்னேற்றக் கழகத்தின் மூலமாக வேலை வாய்ப்பைப் பெறுவார்கள் என்பதை இங்கே நான் குறிப்பிட்டுக் காட்ட விரும்புகிறேன். இங்கே இன்னொரு குறைபாட்டை சொன்னார்கள். கால்நடை மருத்துவர்களுக்கு மோட்டார் சைக்கிள் வேண்டும் என்றும் அவர்களுக்கு ரிஸ்க் அலவன்ஸ் வேண்டும் என்றும் சொன்னார்கள். மோட்டார் சைக்கிள் வாங்குவதற்கு நிதி நிலையை அடிப்படையாக வைத்து அதற்கு ஏற்ப அடுத்த ஆண்டு கொடுக்கலாம் என்ற ஒரு ஆணை பரிசீலனையில் இருந்துகொண்டிருக்கிறது. அதைப் போலவே ரிஸ்க் அலவன்ஸ் 4 ஆவது ஊதிய குழுவில் வைக்கப்பட்டிருக்கிறது என்பதை இங்கே நான் குறிப்பிட்டுக் காட்ட கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். மோட்டார் சைக்கிள் வாங்குவதற்கு 10 ஆயிரம் ரூபாய் கடன் கொடுக்க வேண்டும் என்று கேட்டிருக்கிறார்கள். அதோடு மட்டும் அல்லாமல் அதை பராமரிப்பதற்கு அலவன்ஸ் வேண்டும் என்று கேட்டிருக்கிறார்கள். அதைத்தான் முன்பே சொன்னேன் நிதித் துறையின் பரிசீலனையை ஏற்று தற்போதைய நிதிநிலை நெருக்கடியை நாம் கவனத்தில் கொண்டு இந்த கருத்துருவை

[திருமதி கோமதி சீனிவாசன்]

[1984 மார்ச் 23]

ஒரு ஆண்டு காலத்திற்கு தள்ளிப் போடலாம் என்று முடிவு எடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. ரிஸ்க் அலவன்ஸ் சம்பந்தப்பட்ட கோரிக்கை 4-வது ஊதியக் குழுவின் பரிசீலனைக்கு அனுப்பிவைக்கலாம் என்று நிதித் துறை பரிந்துரை செய்துள்ளது. ஊதிய உயர்வும் அப்படித்தான். ஊதிய உயர்வும் 4-வது ஊதிய குழுவில் வைக்கப்பட்டிருக்கிறது. பிறகு கால்நடை ஆய்வாளர்களுக்கு சூப்பிரைவசர் புரமோஷன் கேட்கிறார்கள். அதைப் போலவே டாக்டர்களும் ஏதாவது செய்து கொடுக்கவேண்டும் என்று கேட்கிறார்கள். தடுப்பு ஊதியாளர்களுக்கு மறுபடியும் பயிற்சி ஆரம்பிக்கவேண்டும் என்று கூறப்பட்டிருக்கிறார்கள். இது எல்லாம் ஆய்வில் இருக்கின்ற திட்டங்கள். 15 ஆண்டுகளுக்கு மேல் கால்நடை உதவி மருத்துவர்களாக பணி புரிந்தவர்களுக்கு பதவியில் உயர்வு வாய்ப்பை அளிக்கும் வகையில் கோட்ட தலைமை மருத்துவமனைகளில் பணியாற்றும் 56 உதவி மருத்துவர் பதவிகளை உதவி இயக்குநர் பதவியாக தரம் உயர்த்தி தகுருவத அரசு ஆய்வு செய்து வருகிறது. 25 ஆண்டுகளுக்கு மேல் பணியாற்றும் கிரேடு-1 கால்நடை ஆய்வாளர்களாக இருப்பவர்களைக் காலியாக உள்ள மேற்பார்வையாளர் பதவிகளில் அமர்த்துவதற்கான கருத்தினை ஒன்று அரசின் பரிசீலனையில் இருக்கிறது.

கால்நடைப் பராமரிப்புத் துறையிலுள்ள 303 தடுப்பூசியாளர்களில் ஏற்கனவே 100 பேர்களைத் தேர்ந்தெடுத்து கால்நடை ஆய்வாளர்கள் பயிற்சியளித்து கால்நடை ஆய்வாளர்கள் இரண்டாம் நிலையாகப் பணியில் அமர்த்தப்பட்டுள்ளனர். எஞ்சியுள்ள 203 பேர்களில் முதுநிலைக்கேற்ப 100 தடுப்பூசியாளர்களைத் தேர்ந்தெடுத்து அவர்களுக்குக் கால்நடை ஆய்வாளர்கள் பயிற்சியளித்து கால்நடை ஆய்வாளர்களாகப் பணியில் அமர்த்தப்படுவார்கள் என்பதை இங்கே நான் குறிப்பிட விரும்புகிறேன்.

கால்நடை மருந்தகங்களெல்லாம் கேட்டிருக்கிறார்கள். ஒவ்வொரு தொகுதியிலும் மருந்தகங்கள், கிளை நிலையங்கள் இவற்றையெல்லாம் கேட்டிருக்கிறார்கள். கால்நடை மருந்தகம் அமைக்க வேண்டுமென்றால் அதற்கு பஞ்சாயத்து யூனியனில்— ஊராட்சி ஒன்றிய ஆணையாளரிடமிருந்து தீர்மானம் வரவேண்டும். அதற்கு ஒரு ஏக்கர் நிலம் வேண்டும். முதல் கால்நடை மருந்தகமாக இருந்தால் 25 சதவீதத்தை பஞ்சாயத்து யூனியன் ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டும்; அரசு 75 சதவீதத்தை ஏற்றுக் கொள்ள வேண்டும், அதனுடைய கட்டிட செலவுத் தொகையில்.

1984 மார்ச் 23] (திருமதி கோமதி சீனிவாசன்)

இரண்டாவது கால்நடை மருந்தகமாக இருந்தால் பஞ்சாயத்து யூனியன் 50 சதவீதம் ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டும் ; அதைப் போல அரசு 50 சதவீதம் ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டும். மூன்றாவது கால்நடை மருந்தகமாக இருந்தால் 75 சதவீதம் பஞ்சாயத்து யூனியன் ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டும் ; 25 சதவீதம் அரசு ஏற்றுக் கொள்ள வேண்டும். நான்காவது கால்நடை மருந்தகமாக இருந்தால் முழுச் செலவையும் பஞ்சாயத்து யூனியனே ஏற்றுக் கொள்ள வேண்டும். இப்படிப்பட்ட ஒரு தீர்மானத்தோடு அரசுக்கு வந்தால் நிச்சயமாக அவர்களுக்கெல்லாம் கால்நடை மருந்தகங்கள் அமைத்துக் கொடுக்க வாய்ப்புகளைச் செய்து கொடுக்க முடியும். மொத்தம் 20 கால்நடை மருந்தகங்கள்தான் இந்த ஆண்டு திறக்கப்படும். அது எத்தனைபேர்கள் கொடுத்திருக்கிறார்களோ, நான் சொன்ன அந்தக் கருத்துக்களின் அடிப்படையில் தீர்மானங்கள் வந்திருந்தால் நிச்சயமாக அவர்களுக்கெல்லாம் கால்நடை மருந்தகங்கள் அமைத்துக்கொடுக்கப்பட்டு என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

கால்நடை மருத்துவக் கல்லூரிகளைப் பற்றிப் பல உறுப்பினர்களும் இங்கே பேசினார்கள். கால்நடை மருத்துவக் கல்லூரி ஒன்று அமைக்கப்படும். கால்நடை மருத்துவக் கல்லூரி அமைக்கப்பட வேண்டுமென்றால் அதற்கு இடம் வேண்டும். அதனுடைய சுற்றுப்புறம் சரியான முறையில் அமைக்கப்பட்டு இருக்க வேண்டும். நீர் வசதி அதிகமாக இருக்க வேண்டும் ; போக்குவரத்து வசதி அதிகமாக இருக்க வேண்டும் ; கால்நடைகளும் அதிகமாக இருக்க வேண்டும். இந்த அடிப்படையில் தஞ்சையும் .தேர்ந்தெடுத்திருக்கிறார்கள். மற்றும் ஈரோடும் கொடுத்திருக்கின்றார்கள். தஞ்சாவூரில் நான்கு பண்ணைகள் இருக்கின்றன. கொற்கை பார்ட்ம் ; ஓரத்தநாடு பண்ணை ; ஈச்சங்கோட்டை பண்ணை ; பக்கத்தில் புதுக்கோட்டை பண்ணையும் இருக்கிறது. ஈச்சங்கோட்டை பண்ணையிலும் அதுவும் திரவ நைட்ரஜன் உறை விந்து தயாரிக்கும் நிலையம் ஒன்று ஆரம்பிக்கப்பட்டு அந்தத் திட்டம் மிகச் சிறப்பான முறையில், வெற்றிகரமாக நடந்து கொண்டிருக்கிறது. இந்தத் திட்டம் இருப்பதால் கால்நடை மருத்துவக் கல்லூரி மாணவர்களுக்கு ஆராய்ச்சி செய்ய இதுவும் பயன்படக்கூடிய சூழ்நிலை இருக்கும். இருந்தாலும் இதையெல்லாம் அனுசரித்து, நன்றாக ஆராய்ந்து, எந்தயிடத்தில் கால்நடை மருத்துவக் கல்லூரி அமைக்கப்படும் என்பதை அரசு பின்னர் அறிவிக்கும்.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : விவாதம் முடிவற்றது ; இப்போது வாக்கெடுப்பு.

[1984 மார்ச் 23]

கோரிக்கை எண் 22—கால்நடை வளர்ப்பு

திருவாளர்கள் என். எஸ். வி. சித்தன், சு. பாலன், டி. மணி, தி. கா. நல்லப்பன் ஆகியவர்கள் இருப்பிடத்தில் இல்லாததால் அவர்களுடைய வெட்டுத் தீர்மானங்கள் பேரவையின் அனுமதியுடன் திரும்பப் பெற்றுக் கொள்ளப்பெற்றனவாகக் கருதப் பெற்றன.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : பேரவை முன்னுள்ள கேள்வி—

“மானிய கோரிக்கை எண் 22—கால் நடைவளர்ப்பு என்ற தலைப்பின் கீழ் ரூ. 23,97,66,000-க்கு மேற்படாத தொகை அரசுக்கு வழங்கப் பெறவேண்டும்”.

மானியக் கோரிக்கை பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பெற்று, நிறைவேற்றப் பெற்று, கோரிய தொகை அரசுக்கு வழங்கப் பெற்றது.

[பிற்பகல் 2-10]

கோரிக்கை எண். 30—சமூக நலன்.

திருவாளர்கள் என். எஸ். வி. சித்தன், சு. பாலன், ரா. கிருஷ்ணன், மு. அப்பாதுரை ஆகியவர்கள் இருப்பிடத்தில் இல்லாததால் அவர்களுடைய வெட்டுத் தீர்மானங்கள் பேரவையின் அனுமதியுடன் திரும்பப் பெற்றுக்கொள்ளப் பெற்றனவாகக் கருதப்பெற்றன.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர்வர்: பேரவை முன்னுள்ள கேள்வி :

“மானியக் கோரிக்கை எண். 30—சமூக நலன் என்ற தலைப்பின் கீழ் ரூ. 68,66,90,000-க்கு மேற்படாத தொகை அரசுக்கு வழங்கப்பெற வேண்டும்.”

மானியக் கோரிக்கை பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பெற்று, நிறைவேற்றப்பெற்று, கோரிய தொகை அரசுக்கு வழங்கப் பெற்றது.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர்: பேரவையின் இன்றைய அலுவல்கள் இத்துடன் முடிவுற்று, நாளை 24-3-1984 காலை 9-00 மணிக்கு பேரவை மீண்டும் கூடும்.

பின்னர் பேரவை பிற்பகல் 2-11 மணிக்கு ஒத்திவைக்கப் பெற்றது.